

॥ श्रीः ॥

राजराजीयापरनामा

नानार्थार्णवसंक्षेपः

केशवस्वामिप्रणीतः ।

चतुरक्षरकाण्डः ।

स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथ प्रस्तूयते काण्डं नाम्नां चतुरचामिदम् ।
तत्रापि तावत् स्त्रीलिङ्गशब्दाध्यायः परीक्ष्यते ॥ १ ॥
अक्षमाला स्त्रियां विद्यादरुन्धत्या तथापि च ।
जपसङ्ख्यापरिच्छित्त्यै रुद्राक्षस्तिकादिभिः ॥ २ ॥
सूत्रस्यूतैः कृते चापि बलयेऽक निबोधत ।
अजमोदा यवानानि प्रसिद्धं भेषजान्तरे ॥ ३ ॥
शरुम्लेषु निर्वासिऽयन्तशय्या श्मशानके ।
तथैव भूमिशय्यासु तथा अपचितिः क्षये ॥ ४ ॥
व्ययनिष्कृतिः पुनः स्यादप्येकाहयज्ञयोः ।
अथ विद्यादनुपतिमनुज्ञायां तथैव च ॥ ५ ॥
पौर्णमास्यां कलाहीनचन्द्रायामजयः पुनः ।
आम्ले चेति पठत्येनामभिशस्तिपदं पुनः ॥ ६ ॥
प्रार्थने चाभिशापे च वैजयन्त्यां तु पठ्यते ।
दूषणे प्रार्थने चाथो अजयस्यार्थमुत्तरम् ॥ ७ ॥

काकजङ्घा पृथङ्गानि प्रसिद्धस्यावयवान्तरे ।
 गुडसमाख्यवृत्तया च जङ्घया करटस्य च ॥ १९ ॥
 काकनासा तु विज्ञेया काकाङ्गाख्यवयवान्तरे ।
 वसुधै इति स्यात्तद्वृत्तस्यैव तथैव च ॥ २० ॥
 नासिकाया (चकोरस्य) ज्ञेया कृत्रिकिका पुनः ।
 भाषायामपि चाङ्गारारूपकण्ठ्या च विनिश्चयम् ॥ २१ ॥
 कर्भुरना(मःघो) धान्यं तु कर्भुकाणां च मूत्रसाम् ।
 पूत्रेक्षेणवृत्तौ च परेजानां तु भूतज ॥ २२ ॥
 विधानस्य विविद्धवर्गं शूडनां धारणाय यत्नः ।
 स्यात् कश्चिद्गुणं तत्राप्यथ चरितवन्त्य हि ॥ २३ ॥
 यच्छयमपि विवर्द्धयन्तश्चोत्तमोत्तमोत्तमः यः ।
 श्लेष्मककृदकलशोऽप्यथ विद्यात् कुर्वन्निश्चयम् ॥ २४ ॥
 कृत्रिकिवायां नासिकायां शालयामपि पक्षिणाम् ।
 अथ गान्धकाली वृक्षे प्रियङ्गुरिति विद्यते ॥ २५ ॥
 कालिकायां च सा ज्ञेया चरुणां धारणयोगिनः ।
 गिरिकर्णोत्तमोत्तमोत्तमोत्तमोत्तमोत्तमोत्तमः ॥ २६ ॥
 इति सजां वृत्तयन्त्यां देव्यां मूत्रं सिनेशुपठितं ।
 पृथिव्यां चाथ गार्हिकेऽपि यथैविका तथा ॥ २७ ॥
 वायुमूत्रेऽप्यथा वीरुकेऽपि कण्ठकञ्जान्तरे ।
 कर्भुराख्यामपि विज्ञेयांति प्रसिद्धं च लज्जान्तरे ॥ २८ ॥
 श्लेष्मे नैलपुष्पी स्यात् प्रवलेऽपि च चरुत्वे ।
 गार्हिकेऽपि वीरुकेऽपि वीरुकेऽपि वीरुके ॥ २९ ॥
 ललायामपि वीरुकायां देवसेना तु सैन्यके ।
 देवानां षण्णवस्यामपि देव्यां देववर्षः पुनः ॥ ३० ॥

* 'उजालनी' की पत्र: स्यात् । 'स्यत्' कर्मण्यथा उजालनीयत्वात् 'इत्यमर-
 सिद्धे' । 'उजालनीयत्वात्' इति सावित्रीश्रुतिश्च । अत्र स्यात् । 'उजालनीयत्वात्' इत्यमर-
 स्यात् । इति अत्रापि उजालनीयत्वात् ।

च. पत्रः.

१. 'अ' क. च. पत्रः. २. 'दी' क. उ. पत्रः. ३. 'अ' क. उ. पत्रः. ४. 'दी' क.

अत्रापि सावित्रीश्रुतिश्च । इत्यमर-
 स्यात् । ॥ ८ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 उजालनीयत्वात् । इत्यमर-
 स्यात् । ॥ ९ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १० ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ ११ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १२ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १३ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १४ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १५ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १६ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १७ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १८ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ १९ ॥
 कर्मण्यथा सावित्रीश्रुतिश्च ।
 इत्यमर-
 स्यात् । ॥ २० ॥

दिशि देवस्य वध्वां च नागजिह्वां तु बोधत ।

मनःशिलाशारिवयोर्नागन्य रसने तथा ॥ ३१ ॥

निदिग्धिका तु पठिता वैजयन्तीकृता यथा ।

गिरिप्रियेति विख्यातक्षुद्रवातिङ्गिनान्तरे ॥ ३२ ॥

कण्टकार्या च विज्ञेया प्रतिपत्तिस्तु गौरवे ।

प्राप्तौ प्रवृत्तौ प्रागल्भ्ये प्रतिभाज्ञानयोरपि ॥ ३३ ॥

प्रायुक्त्वा प्रत्यये भट्टिर्विधासः प्रत्ययो मतः ।

प्रतिभायां प्रतिकृतिः प्रतिकरेऽप्यथो शृणु ॥ ३४ ॥

* प्रत्यक्च्छ्रेणी नागदन्त्यां गिरिकर्ण्यां तथैव ताम् ।

विद्यान्मूपिकपर्ण्यामप्यथ ज्ञेया प्रचोदना ॥ ३५ ॥

कण्टकार्यामना तु स्यात् प्रेरणायां प्रचोदना ।

गयायां त्वाभ्रसंकेः कोः † यस्तत्र ज्ञेया पितृप्रपा ॥ ३६ ॥

पितुः प्रपायामप्येषा पीलुपर्ण्यां तु कथ्यते ।

मूर्च्छाः(र्वा)यां विम्बिकया च पुटग्रैवा तु कथ्यते ॥ ३७ ॥

गर्ग्यां ताम्रघट्यां च मूर्वापिकयोः पुनः ।

ज्ञेया मधुरसाथ स्मृतात्पृष्णाभ्यतेजसि ॥ ३८ ॥

मरीचिका तथा निष्कासंज्ञमानेऽप्यदः पुनः ।

असरेण्वष्टकं स्यात् तु हरिद्रायां मनःशिला ॥ ३९ ॥

ख्याते मनःशिलेत्येव धातावथ महाशिला ।

शस्त्रप्रभेदे तस्योक्तं लक्षणं शस्त्रवेदिभिः ॥ ४० ॥

शतधा तु चतुस्ताला लोहकण्टकसञ्चिता ।

अयःकण्टकसञ्छन्ना शतधन्येव महाशिला ॥ ४१ ॥

* 'प्रत्यक्च्छ्रेण्यपराजिता' (पृ. ५६. श्लो. १३३) इति तु वैजयन्ती । अपराजिता = गिरिकर्णा । † 'आभ्रसेकस्तु यस्तत्र सा चारी सा पितृप्रपा' । (पृ. ८८. श्लो. ६७) इति वैजयन्ती । ‡ 'देव्या मूर्वा वनुरध्रेणी गोकर्णा पीलुपर्णिका ।' (पृ. ५४. श्लो. ११४) इति वैजयन्ती ।

इत्येवं पृथुपापाणे प्रसिद्धैव महाशिला ।
 महासहा माषपर्णी स्तम्भे चाम्लानसंज्ञके ॥ ४२ ॥
 मधुपर्णी तु काष्मर्यगुडूचीनीलिनीपु च ।
 मन्दाकिनी स्यादाकाशगङ्गायामापगन्तरे ॥ ४३ ॥
 मुखशोभा वेदशालिमुखे कान्तौ मुखस्य च ।
 रङ्गमाता तु कुट्टन्यां लक्ष्यायां चाजयोदिता ॥ ४४ ॥
 राजकन्या तु कन्यायां राज्ञोऽपि च नपुंसके ।
 नपुंसकस्य संज्ञासु वररुच्युदिता ह्यसौ ॥ ४५ ॥
 (शासे ?) केसरमालाख्ये स्यात् तु राजसभाध्वनिः ।
 राष्ट्रेऽपि राज्ञ आस्थाने व्याख्याकारेण केनचित् ॥ ४६ ॥
 व्याख्यातोऽमरकोशस्य ह्यशालार्थपुं का कथा ।
 ललाटिका ललाटस्थपत्राङ्गुल्यां तथैव च ॥ ४७ ॥
 सा भवेत् पत्रपाश्यायामथापि स्यात् वराङ्गना ।
 मुख्यायामङ्गनायां च तालीसंज्ञपहाद्रुमे ॥ ४८ ॥
 वरस्त्रियां वरारोहा महोदर्याख्यमुस्तके ।
 मल्लिकाया विशेषे च देवमलोति विश्रुते ॥ ४९ ॥
 भत्रोक्तं सज्जनेनेदं व्यथा इत्यधिकृत्य यत् ।
 वरिवस्या परीष्टौ स्यादिति तत् संशयास्पदम् ॥ ५० ॥
 विष्णुकान्ता तु मुखीगिरिकर्णिकयोरपि ।
 शतहृदा तु तद्विति तद्वेदे मरिचे पुनः ॥ ५१ ॥
 श्यामवर्णा लेतायां च श्यामायामथ कथ्यते ।
 मल्लिकायां (शेष ? श्लेष्म)†घना केतक्यां चाजयेन हि ॥ ५२ ॥

१. 'तु' ग. पाठः. २. 'नां' क. च. पाठः.

† 'अथ श्लेष्मघना मल्लयां केतक्यामपि योषिति' इति मेदिनी । 'श्लेष्मघना तु केतक्यां मल्लयाम्' इति हेमचन्द्रश्च ।

समुद्रान्ता तु दुःस्पर्शं कार्पासीस्पृक्षयोरपि ।

स्वदासिनी चिरण्व्यां स्यान्नववध्वां च सज्जनः ॥ ५३ ॥

सामिधेनीति तस्यां स्याद् यया चार्धीयते समित् ।

समिध्यप्यपठीदेनां शाश्वतः शब्दवित्तमः ॥ ५४ ॥

सिनीवाली तु पार्वत्यां दृष्टचन्द्रे च दर्शके ।

सुवर्चला तु सूर्यस्य प्रभादेव्यां क्षुमाह्वये ॥ ५५ ॥

धान्ये शाकविशेषे च सोमवल्ली त्ववल्गुजे ।

ब्राह्मीगुडूच्योश्चाथ स्याद् विद्युद्विद्युद्विशेषयोः ॥ ५६ ॥

सौदामनीति च चतुर(च्)स्यध्यायः समाप्तवान् ॥ ५६ ॥

इति चतुरक्षरकाण्डे स्त्रीचिह्नध्यायः ।

अथ चतुरक्षरकाण्डे पुद्गिह्नध्यायः ।

अथो चतुःस्वराः शब्दाः कौत्यन्तेऽत्र नृलिङ्गकाः ।

अपवर्गः क्रियासाध्यकल्पितो त्यागमोक्षयोः ॥ १ ॥

अपदेशस्तु लक्षे स्थानमित्तव्याजयोरपि ।

अपवादस्तु निन्नाषामाज्ञायां च द्वयोरपि ॥ २ ॥

अपभ्रंशोऽपसब्दे स्याद् भाषाभेदप्रपातयोः ।

अभिमानस्त्वहङ्कारे हिंसाप्रणययोरपि ॥ ३ ॥

ऐश्वर्यहेतुकं दर्पे ज्ञाने चाथाभिहारवाक् ।

अधियोगे सन्नहने चौर्ये वैरेऽपि सज्जनः ॥ ४ ॥

* + + + + + + + + + + परोऽभ्यधात् ।

गजशायनकालेऽपि गजशास्त्रेषु दृश्यते ॥ ५ ॥

१. 'तु चतुरच्यध्यायः पूर्णवानयम् ॥' इ. पाठः.

* प्रत्ययानुसंधाने 'संश्लेषणेऽभिक्रमणे मेलने च' इति पठनीयं भाति ।

कुले त्वभिजनो जन्मभूमौ चाभिषवः पुनः ।
 सवने मद्यसन्धाने (स्नाने चाथाभियो)गवाक् ॥ ६ ॥
 अन्यायधर्षितनरैः प्राड्विवाकाय वेदने ।
 अभिमाते(?)पृतनया परिक्षेपेपुणा तथा ॥ ७ ॥
 तथा परिचयेऽपि स्यादभिपङ्गस्तु कथ्यते ।
 आक्रोशशापाभिषवसङ्गेष्वाह तु सजनः ॥ ८ ॥
 दुःखे पराभवे त्वाह सिंहोऽभिक्रमवाक् पुनः ।
 आरोहणक्रियायां चाभिमुखक्रमणेऽपि च ॥ ९ ॥
 अवग्रहो वृष्टिरोधे प्रतिबन्धे गजालिके ।
 अवगाहो जलद्रोण्यां तैलाङ्गाद्यवगाहने ॥ १० ॥
 अवगाथोऽक्षसङ्घाते रथयाने तथा पथि ।
 स्यात् प्रातःसवने चापि केचित् त्ववगद्यध्वनिम् ॥ ११ ॥
 अस्य स्थाने पाठित्वाहुरस्यैवार्थान् निषक्षणाः ।
 अवतारोऽवतरणे तीर्थे भूतादिके ग्रहे ॥ १२ ॥
 इत्युक्तं शाश्वतेनापि तदयुक्तं यतो मुनिः ।
 क्रमेण चाधिकरणेऽप्यवतरं शशास सः ॥ १३ ॥
 अवपातस्तु हस्त्यर्थे गर्भे छन्दे तृणादिना ।
 शैलप्रपातेऽप्यन्ये तु यतिमात्रे वदन्ति तम् ॥ १४ ॥
 अवरोहोऽवतरणे पादपस्य लतोद्गमे ।
 मूलादग्रं गतायां च लतायां किञ्च शाखिनः ॥ १५ ॥
 शाखाजातशिकायां चाप्यथ स्यादवरोधवाक् ।
 अन्तःपुरे स्वीकृतौ चाप्यवलेपस्तु लेपने ॥ १६ ॥
 गर्भेऽथावक्रयो मूल्ये सूत्रनिर्दिष्टवैक्रये ।
 क्रयभेदेऽप्यदत्तार्थाधिकमूल्ये परे विदुः ॥ १७ ॥

१. 'स्तेतपृतनाया' ग. पाठः. २. 'क्यान्त्यव' क. च. पाठः. ३. 'न्य' इ. पाठः.
 ४. 'वि' क. च. पाठः.

सज्जनो हाटकेऽवादीद्वष्टम्भस्तु काञ्चने ।
 समालम्बे तथा स्तब्धौ स्तम्भे चाप्यजयोऽवदत् ॥ १८ ॥
 नैतद् रुचितमसम्भ्यं यतः पत्वस्य साधुता ।
 आलम्बनादाविदूर्याच्चान्यत्र विषयेऽस्य न ॥ १९ ॥
 अवस्करस्तु विष्ठायां गुह्ये चाथो धनञ्जयः ।
 रहस्य इत्यभाषिष्ट वयं तु ब्रूमहे परम् ॥ २० ॥
 मलप्रक्षेपणस्थानेऽप्यथावकर इत्ययम् ।
 धर्मशास्त्रविदां ख्यातेऽवकीर्णित्वेऽवचूर्णने ॥ २१ ॥
 सम्मार्जनीनिरस्तस्य तृणपांस्वादिवस्तुनः ।
 रौशौवुत्ककटाभिस्येऽप्यथावस्कन्द इत्ययम् ॥ २२ ॥
 सौप्तिकेऽपि नगर्यादेरपहारे बलोद्धतैः ।
 अथात्रयव इत्येष एकदेशप्रधानम् ॥ २३ ॥
 पृथग्भूते पृथग्भावेऽप्यत्र (घाशु) * तस्तु गर्तके ।
 जलाशये च कीर्णाख्ये वैजयन्त्यामभाषत् ॥ २४ ॥
 दोषोत्पादेऽनुबन्धः स्यात् प्रकृत्यादेर्विनश्वरे ।
 मुक्त्यानुयायिनि शिशौ प्रकृतस्यानुवर्तने ॥ २५ ॥
 क्रोधेऽपि सज्जनः प्रकृत्यादोषेऽप्यमरदत्तकः ।
 अथानुद्वेष इत्येष दोषद्वेषानुबन्धयोः ॥ २६ ॥
 पश्चात्तापे च कश्चित् तु द्वेषमात्रं परः पुनः ।
 व्याख्यातामकाशस्य देशभेदेऽप्यभाषत् ॥ २७ ॥
 अनुपपन्नस्तु कारुण्ये प्रकृतस्यानुवर्तने ।
 अनुकर्षस्त्वधस्ये स्याद् रथकाष्ठेऽनुकर्षणे ॥ २८ ॥

१. 'सम्भेदेऽस्य' क. च पाठः. २. 'काशा' क. ग. च. पाठः. ३. 'काबुत्कुटुटा'
 क. च. पाठः. ४. 'नि' क. ग. च. पाठः. ५. 'त्व' क. ग. च. पाठः. ६. 'नुद्वय इ'
 क. च., 'यवाय इ' ग. पाठः.

* 'अवद्रातस्तु कीर्णः स्याद्' (पृ. १५४. श्लो. ७) इति वैजयन्ती ।

अनुनर्पस्तु चपके मद्ये चाधानुभाववाक् ।
 सूचके चापि भावस्य सतां च मतिनिश्चये ॥ २९ ॥
 प्रभावेऽप्यधिरासस्तु गन्धरूपादित्तं कृतौ ।
 निवासेऽप्यग्निमन्थस्तु श्रीवर्गमिति विश्रुते ॥ ३० ॥
 वृक्षभेदेऽग्निमथनेऽप्यङ्गहारस्तु नृत्यताम् ।
 अङ्गविक्षेपगेऽङ्गस्य हरणेऽथो अरुन्मुसः ॥ ३१ ॥
 भेषजस्तम्भभेदे च प्रहस्ताख्ये च राशसे ।
 अपांगर्भो भरुद्धहचोरथाथर्वणिरित्ययम् ॥ ३२ ॥
 पुरोहितेऽप्यथर्वज्ञेऽन्यथाश्वरिपुरित्ययम् ।
 महिषे करवीरे चा(प्य)वसथ्यध्वनिः पुनः ॥ ३३ ॥
 ज्ञेय आवसथे चाग्निभेदे चाहवनीयतः ।
 प्राग्देशस्थेऽथात्नयोनिः स्मरे स्मरहोऽविले ॥ ३४ ॥
 विरिञ्चनेऽप्यथाग्नीन्द्रोराशौचनिमित्तध्वनिः ।
 इन्द्रवृक्षस्तु ककुभे कुटजे देवदारुते ॥ ३५ ॥
 उपक्रमश्चिकित्सायामुपधारम्भपरिधि ।
 उपायपूर्वे त्वारम्भेऽमरसिद्धे शरंभ्यथा ॥ ३६ ॥
 अङ्गीकृतानुपगमः समीपशयनेऽपि च ।
 अथो उपशयः स्थले यत्र स्थिता हि कुञ्चकाः ॥ ३७ ॥
 गूढात्मानो मृगान् ज्ञानि तत्र यूगे तु याज्ञिकाः ।
 एकादशकर्मणः शंते दाक्षिणतां भुवि ॥ ३८ ॥
 दशानामपि मृगानां तत्रापुर्वेदिनः पुनः ।
 औषधान्नविहाराणामुपयोगे सुखावहे ॥ ३९ ॥
 व्याधेः सात्स्थमितीदं च तरा र्थेऽमधीयते ।
 समीपशयने चापि विदन्ति विदितगताः ॥ ४० ॥

उपरागस्तु राहौ च रुक्त्याख्यव्यसने तथा ।
 सूर्यचन्द्रग्रहे च स्वादुपःक्तौ च कीर्तितः ॥ ४१ ॥
 उपसर्गः क्रियायुक्तनामौ संसर्ग एव च ।
 उत्पाते चाप्यथोत्पाते ग्रहणे चन्द्रनूर्ययोः ॥ ४२ ॥
 राहौ चोपप्लवोऽध्यासे चैति धीराः प्रवक्ष्ये ।
 उपग्रहस्तु वन्दौ स्याद् ग्रहणेऽभ्यनुकूलने ॥ ४३ ॥
 स्यात् परस्मैपदेऽप्येव आत्मनेपद एव च ।
 उपस्पर्शस्तु संस्पर्शं ज्ञानाचननभोरपि ॥ ४४ ॥
 उपकारस्तूपकृतौ विधीर्गुणुमादिषु ।
 इत्युक्तं कैश्चिदस्माकं भासतं तदयुक्तवत् ॥ ४५ ॥
 उपचारस्तु तत्र स्यात् सकरो यो विधीयते ।
 विसर्जनीयस्य स्याने प्राभृ(नौ)ति) चोपपासने ॥ ४६ ॥
 उपनोहस्तु वैरानुबन्धे दीणादिभिरन ।
 पद्मलोचनसन्धिस्योगगोदे च पन्वते ॥ ४७ ॥
 व्रणादिर्भेषजे वीजेऽप्युक्तवत् तु कीर्यते ।
 रोगे तापेऽप्यथ प्रोक्ता वारिवाहनहेन्द्रयोः ॥ ४८ ॥
 ऋज्जसानः श्मश्रुते च त्रिष्वर्थेषु मनीषिभिः ।
 कारस्करो राजभृते गिरिभेदे च दक्षितः ॥ ४९ ॥
 कौरालिङ्को वृक्षनाथे पठितः + डिङ्गयोः ॥
 कारोत्तरः* सुरामण्डे कूले काभोत्सवः पुनः ॥ ५० ॥

१. 'व' क. च. पाठः. २. 'दा' क. ग. च. पाठः. ३. 'रा' छ. पाठः. ४. 'दिर्भेषजे' क. ड. च. पाठः. ५. 'क' ग. ड. च. पाठः. ६. 'पि' ग. ड. पाठः. ७. 'त' ग. पाठः.

§ खड्गखड्गयोः' इति स्यत् । 'खड्गनामौ करालिङ्ग' (पु. २६६. श्लो. २०) इति वैजयन्ती । * 'कारोत्तरो नाम वैदव्यमिदितो भाजनविशेषः, यस्मिन् सुरायाः स्नानं' इति ऋभाष्यम् । 'कारोत्तरः सुरामण्डः' इति यादवामरसिद्धौ ।

कामाद्धर्षे तथा कामस्योत्सवे चो दशितः ।
 अथ कामगुणो रामे विपदानोगयोगि ॥ ९१ ॥
 कालधर्म तु कालस्य धर्मेऽपि मरणेऽपि च ।
 क्रियाकारः संविदि च क्रियायाः करणेऽपि च ॥ ९२ ॥
 कुरुविन्दो रत्नमेवे मु तके ङिङ्गुलं तथा ।
 आरण्यशुद्रधान्यानां सप्तानामेकधान्यकं ॥ ९३ ॥
 ग्रहराजस्तु विज्ञेयो भास्करे चन्द्राण्यपि ।
 शकं घातुकमत्तेभे वर्षकाब्दे घनायनः ॥ ९४ ॥
 घनसारस्तु कर्पूरे दक्षिणावर्तपरते ।
 चन्द्रोदयः स्यादुल्लोचे शशाङ्गस्योदयेऽपि च ॥ ९५ ॥
 चन्द्रर्हसोऽसिमात्रे स्याद् दशास्यस्वायत्तवसौ ।
 खल्लभेदेऽपि तं प्राहुर्वैजयन्त्यां यथा ॥ ९६ ॥
 चन्द्रर्हसोऽर्धचन्द्राप्र इति शब्दाथविनिदः ।
 चित्रभानू रवौ बहौ देशे जनपदा जने ॥ ९७ ॥
 जनक्षयस्तु सङ्ग्रामे जनस्य विक्षये नतः ।
 तमोनुदः सहस्रांशौ शीतान्तौ पात्रकेऽपि च ॥ ९८ ॥
 तनूनपात् तु यास्कोक्त आद्ये चाग्नौ च निश्चितः ।
 तिरस्कारः परिभेऽप्यतर्पणचारातः ॥ ९९ ॥
 अन्तर्धौ चाथ विज्ञेयस्त्रिफण्टक इति ध्वनिः ।
 गोकुशुरे च विज्ञेयायां सुखां चाथ निबोधत ॥ १०० ॥
 हिन्तालतालद्रुमयोस्तृणराज इति ध्वनिः ।
 दर्दरीकस्तु वादिविशेषे डाडमे तथा ॥ १०१ ॥
 अग्निले चन्द्र इत्यन्ये दधिपाय्यस्तु सर्पिणि ।
 पृषत्यसीति केषाच्चिन्मतमेतन्न तच्छ्रुत्वा ॥ १०२ ॥

हुमामयन्तु लाक्षायां द्रुवस्याप्याये तथा ।
 अथ देवरथो ना(न्यैः) रान्तं रान्तं भूमिकाम् ॥ ६३ ॥
 देवानां च रथे ज्ञेयो देवधूरन्तु गुल्गुलौ ।
 देवानामपि धूराद्यादिते नामान्ना विदुः ॥ ६४ ॥
 धनञ्जयस्तु शक्रेऽमौ तथा मध्यमपाण्डवे ।
 शारीरवायुभेदे च काद्रवेये च भगुरिः ॥ ६५ ॥
 धनाध्यक्षो वैश्रवणे धनाधिकृतपूरुषे ।
 वैवस्वते च बुद्धे च धर्मराजां शुचिष्ठरे ॥ ६६ ॥
 धन्वन्तरिः काशिराजे भारुहोऽप्यथ बुध्नवाम् ।
 कोशात्कदानगमार्गे धामार्गत्र इति ध्वारः ॥ ६७ ॥
 धूमकेतुन्तु विज्ञेय उत्पाते पादकेऽप्यथ ।
 यज्ञे मन्त्रविशेषे च नाराशंसोऽनरिऽप्यथ ॥ ६८ ॥
 सोमे समुद्रेऽप्यमृथे निचुम्बुणे इति ध्वनिः ।
 निपङ्गधिन्तु विज्ञेयो रुद्रेऽपि च धनुर्धरे ॥ ६९ ॥
 नृपयज्ञन्तु सङ्ग्रामे राजसूयादिकेष्वपि ।
 प्रतिग्रहः क्रियाकारे नैव्यष्टे पतद्ग्रहे ॥ ७० ॥
 द्विजेभ्यो विधिबद्धे तद्ग्रहे स्वीकृतावपि ।
 प्रतिग्राहयते त्वं प्रतिग्राह्य तद्ग्रहे ॥ ७१ ॥
 प्रतियन्नन्तु उपकार उपग्रहणलिन्तयोः ।
 प्रतिश्रयन्तु विज्ञेयः स्थाने गोष्ठ्यां च सूरिभिः ॥ ७२ ॥
 प्रत्याहारि तथा सन्नशाले च विदितागमैः ।
 आश्रये शाश्वतः प्राह मण्डपेऽप्यजयोऽपटात् ॥ ७३ ॥

१. 'ध' क. ड. घ. पाठः. २. 'न' ग. पाठः.

अथ प्रतिक्रियामात्रे प्रतीकारोऽऽ (पि ? हि) भूभुजाम् ।

वैरनिर्यातने चापि प्रतिहारस्तु कच्छपे ॥ ७४ ॥

द्वारे च द्वारपाले च प्रतीकाशस्तु कथ्यते ।

गजानां पूर्वपादस्य मूलस्याधःप्रदेशके ॥ ७५ ॥

सादृश्येऽप्युत्तरपदभूतोऽथायुधकोशके ।

प्रत्याकृतौ प्रत्याकारः प्रत्याहारस्त्वणादिषु ॥ ७६ ॥

अप्यक्षरसमाम्नाये प्रत्यानयनकर्मणि ।

वाद्यवादकसामग्रीविन्यासे नाट्यगोचरे ॥ ७७ ॥

विषयेभ्यः समाहृत्यामिन्द्रियाणामर्थोच्यते ।

प्रत्यासारो व्यूहपाष्णौ प्रत्यासेरणकर्मणि ॥ ७८ ॥

उक्तस्त्वमरदत्तेन चमूकट्यामिति ह्ययम् ।

प्रजागमस्तु विज्ञेयः प्रजाया आगमो गमे ॥ ७९ ॥

एकाहाहीनसत्रारुययज्ञकतुषु चाप्यथ ।

पराशरो व्यासताते शक्रे चाश्रु प्रभाकरः ॥ ८० ॥

रविवह्योरथो पङ्करसः सीधा तथा रसे ।

पङ्कस्याथाम्बुदे स्त्रीणां स्तुते मुक्तेऽस्ते *पयोधरः ॥ ८१ ॥

परिस्पन्दः परिजने स्पन्देऽथ परिर्वापवाक् ।

द्विदीर्घेण परिर्वापस्पन्देनैकात्मिका हि सा ॥ ८२ ॥

इयं तु लाजेऽप्युक्ता शिष्टैरथ परिच्छदे ।

पर्युप्तावाला च परिवापोऽत्र शाश्वतः ॥ ८३ ॥

१. 'ति' ग. पाठः. २. 'ति' क. ड. च. पाठः. ३. 'प्ये' क. च. पाठः. ४. 'न्त'
५. ड. च. पाठः. ५. 'सा' क. च. पाठः. ६. 'पा' क. ग. च. पाठः. ७. 'पा' क.
ग. च. पाठः.

‡ इत उत्तरं 'महीभुजाम्' इति स्यात् । * 'पयोधरः' कोशकारे नारिकेलं स्तनेऽपि च ।
कशेरुमेघयोः पुंसि' इति भेदिनी । कशेरु मुस्ताविशेषः ।

आरोहेऽपीत्यभाविष्ट स्थाप्ये बीजेऽपि चाजयः ।
 परिवारः परिजने प्रावारे खड्गकोशके ॥ ८४ ॥
 स्याज्जङ्गमे परीवारः खड्गकोशे परिच्छदे ।
 परिग्रहस्तु शपथे मूले परिजने तथा ॥ ८५ ॥
 आदानरत्नयोरर्केन्द्रो राहुवक्रन्धप्रोरथ ।
 बीगाया वादनोपाये निर्वादे परिवारवाक् ॥ ८६ ॥
 परिणाहो विशालत्वे परितो बन्धनेऽपि च ।
 अथ प्रतिदिवाहि स्यादपराहेऽपि पठ्यते ॥ ८७ ॥
 पाञ्चजन्यो हरेः शङ्खे शङ्खमात्रे हुताशने ।
 पारिजातस्तु पञ्चानामेकस्मिन् देवशाखिनाम् ॥ ८८ ॥
 वृक्षभेदे च मन्दारपारिभद्रादिभिः पदैः ।
 प्रसिद्धे पारिभद्रस्तु मन्दाराहयपादमे ॥ ८९ ॥
 तद्भेदे देवदारौ चाप्यथ पारस्करादिभिः ।
 देशभेदे तथानर्तनीवृत्तस्थनगरान्तरे ॥ ९० ॥
 पादावर्तः पुनः पादस्यावर्तेऽप्यैरघट्टके ।
 प्राणनाथस्तु विज्ञेयो धर्मराजे तथा प्रिये ॥ ९१ ॥
 पाणिग्रहो विवाहे स्यात् पाणेश्च ग्रहणे तथा ।
 स्यात् तु पुण्यजनो यातुधाने साधुजनेऽपि च ॥ ९२ ॥
 पुरुभोजस्तु मेवे च गिरौ चाथ पृथग्जनः ।
 मूर्खे नीचे तथा पोटगलस्तु नडसंज्ञके ॥ ९३ ॥
 आनूपस्तभेदे च काशसंज्ञे च कीर्तितः ।
 ब्रह्मगर्भस्तु विज्ञेयश्चतुर्वक्त्रे च मन्मथे ॥ ९४ ॥
 अधो मरुवको वृक्षभेदे मदनसंज्ञके ।
 फणिर्ज्ज्वाल्यस्तभे च मणिवन्धध्वनिः पुनः ॥ ९५ ॥

पाणिप्रकोष्ठसन्धौ च मणेरन्ध्रेऽप्यथोदितः ।
 मनोरथोऽभिखापेऽन्यैर्वाञ्छितार्थं तथा परैः ॥ ९९ ॥
 महाकालस्तु किम्पाके हरे वाणामुरे तथा ।
 शाश्वतः प्रमथेऽप्याह महाराजस्तु कीर्तितः ॥ ९७ ॥
 (मःन)खे† वैश्रवणे राज्ञि महत्यथ महाभुसः ।
 यवे हायनसंज्ञे च धान्येऽथ स्यान्महाभुनिः ॥ ९८ ॥
 रुद्राक्षे च महर्षौ च मृत्युपुष्पस्तु मस्करे ।
 इक्षौ चाथो मृगरिपुः सिंहे व्याघ्रेऽप्यथोदितः ॥ ९९ ॥
 मेघनादो मेघघोष इन्द्रजित्तण्डुलीययोः ।
 वेणौ तु स्याद् यवफलस्तथा कुटजपादपे ॥ १०० ॥
 महिषे स्याद् यमरथो यमस्य स्यन्दनेऽपि च ।
 यादःपतिस्तु वरुगे समुद्रेऽथ युधिष्ठिरः ॥ १०१ ॥
 धर्मपुत्रेऽपि शक्रेऽथ रत्नाकर इति ध्वनिः ।
 रत्नानामाकरेऽम्भोधौ रञ्जसातस्तु वारिदे ॥ १०२ ॥
 धर्मे च राजराजस्तु धनदे राजसत्तमे ।
 तृणजातौ तु दात्रे च काले चापि लयाणकः ॥ १०३ ॥
 लक्ष्मीपतिर्नृपे विष्णौ साकपालस्तु राजनि ।
 इन्द्रादौ वह्निगर्भेऽथ समुद्रे पादपेऽपि च ॥ १०४ ॥
 वनद्रुमस्त्वगुरुणि वनस्थविटपिन्यपि ।
 विषभेदे वत्सनाभो वृक्षभेदे च दृश्यते ॥ १०५ ॥
 व्यवहारो वाक्प्रयोगे सम्बन्धे सूतदण्डयोः ।
 शासने वित्तसंवादे विवादेऽसिवगिज्ययोः ॥ १०६ ॥

१. 'य कथ्यते' क. छ. च. पाठः.

† 'पुनर्भवः पाणिरुहो महाराजः पुनर्भवः' (पु. १७९. श्लो. ७६) इति वैजयन्ती ।

व्यवच्छेदस्तु विज्ञेयो धनुषः शरमोक्षणे ।
 व्यावर्तनायां चाथ स्याद् व्यसनव्यतिपङ्गयोः ॥ १०७ ॥
 ज्ञेयो व्यतिकरोऽत्राह सज्जनः शब्दवित्तमः ।
 व्याजप्रस्तावसम्पर्काद्युक्ति(व्य ? व्य)तिकरध्वनिः ॥ १०८ ॥
 इत्येवम(र्थ ? त्र)शब्दार्था विविच्यन्तां मनीषिभिः ।
 विनायको गणपतौ सुगतेऽथ विरोचनः ॥ १०९ ॥
 अर्केन्दुवह्निष्वसुरराजेऽप्यथ विभीषणः ।
 पुरन्दरे रावणस्य कनिष्ठेऽप्यथ कथ्यते ॥ ११० ॥
 विप्रलापो विरोधोक्तौ विप्रलम्भोपमर्दयोः ।
 विप्रस्य भाषणे चाथ विशोलिम इति ध्वनिः ॥ १११ ॥
 चन्द्रे सूर्येऽप्यथो बिन्दुतन्त्र इत्यजयोऽप्यथ ।
 चतुरङ्गे पाशके च विश्वगोप्ता तु काङ्क्षिणि ॥ ११२ ॥
 शक्रेऽप्यथो विश्वकर्मा देववर्धकिसूर्ययोः ।
 अब्जजे वैजयन्त्याह विरिञ्चोऽब्जज उच्यते ॥ ११३ ॥
 विश्वदेवास्तु सूर्येऽग्नौ वृकभूपध्वनिः पुनः ।
 श्रीपिष्टाह्वयनिर्यासे निर्यासे कृत्रिमाह्वये ॥ ११४ ॥
 घृधसानस्तु पुरुषे मृत्सौ भूमिधनेऽपि च ।
 वेशवारः पिष्टमांशविशेषे चाप्युपस्करे ॥ ११५ ॥
 शरवारिः शरसूत्रे पातक्यशरजीविनोः ।
 शिशिम्बिष्ठस्तु मेघे स्याद् भारद्वाजेऽप्यभाषत ॥ ११६ ॥
 समूहे स्नात् समुदयः समरे च समुद्रमे ।
 समुदायस्तु युद्धे स्यात् समूहेऽथ समुच्छ्रयः ॥ ११७ ॥

१. 'द् व्यक्ति' क. ड. च. पाठः. २. 'ज्ये' क. ग. च. पाठः. ३. 'स्वर्गे' क. ड.
 पाठः. ४. 'य' क. ड. च. पाठः. ५. 'विदस्तत्र इ' क. ड. च. पाठः. ६. 'श्व'
 पाठः. ७. 'दौ' ग. पाठः. ८. 'वात्यक्य' ग. पाठः. ९. 'क्ष्य' क. च. पाठः.
 १०. 'विस्मिस्तु' क. पाठः.

उन्नतौ च विरोधे च समुदायपदं पुनः ।
 समुत्क्षेपे समुदये पृष्ठस्थायिबलेऽपि च ॥ ११८ ॥
 आचारे(नुः तु)समारम्भः सम्यगारम्भणेऽपि च ।
 (साः स)म्परायस्तु सङ्ग्रामे विपदुत्तरकालयोः ॥ ११९ ॥
 सम्प्रयोगस्तु सुरतेऽर्प्यन्वयेऽप्यभिधीयते ।
 संस्तुदानस्तु सोमे स्यान्महर्षौ चापि होतरि ॥ १२० ॥
 कश्चिदुद्धातरीत्याह संवत्सरपदं पुनः ।
 अब्दमात्रेऽब्दभेदे च स्यात् तु संवत्सथध्वनिः ॥ १२१ ॥
 ग्रामे संवसने चाथ सत्यङ्कारः करार्पणे ।
 सत्याकृतौ चाथो सर्पराजो राजिलभोगिनाम् ॥ १२२ ॥
 भेदेऽप्येकत्र भेदेऽपि सर्पभुक्तसंज्ञभोगिनि ।
 वासुकौ स्तनायित्नुस्तु मेघे मेघस्य गाङ्गते ॥ १२३ ॥
 सुयामुनो वत्सरा(जःजे)* प्रासादवमुदेवयोः ।
 स्थूलोच्चयस्त्वसाकल्ये नागानां मध्यमे गते ॥ १२४ ॥
 स्नेहपूरः क्षमायां म्यात् स्नेहोऽपि च पूरणे ।
 सोमवल्कस्तु धवलखदिरं कट्फले तथा ॥ १२५ ॥
 हन्तकारस्तु भिक्षासु मण्डशस्वापि भाषितः ।
 प्रासमात्रौदनं भिक्षा हन्तशब्दकृतावपि ॥ १२६ ॥
 हस्तिमल्लो गणपतौ महेन्द्रस्य च कुञ्जरे ।
 हस्तिकर्णो मन्त्रालयकम्बले हस्तिनः श्रुतौ ॥ १२७ ॥
 निवारणार्थे शस्त्रस्य भटानां फलकान्तरे ।
 हस्तिचारो गजत्रासहेतौ शरभसन्निभे ॥ १२८ ॥

१. 'संस्तवेऽप्य' ग. पाठः. २. 'नाम्' क. च. पाठः. ३. 'म' क. ड. च. पाठः.

* 'सुयामुनो वत्सराजे प्रासादेऽत्रान्तरेऽच्युते' इति भेदिनी ।

शस्त्रभेदे हस्तिनश्च चारे स्यात् तु धनुर्भृताम् ।
 हस्तावापः शरादाने व्यधनार्थेऽपि पाणिना ॥ १२९ ॥
 आवापे धान्यबीजादेर्हराहरपदं पुनः ।
 योग्याचारै तथा प्राणवियोगावसरोत्थिते ॥ १३० ॥
 निःश्वासे हरिमन्थस्तु पीतमुद्रे हरेरापि ।
 मन्थेऽथ हरिरोमः स्यात् पुरुहूते विरिञ्चने ॥ १३१ ॥
 हिमारातिस्तु विज्ञेयः पावके भास्करेऽपि च ॥ १३१३ ॥

इति चतुरक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ चतुरक्षरकाण्डे त्रिमुसकलिङ्गाध्यायः ।

अथो चतुःस्वरनपामध्यायो वर्णयिष्यते ।
 अधिष्ठानं तु नगरे रथचक्रप्रभावयोः ॥ १ ॥
 अध्यासने च कैश्मीरसिद्धनगरान्तरे ।
 कश्चित् त्वारोपणेऽप्यहं व्यवस्थापन एव च ॥ २ ॥
 अभ्याधानमपि श्वासे वह्यर्थं चेध्मसङ्ग्रहे ।
 अत्याहितं मृदाभीत्यां प्राणानां काङ्क्षिकर्मणि ॥ ३ ॥
 *अवदानं कर्मणि स्यादितिवृत्तेऽवखण्डने ।
 सज्जराभ्रप्रधानेऽथो अरविन्दं जलेऽम्बुजे ॥ ४ ॥
 अन्वहार्यममावास्याश्राद्धमिष्टेश्च दक्षिणा ।
 अपैस्तानं मृतस्नाने येन स्नातं च वारिणा ॥ ५ ॥

१. 'यै' क. ड. च. पाठः. २. 'तु' ड. पाठः. ३. 'का' क. ड. च. पाठः. ४. 'नां'
 ग. पाठः. ५. 'व' क. ग. च. पाठः.

* 'अपदानं कर्मणि स्यादितिवृत्तेऽवखण्डने' (पृ. २७३. श्लो. १) इति तु वैजयन्ती ।

त(स्याःत्रा)पि स्यात् तु भूतानां स्वपक्षप्रभवे भये ।

भयमात्रेऽप्यहिभयमथो आयतनध्वनिः ॥ ६ ॥

देवालये शरव्ये च गृहमात्रे च तौरणे ।

स्थानमात्रे च विशेषमातश्चनपदं पुनः ॥ ७ ॥

आप्यायने च जवने प्रतीवापेऽपि दृश्यते ।

आस्कन्दनं स्यादास्कन्दे युद्धेऽप्यास्तरणं पुनः ॥ ८ ॥

आस्तीर्णौ च कुथे चापि दर्भाद्यास्तीर्णवस्तुनि ।

आयोधनं वधे युद्ध आवेशनपदं पुनः ॥ ९ ॥

‡कुवेशे शिल्पिशालायामथोद्धरणमुन्नये ।

(खाताःवान्ता)त्रे* शाश्वतस्तन्मूलने भुक्तोऽपि च ॥ १० ॥

अथोत्पतनमुत्पत्तावूर्ध्वं गमन एव च ।

उत्सर्जनं तु दाने च परित्यागे च कीर्तिकम् ॥ ११ ॥

उन्मीलनं स्यादुन्मेषे विकासे कुसुमस्य च ।

उपधानमुपष्टम्भ उपष्टम्भनसाधने ॥ १२ ॥

उच्छीर्षिकेऽथोपमानमुपमायां च येन च ।

उपमायेत तत्रापि कपिशीर्षि पुनः कपेः ॥ १३ ॥

मूर्ध्नि प्राकारशिखरेऽप्यथ कामपदं भगे ।

कामस्यापि पदे कोकपदं तु कथितं बुधैः ॥ १४ ॥

रक्ताब्जे रक्तकुटुदेऽप्यथ ज्ञेयं गृहोदकम् ।

काङ्गिके गृहसन्निधजले गोदारणं पुनः ॥ १५ ॥

कुहूले लाङ्गले चाथ चामीकरमिति ध्वनिः ।

चामरे कनके चाथ च्युतादानमिति ध्वनिः ॥ १६ ॥

१. 'का' क. ग. च. पाठः. २. 'ति' ग. ङ. पाठः.

‡ 'आवेशनं शिल्पिशाले भूतावेशप्रवेशयोः' इति विश्वमेदिन्यौ । * 'स्यादुद्धरणमुद्धान्त-
भक्तेऽयुत्पादनेऽपि च' (पृ. २७३. श्लो. ६) इति वैजयन्ती ।

कन्दुकादानदण्डे स्याच्च्युतस्य ग्रहणे(नऽपि) च ।
 जपापुष्पं कुङ्कुमे स्याज्जपायाः कुमुमेऽपि च ॥ १७ ॥
 जलाञ्जलं स्वतो वारिनिर्गमे शैवलेऽपि च ।
 त्रिवर्णकं त्रिगन्धे स्यात् त्रिफलायां कटुत्रये ॥ १८ ॥
 षोडशाहोपवासे तु + + + + + ।
 + + † नाम्नो देवमुनेः सत्रे चाप्यथ कीर्तितम् ॥ १९ ॥
 देवधान्यं यावनाले देवानामपि धान्यके ।
 निःश्रेयसं तु कल्याणे मोक्षे निःसरणं पुनः ॥ २० ॥
 उपाये निर्गमे द्वारे मरणे भयनिर्गतौ ।
 याने पुरंगृहादीनां मुखे निस्तरणं पुनः ॥ २१ ॥
 उपाये तैरणे चाथ स्यान्निर्हरणमित्यर्थः ।
 निर्हतौ मुष्टिमान्ये च वन्दुं निरसनं पुनः ॥ २२ ॥
 निरासे च वधे चाथ मरणे स्यान्निर्मोलनम् ।
 निमेषे मुकुलीभावेऽप्यथो निवसनध्वनिः ॥ २३ ॥
 वसनक्रिययोर्वस्त्रे गृहेऽपि स्यात् त्वलक्तके ।
 निर्भर्त्सनं खलीकारेऽप्यथ स्यान्निकुरुस्त्रवाक् ॥ २४ ॥
 अङ्गुरे च समूहे च नृपलक्ष्म तु भूपतेः ।
 छत्रे नृपस्य चिह्ने च प्रयोजनपदं पुनः ॥ २५ ॥
 कार्ये हेतौ प्रवचनं पुनर्व्याख्यानैवेदयोः ।
 प्रशस्तवचने च स्याच्छास्त्र इत्याह सज्जनः ॥ २६ ॥
 अथ प्रहरणं प्रोक्तं प्रकीर्णं रूपके क्वचित् ।
 दशानां रूपकाणां स्याद् दृश्यते च प्रघट्टके ॥ २७ ॥
 स्यात् तु प्रहरणं शस्त्रे युद्धे प्रवहणं पुनः ।
 कर्णारिथे प्रकृष्टे च वर्हनेऽथ प्रमन्थने ॥ २८ ॥

१. 'गृहपुरादी' क. ड. च. पाठः. २. 'क' च. पाठः. ३. 'प्रभेद' ग. पाठः. ४.
 'च' क. च. पाठः.

† अत्र 'तुरसत्रपदं तथा । तुर' इति पाठः स्यात् ।

हिंसायां च प्रमथनं भवेत् प्रजननं पुनः ।
 उपस्थयोः प्रजातौ च विद्यात् प्रहसनं पुनः ॥ २९ ॥
 रूपकाणामन्यतमे प्रहासेऽथ प्रदेशनम् ।
 प्रदिष्टौ प्राभृते दाने प्रस्फोटनपदं पुनः ॥ ३० ॥
 शूर्पे शूर्पेण पवने पद्मपत्रपदं पुनः ।
 भवेत् पुष्करमूलाख्यभेषजेऽब्जस्य चच्छदे ॥ ३१ ॥
 प्रतिदानं परीवर्ते न्यासद्रव्यस्य चार्पणे ।
 प्रतिमानं प्रतिकृतौ गजदन्तद्वयान्तरे ॥ ३२ ॥
 परिधानमधोवस्त्रे तदाच्छादनकर्मणि ।
 परासनं निरसने वधे चाथ परायणम् ॥ ३३ ॥
 चतुर्मासोपवासे च साकल्यासङ्गयोरपि ।
 अथ पारायणं ध्याने तत्परेऽधीष्ट अश्रये ॥ ३४ ॥
 साकल्यासङ्गयोश्च स्यादङ्गुशस्य क बैन्धने ।
 जलेन चतुरो मासाञ्जीवनेऽप्यथ पाप्मनः ॥ ३५ ॥
 निष्कृतौ रुक्चिकित्सायां प्रायश्चित्तमथोदितम् ।
 पीतदारुपदं पीतचन्दने देवदारुणि ॥ ३६ ॥
 अथ पुंसवनं गर्भजियाः संस्कारकर्मणि ।
 क्षीरे पुंसश्च सवने विद्यात् पुष्परजः पुनः ॥ ३७ ॥
 कुङ्कुमे च परसिऽथ सरले देवदारुणि ।
 पूतिकाप्रमर्शे शुण्ठ्यां लशुनेऽपि महौषधम् ॥ ३८ ॥
 विद्यादतिविषायां च शकटे तु महानसम् ।
 पाकस्थानेऽप्यथो भावकर्मणोर्मिथुनस्य च ॥ ३९ ॥
 मिथुनत्वं रते चाथ कालशेये रसायनम् ।
 रसस्याप्ययने दीर्घजीवित्वकरभेषजे ॥ ४० ॥

अथो रत्नवरं स्वर्णे रत्नानां प्रवरेऽपि च ।
 रतार्धिकं सुखे ज्ञाने दिनमङ्गलयोरपि ॥ ४१ ॥
 रागसूत्रं तुलासूत्रे पट्टसूत्रेऽजयोऽब्रवीत् ।
 शब्दशास्त्रे व्याकरणं ज्याटङ्कारे स्फुटीकृतौ ॥ ४२ ॥
 विसर्जनं परित्यागे दाने विहननं पुनः ।
 पिञ्जने च वधे च स्यात् पिञ्जनं प्रविसारणम् ॥ ४३ ॥
 विद्यात् कार्पासतूलादेर्विघातेऽप्यथ कथ्यते ।
 धैकक्ष्यकमुरःस्थानतिर्यग्विक्षिप्तमाल्यके ॥ ४४ ॥
 प्रावारे शृङ्गिवेरं तु शुष्क्यामप्यार्द्रकेऽप्यथ ।
 संसारे स्यात् संसरणमसम्बन्धे चमूगतौ ॥ ४५ ॥
 घण्टापथे जन्मनि च वारणेऽप्याह सज्जनः ।
 संसार उक्त्वा भूयोऽपि संसृतावजयोऽब्रवीत् ॥ ४६ ॥
 शरीरे स्यात् संहननं घटनेऽप्यथ कथ्यते ।
 वशीकृतौ संदननं सम्भक्तौ याचनेऽप्यथ ॥ ४७ ॥
 उल्लौ स्यात् स्वस्त्ययनं क्षेपण गमनेऽप्यथ ।
 मैखलायां सारसनमुरार्णवेऽपि केचन ॥ ४८ ॥
 सकञ्चुका भटा मध्ये यद् बध्नन्त्यधिकाङ्गकम् ।
 इति नाम्ना परे तत्र समाप्तोऽध्याय ईत्ययम् ॥ ४९ ॥

इति चतुरक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

१. 'न्यस्तमा' क. च. पाठः. २. 'धे' ग. ङ. च. पाठः. ३. 'ह' ग. पाठः.
 ४. 'उत्तमः॥' ग. पाठः.

अथ चतुरक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

- अथो चतुःस्वराः शब्दा भेदलिङ्गाश्च ये स्मृताः ।
तेषामयमिहाध्यायः स्पष्टः प्रस्तूयतेऽधुना ॥ १ ॥
- अभिजातः कुलीने च न्याय्यपण्डितयोरपि ।
अभिनीतः संस्कृते च न्याय्ये चामर्षवत्यपि ॥ २ ॥
- अभिरूपो बुधे चारावभिपन्नं त्वभिद्रुते ।
अभिप्रस्तेऽपराद्धे च तथैवोक्तं विपद्रुते ॥ ३ ॥
- अभियुक्तः परिचिते परिक्षिप्तेऽरिसेनया ।
व्यवहारप्रवृत्तानां तथैवोत्तरवादिनि ॥ ४ ॥
- अभिशास्तोऽभिशास्ते स्याद् विद्याद्युत्तरवादिनि ।
अत्यारूढं समारूढे दृश्यतेऽभ्यधिकेऽपि च ॥ ५ ॥
- अधिक्षिप्तं प्रणिहिते प्रेक्षिते भर्त्सितेऽपि च ।
अथाध्यक्षेऽप्यधिकृतः स्वरितेनानुवर्तिते ॥ ६ ॥
- अवदातः सिते पीठे प्रधाने शुद्ध एव च ।
अविदूरेऽप्येव वृष्टब्धमवलम्बित एव च ॥ ७ ॥
- अपध्वस्तं विकृते स्यादुज्जितेऽप्यवचूर्णिते ।
केचित् तन्निन्दिते प्राहुर्धिकृतार्थमशासतः ॥ ८ ॥
- निश्चितं स्यादवसितं समाप्त उषितेऽपि च ।
अवाचीनं विपर्यस्तेऽप्यवागर्थेऽपि दर्शितम् ॥ ९ ॥
- अतिबेलं भृशे बेलामतिक्रान्तेऽप्यथोच्यते ।
सहाये स्यादनुचरस्तथैवाप्यनुगन्तरि ॥ १० ॥
- असम्पृक्तस्त्वसंस्पृष्टे रहस्यन्तर्गतः पुनः ।
विस्मृतेऽन्तःप्रविष्टेऽथो अवकीर्णमिति ध्वनिः ॥ ११ ॥

अवज्ञातेऽप्यवाकीर्णेऽप्यधानूचान इत्ययम् ।

विनयावनते साङ्गवेदाधीतिनि च द्विजे ॥ १२ ॥

अभियोक्ता विवादेषु पूर्ववादिन्यपि द्विषः ।

परिक्षेप्तारि सैन्येन स्यादथो अनुजीविवाक् ॥ १२ ॥

सहाये सेवके चाथो आक्षारित इति ध्वनिः ।

विवादेष्वभियुक्ते चास्त्राविते चाभिशस्तके ॥ १४ ॥

अथो आपणिकः ख्यातो वणिकृपत्तनवासिनोः ।

शाकटायननिर्णीतस्तथैव व्यवहारके ॥ १५ ॥

उद्ग्राहितमुपन्यस्ते बद्धग्राहितयोरथ ।

उत्कीर्णे स्यादुल्लिखितमनुषक्ते तनूकृते ॥ १६ ॥

कक्ष्यापालस्त्वौपरिके शूरपालेऽजयोदितः ।

‡कौकुटिको दाम्भिके च स्याच्चाहूस्तिक्षणे ॥ १७ ॥

†दशमीस्थो नष्टबीजे स्थविरे च मृताशने ।

प्रतिशिष्टं निरस्ते स्यादाहूय प्रपिते तथा ॥ १८ ॥

स्यात् तु प्रणिहितं प्राप्ते न्यस्तेऽपि च समाहिते ।

विद्विष्टे तु प्रतिहतं प्रतिस्खलितवस्तुनि ॥ १९ ॥

अथ प्रज्वलितं दग्धे दीप्ते दीपित एव च ।

अथो परिगतं न्यसे विज्ञाते परिवेष्टिते ॥ २० ॥

स्यात् तु पञ्चजरो यूथभ्रष्टेऽप्येकचरेऽपि च ।

प्राप्तरूपः सुन्दरे स्यात् तथैव च विचक्षणे ॥ २१ ॥

१. 'नु' ग पाठः. २. 'कु' ग., 'कूटीको' क., 'कुटीको' च. पाठः. ३. 'मि' क. च. पाठः. ४. 'व' क. क. च. पाठः.

‡ 'कौकुटिको दाम्भिकः स्याद् (पृ. २७५. श्लो. ६) इति तु वैजयन्ती । * 'दशमी-स्थस्तु स्थविरे नष्टबीजे मृताशने' (पृ. २७५. श्लो. ७) इति तु वैजयन्ती ।

पुरस्कृतः पूजिते स्यादभियुक्ते च शत्रुभिः ।
 अम्रतश्च कृते कश्चित् त्वभिषिक्तेऽप्यभाषत ॥ २२ ॥
 पुण्यश्लोकः पुण्यकीर्त्तौ सज्जनस्तु प्रियंवदे ।
 ब्रह्मबन्धुरधिक्षिप्य निर्देश्यै ब्राह्मणाधमे ॥ २३ ॥
 मत्तनागे मर्देकलो मदेनाव्यक्तवाचि च ।
 यातयामं तु जीर्णे स्यात् परिभुक्तोज्झितेऽपि च ॥ २४ ॥
 लालाटिकः प्रभुच्छन्ददर्शिकार्यासमर्थयोः ।
 विशारदो बुधे धृष्टे तथा विगतशारदे ॥ २५ ॥
 विवाहितं तु रुचिरे वक्तुमिष्टे च भाषितम् ।
 विलम्बितं वञ्चिते स्यान्मन्दे शाकुनिकः पुनः ॥ २६ ॥
 वैतंसिके निमिचत्ने समाहितपदं पुनः ।
 प्रतिज्ञाते समाधिस्थे तथा परिहृतेऽप्यथ ॥ २७ ॥
 गर्विते पण्डितम्मन्ये समुन्नद्ध उन्नीरितः ।
 शमर्यादं समीपे स्यान्मर्यादापहितं तथा ॥ २८ ॥

इति चतुरक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

अथ चतुरक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

अथो चतुःस्वराः शब्दा नानालिङ्गाश्च ये स्मृताः ।
 तेषामयमिन्द्राध्यायः स्पष्टः प्रस्तूयतेऽधुना ॥ १ ॥
 अम्ब्वरीषः पुमान् सूर्ये राजर्षौ च चिरन्तने ।
 तथाश्वसाधके तैलपण्यां च क्लीं तु संयुगे ॥ २ ॥
 तृणजातिविशेषे च वर्षे रोषसि वाससि ।
 केचिच्चुल्लयां महाभ्राष्ट्रेऽप्याहुरन्ये कुलेऽपि च ॥ ३ ॥

१. 'धेकेऽप्य' ग. पाठः. २. 'शे' क. च. पाठः. ३. 'दं' ग. पाठः. ४. 'त' क. च. पाठः. ५. 'ह' क. च. पाठः.

अस्त्रियां भ्राष्ट्रमात्रेऽन्ये किशोरे तु द्वयोरयम् ।
 अकूपारस्तु नादित्ये समुद्रे कूर्मराजि च ॥ ४ ॥
 अकूपारा तु कस्याञ्चित् पुत्र्यामाङ्गिरसः स्त्रियाम् ।
 अनु रूपस्तु सदृशे स्मृतस्त्रिषु मनीषिभिः ॥ ५ ॥
 स्याद् बहिष्पवमानस्य द्वितीये च तृचे पुमान् ।
 ना त्वव्याधिष आदित्ये समुद्रे च सुखेऽपि च ॥ ६ ॥
 क्षेत्रज्ञेऽव्यधिषी तु स्त्री पृथिव्यां रजनावपि ।
 द्वयोस्त्वनिमिषो देवे मत्स्ये त्रिस्त्वनिमेषके ॥ ७ ॥
 अनिमेषो द्वयोर्देवे मत्स्ये त्रिस्त्वनिमेषके ।
 अविशेषस्त्ववेः शेषे विशेषादितरत्र च ॥ ८ ॥
 ना यस्य न विशेषोऽस्ति तत्र स्याद् भयलिङ्गकः ।
 अन्तरिक्षं तु गगने क्ली साम्नोरुपशिरापि ॥ ९ ॥
 वैरूपाष्टकवर्गस्य ये साम्नी उपरि स्थिते ।
 वास्तुदेवविशेषे तु पुंसि स्यात् सर्वदक्षिणे ॥ १० ॥
 कोष्ठे यो वर्तते प्राच्येकोष्ठेऽङ्गर्हि वास्तुनः ।
 क्ली त्वग्निशिखामान्नात् कुसुम्भे कुङ्कुमेऽपि च ॥ ११ ॥
 स्त्रियां त्वग्निशिखा अक्रपुष्पाति प्रथितौषधौ ।
 लाङ्गलक्याह्वयान्यौ च वहेश्चापि तथार्चिषि ॥ १२ ॥
 आग्नेज्वाला पुनः स्त्री स्याद् धातकीसंज्ञपादपे ।
 स्त्रीपुंसयोस्तु वद्वेः स्याज्ज्वालेऽथो अग्निगन्धवाक् ॥ १३ ॥
 कणजीरणनाम्ना स्यात् प्रसिद्धे सूक्ष्मजीरके ।
 अग्नेर्गन्धे च पुंस्यामितुल्यगन्धे तु स त्रिषु ॥ १४ ॥
 अग्निहोत्रं त्वाहितामेर्नित्यहोमे नपुंसकम् ।
 होमधेनौ त्वग्निहोत्री स्यवतंसस्तु पुत्रपोः ॥ १५ ॥

१. 'जे' ग. पाठः. २. 'धि' ग. पाठः. ३. 'के। अवि' ग. ङ. च. पाठः. ४.
 'च्यः' क. ङ. च. पाठः.

शेखरे कर्णपूरे चाप्यथ स्यादवहारवाक् ।

ग्राहाख्ययादासि द्वे स्यात् त्रिषु चोरे पुमान् पुनः ॥ १६ ॥

निमन्त्रणोपनेतव्यद्रव्येऽवहरणेऽपि च ।

द्यूतयुद्धादिविश्रान्तादथ स्यादवर्गीतवाक् ॥ १७ ॥

निर्वादे क्ली त्रिषु पुनर्मुहुर्दृष्टेऽपि गर्हिते ।

अवलग्नं तनोर्मध्ये न स्त्री सक्ते पुनस्त्रिषु ॥ १८ ॥

अवखातस्तु पुंसि ऽस्याच्छूरीसंज्ञजलाशये ।

खाते त्रिरतिमुक्तस्तु पुमांस्तिमिशपादपे ॥ १९ ॥

माधवीसंज्ञकुमुमलतायां चाप्यथ त्रिषु ।

अतीव मुक्तेऽत्याकारस्त्वधिकक्षेपे परे पुनः ॥ २० ॥

अवज्ञायां त्रिषु पुनरत्याकृतिनि नप् पुनः ।

काञ्जिकेऽभिषवे चाभिपुतं स्यात् त्वन्यलिङ्गकम् ॥ २१ ॥

कर्मण्यभिषवस्याथो अभिपिक्तपद द्वयोः ।

क्षत्रियायां समुद्भूते ब्राह्मणाद् व्यभिचारतः ॥ २२ ॥

कृताभिषेके तु त्रि स्यादभिधानं तु पुत्रपोः ।

नाम्नि क्लीत्रं तु वचने बन्धने च स्त्रियां पुनः ॥ २३ ॥

अभिधानी पशो रज्जादमिष्टवपदं पुनः ।

पुमानभिमुखप्लुत्यां वनस्याहर्गणान्तरे ॥ २४ ॥

त्रिः पुनः सेवकेऽथ स्यादनुदात्तः पुमान् स्वरे ।

निघाताख्ये त्रिरति तु त्रिरुदात्तात् परत्र च ॥ २५ ॥

अनुक्रोशः कृपायां ना स्यादनुक्रोशनेऽपि च ।

क्ली तु सामान्तरेऽथ स्यादस्थिखादः शुनि द्वयोः ॥ २६ ॥

१. 'प' क. ग. ङ. पाठः. २. 'प' क. ग. ङ. पाठः. ३. 'प्लुतप' ग. पाठः.

† 'विश्रान्तावथ' इति स्यात् । 'अवहारस्तु युद्धादिविश्रान्ती ग्राहचौरयोः ।' इति हेमः ।

‡ 'अवखातस्तु कीर्णः स्यादुत्कीर्णश्च पुरी स्त्रियान् ।' (पृ. १५४. श्लो. ७) इति तु वैजयन्ती ।

त्रिष्वर्क्षः खादकेऽर्क्षस्तु खादने पुंस्त्रियोरथ ।
 अहिच्छत्रं तु नवलिङ्गं छत्राके स्यान्नृभृत्ति तु ॥ २७ ॥
 *प्रत्यग्रथा इति ख्याते ख्यातो जनपदान्तरे ।
 अनिरुद्धः पुमान् पत्यावुषायासि त्ववारिते ॥ २८ ॥
 अर्धहस्तस्तु ना पञ्चहस्तमाने नृनप् पुनः ।
 हस्तस्यार्धेऽर्धचन्द्रा तु मसूरविदलाहये ॥ २९ ॥
 लताभेदे स्त्रियां ना तु क्षुरप्राख्यायुधान्तरे ।
 चन्द्रस्यार्धेऽप्यथो अम्बुमियो ना धेतसद्गुमे ॥ ३० ॥
 त्रि तु प्रियजलेऽथाणिमियो ना चूतनीपयोः ।
 काकजम्बूसमाख्ये च जम्बूभेदे स्त्रियां त्वयम् ॥ ३१ ॥
 अलेः प्रियायां त्रिषु तु प्रिये मधुलिहस्तथा ।
 अलिर्यस्य प्रियस्तत्राप्यथो अश्वप्रियां यवे ॥ ३२ ॥
 पुमान् समासभेदेषु त्वर्थो लिङ्गं च पूर्ववत् ।
 अश्वबालस्तु काशे ना बाले त्वश्वस्य पुत्रपोः ॥ ३३ ॥
 अश्वपण्यस्त्वनूढायां वैश्यायां क्षत्रिया(न्तःक्ष)रे ।
 जाते द्वयोस्त्रिषु पुनर्बहुनीहौ नपि त्वदः ॥ ३४ ॥
 ज्ञेयं तन्पुरुषेऽथ स्यादपक्रम इति त्रिषु ।
 गैर्लकमयुते पुंसि त्वपगत्यां पलायने ॥ ३५ ॥
 त्रिषु त्वपगत्या नीचे द्वे तु षट्सु नृजातिषु ।
 वर्णानामनुलोम्येन जातास्वथ पराक्रमे ॥ ३६ ॥
 अपदसिं नपि त्रिस्तु बहुव्रीहावथो पुमान् ।
 अपसव्यः सूतकादौ प्रतिकूले तु स त्रिषु ॥ ३७ ॥

१. 'सप्त' क. पाठः. २. 'शुक्ल' क. क. च. पाठः.

* 'साल्वादयवप्रत्यग्रथाककूटास्मकादिम्' (४. १. १७३) इति सूत्रानुरोधात् 'प्रत्यग्रथा' इति पाठो युक्तः प्रतिभाति ।

दक्षिणे च तनोर्ना तु चारभेदेऽपसर्पवाक् ।
 अपसृप्तौ बहुव्रीहौ त्वेष त्रिः क्ली त्वपासनम् ॥ ३८ ॥
 वधे निरसने चापि बहुव्रीहौ तु तत् त्रिषु ।
 अपाभयस्तु ना मत्तवारणेऽपाश्रितावपि ॥ ३९ ॥
 अन्येषु च समासेषु लिङ्गार्थी पूर्ववत् स्मरेत् ।
 अ(प/प्र)हृष्टस्तु काके द्वे त्रि त्वप्रमुदिते भवेत् ॥ ४० ॥
 अष्टापदोऽस्त्री कनके तथा शारिफलेऽपि च ।
 अष्टवर्गस्तु ना राजामारम्भाद्यष्टके तथा ॥ ४१ ॥
 अष्टके भेषजानां च मेदादीनां भिषक्श्रुते
 समानामपि चाष्टानां समूहे भेषवत् पुनः ॥ ४२ ॥
 बहुव्रीहावनीकस्थस्त्वनीके स्थातरि त्रिषु ।
 ना तु राज्ञां रक्षिवर्गे *गजशिक्षाक्रमेऽपि च ॥ ४३ ॥
 अधिकाङ्गं सारसनसंज्ञे कवचधारिभिः ।
 मध्यवद्वेऽधिके चाङ्गे क्ली त्रि त्वन्यपदार्थकम् ॥ ४४ ॥
 अङ्गारकस्तु ना भौमे द्रव्यास्तु विहगान्तरे ।
 अश्मन्तकं तु नपृच्छन्ति चुल्ल्यां वृक्षान्तरे तु ना ॥ ४५ ॥
 अङ्गुलीयं तूर्मिकारुष्य क्लीवमङ्गुलिभूषणे ।
 स्यादङ्गुलिभवे च त्रिरङ्गुलिभूषणं तु नप्यदः ॥ ४६ ॥
 †नाट्यावद्योतकेषु त्रिस्तु ब्रह्मण्यादन्यवस्तुनि ।
 अरोचको नारुच्यास्व्यरोगेऽरोचितरि त्रिषु ॥ ४७ ॥

१. 'क' ग. ड. पाठः. २. 'न्धे' ग. ड. पाठः. ३. 'त्यो' ग. पाठः.

* 'नृपराक्षिध्वनीकस्थो हस्तिशिक्षाविचक्षणे' (पृ २६६. श्लो. १४) इति तु वैजयन्ती ।
 † 'अब्रह्मण्यमवद्योत्वाद्' (पृ. १४४. श्लो. १०९) इति वैजयन्ती । 'अब्रह्मण्यमवद्योत्वाद्' इति स्वमरसिंहः ।

यत् तु सर्वोपधिस्नानं तत्र क्लीबमलोचकम् ।
 अलोचितरि तु त्रि स्यात् तथालोचयितर्यपि ॥ ४८ ॥
 अमावास्या स्त्रियां दर्शे जाते त्वत्र त्रिपु स्मृता ।
 त्रिपु त्वसहनः शत्रौ बहुव्रीहौ च नप् पुनः ॥ ४९ ॥
 श्येयं तत्पुरुषेऽधार्कपुष्पमर्काख्यशास्त्रिनः ।
 पुष्पे नृशण्डयोः साम्नोस्तूभयोः स्यान्नपुंसकम् ॥ ५० ॥
 अरुणकरस्तु पुंसि स्याद् भल्लातकमहीरुहे ।
 त्रि तु व्रणकृति त्रि स्याद्द्वजुगामिन्यजिह्वगः ॥ ५१ ॥
 असर्पे तु द्वयोर्ना तु शरेऽथो अर्शसानवाक् ।
 नामौ मनसि च द्वे तु ब्राह्मणे कश्चिदब्रवीत् ॥ ५२ ॥
 अन्नपानस्तु पुंसि स्यादृषिभेदेऽस्त्रियां मुजे ।
 अविंसोढं त्ववेर्दुग्धे क्ली विसोढात् पर त्रिपु ॥ ५३ ॥
 अशिरस्कः कबन्धे ना बाहौ चासूक्ष्मे तु त्रिपु ।
 अवलोर्णे तु शण्डे स्यात् ताम्बूलस्य विचर्षिते ॥ ५४ ॥
 चूर्णे ना त्वस्फुटायां स्याद् वाचि त्रिपु पुनर्भवेत् ।
 उपर्युदीच्यश्रेष्ठानां विपरीतत्वनुत्तरः ॥ ५५ ॥
 श्रेष्ठे च विपरीते तु वासिवाक्यस्य नप्ययम् ।
 अयोमयस्त्वयस्त्विति पुमान् स्त्रीपुंसयोः पुनः ॥ ५६ ॥
 अयोमयमणौ त्रिस्तु नाथेऽधिपतिरित्ययम् ।
 पुमांस्तु मूर्ध्नि आवर्ते ब्राह्मणे त्वग्रजन्मवाक् ॥ ५७ ॥
 द्वयोज्ये च सहजे स्यादन्तेवासिवाक् पुनः ।
 शिष्ये त्रिपु द्वे चण्डाले स्यादित्येवं विदुर्बुधाः ॥ ५८ ॥
 आढम्बरोऽस्त्री संरम्भे गजगर्जिततूर्ययोः ।
 युद्धवादिन्ननिर्घोषे केचित् क्रोधे तु सज्जनः ॥ ५९ ॥

आभोगे चाभ पुंसि स्यादारोहण इति ध्वनिः ।
 रथे क्ली त्वधिरोहस्य साधने चाधिरोहणे ॥ ६० ॥
 स्त्रियामाश्वयुजी पौर्णमासीभेदेऽश्वयुग्युते ।
 ना तु मास्याश्विने त्रिस्तु जातेऽश्विन्याख्यकालके ॥ ६१ ॥
 द्वयोस्त्वाखनिको वारिचरपक्षिणि सूकरे ।
 तटाककारे तु त्रि स्यात् त्रिपु त्वापतिकध्वनिः ॥ ६२ ॥
 पादोष्णके वणिजि च द्वे तु श्येनमयूरयोः ।
 पुंसि कालेऽथापदिको वणिजि त्रि पुमान् पुनः ॥ ६३ ॥
 इन्द्रनीले भवेदिन्द्रकीले चांधो पुमान् भवेत् ।
 इन्द्रनीले चेन्द्रनीले* तथापनिक इत्ययम् ॥ ६४ ॥
 वणिजि त्रिष्वथो आस्यप्रिया निष्पावसृजके ।
 धान्यभेदे स्त्रियां वक्रप्रिये तु त्रिष्वथो पुनः ॥ ६५ ॥
 आवर्तना स्यादभ्यासे सूत्रस्य लवने^१ तथा ।
 आवृत्तौ तु नपि स्यात् तु क्लीवमास्फोटनध्वनिः ॥ ६६ ॥
 आस्फोटे स्त्री तु वेधन्यामास्फोटन्यथ नर्तने ।
 रसभावाङ्गहारार्थैः शार्ङ्गोक्ते रूपकाश्रये ॥ ६७ ॥
 आभ्यन्तरं क्ली त्रि त्वेतदभ्यन्तरभवादिषु ।
 आत्मनीनः सुते स्थाले प्राणधारिणि दूषके ॥ ६८ ॥
 अजयस्य त्वयं पाठः प्राणधारं विदूषके ।
 अर्थयोः पूर्व्यालिङ्गं द्वे त्रि तूत्तरयोर्भवेत् ॥ ६९ ॥
 आत्मने च हिते ना तु यद्यर्थस्या विदूषकः(?)^२ ।
 अना त्वाकलना वन्धे सङ्ख्यानज्ञानयोरपि ॥ ७० ॥

१. 'व' ग. पाठः. २. 'वा' क. ङ. च. पाठः. ३. 'र' क. च., 'रणदू' ङ. पाठः.

* 'इन्द्रकीले' इति स्यात् । § 'लवने' इति स्यात् । 'आवर्तनं तु वलनम्' (पृ. १३६. श्लो. ११) इति वैजयन्ती । § 'यद्यर्थः स्याद्विदूषकः' इति पाठः स्यात् ।

क्लीं शब्दने समूहे च स्यादधाराधना न ना ।
 सन्तोषणायां तृप्तौ च संसिद्धौ चाप्यथो न ना ॥ ७१ ॥
 आमन्त्रणं स्यादाह्वाने स्यादनुज्ञापनेऽपि च ।
 कामचाराभ्यनुज्ञानेऽप्यथो आमन्त्रिता न ना ॥ ७२ ॥
 सम्बोधनविभक्तौ स्यात् त्रि त्वनुज्ञापिते तथा ।
 अनुज्ञाते च श(ब्द?ण्ड)स्तु स्यादामन्त्रणकर्मणि ॥ ७३ ॥
 आघारणः सुवे पुंसि न तु ना क्षारणेऽथ ना ।
 आवापकः †परीहार्ये स्यादावसरि तु त्रिषु ॥ ७४ ॥
 आध्यात्मिकस्तु योगे स्यात् पुमान् ध्यानात्मकं त्रि तु ।
 स्यादध्यात्मभवेऽथ स्यादार्थवर्णमिति ध्वनिः ॥ ७५ ॥
 अथर्वणां समूहेऽपि तेषामान्नायधर्मयोः ।
 इदं शान्तिगृहेऽपि स्यात् साम(वेधे)देऽप्यथर्वणा ॥ ७६ ॥
 शन्नो देवीरिति षस्यामृचि दृष्टे नपुंसकम् ।
 वाच्यलिङ्गं तु सम्बन्धिमात्रे विधादथर्वणः ॥ ७७ ॥
 आयोगवो द्वे वैश्यायां शूद्राज्जाते निषादतः ।
 शूद्रायामपि जातेऽथो त्रिष्वयोर्यमयपत्रिणः ॥ ७८ ॥
 सम्बन्धिनि स्त्रियां न स्याद् विद्युत्पाकालिकीपदम् ।
 अहो वा रजनेर्वचि भागमारभ्य कञ्चन ॥ ७९ ॥
 आ तस्मात् परता भागाद् भवे ष्टाकालिकं त्रिषु ।
 आर्यपुत्रो द्यौरार्यतनये ना तु भर्तरि ॥ ८० ॥
 नाश्रोत्रिष्वयोर्यमयपत्रिणः देवरेऽप्यथ वेष्टके ।
 त्रि स्यादावेष्टको वाटे पुनर्नाथापुमानयम्* ॥ ८१ ॥
 आयतस्तू(र्?) पुमान् कश्चित् त्वाचष्टे ब्राह्मणे द्वयोः ।
 क्लीबमिन्द्रायुधं शक्रचाप इन्द्रायुधा पुनः ॥ ८२ ॥

† 'आवापकः पारिहार्ये' इत्यमरः । * इत उपरि किर्याधिद् ग्रन्थोऽपेक्षित इव भाति ।

अचिकित्स्यविषायां स्यात् सविषाणां जलौकसाम् ।
षण्णामिकजलकायां स्त्रियामश्वान्तरे पुनः ॥ ८३ ॥

कृष्णैर्नेत्रैः समायुक्ते द्वयोरिन्द्रमहः पुनः ।
शुनि द्वे ना तु शक्रस्य महेऽथो इन्द्रकोशवाक् ॥ ८४ ॥

तमङ्गकारुयेऽवयवे गृहस्यास्त्री तथा हरेः ।
कोशेऽपीन्दीवरं तु स्यात् क्लीबं नीलोत्पलेऽथ सा ॥ ८५ ॥

इन्दीवरा शतावर्यां स्त्रियां ना त्विध्मवाहवाक् ।
दृढच्युत्संज्ञकमुनौ त्रिषु त्विध्मस्य वाहके ॥ ८६ ॥

इन्द्रवृद्धिस्तु निर्मुष्कहये पुंसि स्त्रियां पुनः ।
इन्द्रस्य वृद्धौ द्वे त्वीहामृगो वृक इति श्रुते ॥ ८७ ॥

मृगभेदे पुमांस्त्वेष दशरूपकमध्यगे ।
स्याद् रूपकप्रभेदेऽथो पुमानेष उदुम्बरः ॥ ८८ ॥

वृक्षे जन्तुफलाभिल्ये देहल्यां च नृमूम्नि तु ।
नीवृतः साल्वसंज्ञस्यावयवे क्षुद्रनीवृति ॥ ८९ ॥

क्लीं तु ताम्रे च हेमाक्षेऽप्युग्रगन्धा पुनः स्त्रियाम् ।
वचायामजमोदायां सिते तु लशुने पुमान् ॥ ९० ॥

फलवल्लीविशेषे(णः च) चीर्णवृन्त इति श्रुते ।
उपहरोऽस्त्री रहसि समीपेऽथो उपत्सना ॥ ९१ ॥

शुश्रूषायां श्रुत्स्यासे समीपासन एव च ।
न नाथो उपकार्या स्त्री राजगेहे त्रिषु त्विदम् ॥ ९२ ॥

उपकर्तव्यकेऽथ स्यादुपग्राहं त्रिषु स्मृतम् ।
विद्यादुपग्रहीतव्ये प्राभृते तु नपुंसकम् ॥ ९३ ॥

उपोदका स्त्रियां शाकवल्लिभेदे सुताह्वये ।
जलं तूपगते त्रिरे स्यात् पुमांस्तु स्यादुपद्रवः ॥ ९४ ॥

चतुर्थ्यां सामभक्तौ स्याद्भुमरे चाप्युपद्रुतौ ।

प्रधानरोगानुचरे रोगभेदे त्रिषु त्वयम् ॥ ९९ ॥

उपयाते द्रवं क्ली तु द्रवस्य स्यात् समीपके ।

उपालिङ्गं तु डमरे क्ली लिङ्गोपगतादिषु ॥ ९६ ॥

लिङ्गार्थौ पूर्ववज्जेयाद्युपसर्गस्तु ना बुधैः ।

डमरेऽपि क्रियायुक्तप्रादिप्रभृतिषु स्मृतः ॥ ९७ ॥

संसर्गे च समासार्थलिङ्गाद्यस्यापि पूर्ववत् ।

उपप्लवस्तु डमरे राहौ चान्यत् तु पूर्ववत् ॥ ९८ ॥

उपरक्तौ तु पुंसि स्तो राहुग्रस्तेन्दुसूर्ययोः ।

उपरक्तं पुनस्त्रि स्याज्जपापुष्पादिवस्तुनः ॥ ९९ ॥

प्रभोपरञ्जिते द्रव्ये स्फटिकादावथ क्रियाम् ।

न्यग्रोधीसंज्ञगुल्मे स्यादुपचित्रात् कश्चन ॥ १०० ॥

नागदन्तीपृश्निपण्योरोषध्योरिति पूर्ववत् ।

समासाद्युपकण्ठं तु सामीप्यमव्यगुणे नपि ॥ १०१ ॥

अश्वस्यास्कन्दिताभिरुग्रता च त्रि तु तद्वति ।

समीपगुणयुक्ते च स्फोटुपाध्यायवाक् पुनः ॥ १०२ ॥

अध्यापके पुमांस्तस्य पत्न्यां रूपद्वयं भवेत् ।

उपाध्यायान्युपाध्यायीत्यथ स्यात् स्वयमेव या ॥ १०३ ॥

अध्यापयित्री तस्यां स्यादेवं रूपद्वयं तथा ।

उपाध्यायाप्युपाध्यायीत्युपाहितपदं तु ना ॥ १०४ ॥

अग्न्युत्पाते त्रिषु त्वेतत् स्यादारोपितवस्तुनि ।

उरुक्रमस्तु ना विष्णौ विक्रमत्रयशालिनि ॥ १०५ ॥

अर्थलिङ्गसमासादि पूर्वत्रेवात्र तर्कयेत् ।

स्यादुद्धननमुत्खातौ क्लीबं क्लीशण्डयोः पुनः ॥ १०६ ॥

स्फयसंज्ञकाष्ठकुहाले भवेदुद्धननीत्यथ ।
 उदास्थितस्तु भिक्षाकवेषधारस्पशे पुमान् ॥ १०७ ॥
 अजयः शूरभेदेऽमुं प्राह द्वाःस्थे पुनस्त्रिषु ।
 उत्साहना (न) नाङ्गार्थवाद्यघोषे तथैव च ॥ १०८ ॥
 उत्साहहेतुन्यापारेऽप्यथो उत्सादना न ना ।
 उद्वर्तने मलस्य स्यादुन्नत्युच्छेदयोरपि ॥ १०९ ॥
 उद्वर्तना न नाङ्गस्य मलोन्मर्दनकर्मणि ।
 उदृत्तहेतुन्यापारे क्ली तूदृत्तावथो न ना ॥ ११० ॥
 उद्दासना वधेऽन्यत्र न्यासेऽन्यत्र स्थितस्य च ।
 आवाहितस्य देवादेरुत्सर्जनविधावपि ॥ १११ ॥
 उदञ्चनं क्ली स्थाल्यादिपिधाने स्यात् तथाऽग्ने ।
 स्त्रीनपुंसकयोस्तूर्ध्वं गमनायामुदञ्चना ॥ ११२ ॥
 उन्मीलितं त्रि स्यात् फुले सोमेषे चापि नप् पुनः ।
 उन्मीलनेऽथोन्मिपितं त्रिः सोमेषे च फुलिते ॥ ११३ ॥
 क्लीबं तून्मेषणे क्ली तु चित् उत्कलितं त्रिषु ।
 उत्कम्पितेऽथोत्तराङ्गं द्वारस्थोपरिदारुणि ॥ ११४ ॥
 तिर्यङ्ग्यस्ते समासादि पूर्वप्विव समुन्नयेत् ।
 उष्णवीर्यो जलकणौ द्वे समासादि पूर्ववत् ॥ ११५ ॥
 उल्लूखलं तु स्त्री क्ली कक्षाया वङ्क्षणस्य च ।
 उल्लूखलौ स्त्री स्वश्वस्य दन्तच्छिद्र उल्लूखली ॥ ११६ ॥
 पुमांस्तु व्रतिनो दण्ड उदुम्बरतरूद्भवे ।
 पुमांस्तूपनिधिर्न्यासे धनस्यार्थादि पूर्ववत् ॥ ११७ ॥
 उच्चैःश्रवास्तु नेन्द्राश्वे घोटमात्रे तु स द्वयोः ।
 इहापि पूर्ववज्ज्ञेयमर्थलिङ्गादि पुंसि तु ॥ ११८ ॥

ऊर्ध्वमूलः स्तम्भभेद †उलूकाख्येऽत्र पूर्ववत् ।
 समासाद्यूर्ध्वधन्वा तु नेन्द्रे लिङ्गादि पूर्ववत् ॥ ११९ ॥
 ऋपिसृष्टा तृद्धिसंज्ञभेपजे स्त्री तथात्र च ।
 लिङ्गाद्यमृश्यजिह्वं तु कुष्ठव्याध्यन्तरेऽपि च ॥ १२० ॥
 स्त्रियां तृश्यस्य जिह्वायां स्त्रियां ‡त्वेकपदेऽपठीत् (?) ।
 इहापि पूर्ववज्ज्ञेयं समासाद्यव्ययं पुनः ॥ १२१ ॥
 वियादेकपदेशब्दभेकारान्तममुष्य च ।
 तत्क्षणे इत्यसावर्थ *एकाक्षीला पुनः स्त्रियाम् ॥ १२२ ॥
 पाठायां ना तु विख्याते शिवमल्लीति पादपान्ते ।
 एकादशस्तु त्रिष्वेकादशानां पूरणे भवेत् ॥ १२३ ॥
 एकादशी तु स्त्रीन्द्रस्य तिथौ वीणान्तरे तथा ।
 स्यादेकादशतन्त्रीक एकदेशः पुनः पुमान् ॥ १२४ ॥
 विज्ञेयोऽवयवेऽत्रापि स्युरर्थादीनि पूर्ववत् ।
 अथो एकायनं त्रि स्यादेकासे स पुनर्नपि ॥ १२५ ॥
 शास्त्रे भागवतानां तैत् कैस्तीरेष्वेव विश्रुतम् ।
 अथो एणीकृतः पुंसि षण्णदोषे त्रि तद्वति ॥ १२६ ॥
 आपादितैणभावे च ङी त्वेणीकरणेऽथ ना ।
 ऐरावतो महेन्द्रस्य कुञ्जरे पादपान्तरे ॥ १२७ ॥
 नागरङ्गाह्वये ङी तु तत्फलेऽपि शचीपतेः ।
 ऋजुदीर्घे व्योमचापे स्थाने च व्योमगोचरे ॥ १२८ ॥

१. 'चारेयां' ग. ङ. च. पाठः. २. 'च क' ग. पाठः. ३. 'का' क. ङ. च. पाठः.
 'क' क. ङ. च. पाठः.

† 'उलूहस्तूलगो दर्भ ऊर्ध्वमूलः' (पृ. ६४. श्लो. २२९) इति तु वैजयन्ती । § 'त्वेक
 पदी पथि' इति स्यात् । * 'एकाष्टीला पापचेली स्थापनी वनतिक्रिका । पाशम्बष्टा' (पृ. ५५.
 श्लो. १३०, १३१) इति, 'शिवमल्लिका.....एकाष्टीलोऽम्बुको वसुः' (पृ. ६१. श्लो. १९३.
 १९४) इति च वैजयन्ती ।

अश्विन्याद्यृक्षनवककलसवीधीत्रयात्मनः ।

दे(वया)नाख्यमार्गस्य स्त्रियां त्वैरावती भवेत् ॥ १२९ ॥

वीथ्यां पुनर्वस्वाद्यैश्च कलप्तायामुडुभिस्त्रिभिः ।

आचक्षते च तामेनां विद्युद्विद्युद्विशेषयोः ॥ १३० ॥

सम्बन्धिनि त्विरावत्यास्त्रिप्वर्थादुम्बरं नपि ।

कुष्ठरोगान्तरे केचित् पुनस्ताम्रेऽप्यर्थायते ॥ १३१ ॥

वानप्रस्थविशेषे तु पुमानस्याह लक्षणम् ।

औदुम्बरस्तु षण्माससङ्गही तुर्यकालभुक् ॥ १३२ ॥

उदुम्बरस्य सम्बन्धिन्येतत् स्याद् भेद्यलिङ्गकम् ।

और्विशेषस्त्वगस्त्यर्षो ना द्वयोस्तूर्वशीघ्रते ॥ १३३ ॥

कलधौतं रूप्यहेम्नोः क्ली त्रि 'तु स्यात् कलध्वनौ ।

कलकण्ठः कोकिले द्वे समासार्थादि पूर्ववत् ॥ १३४ ॥

कलकाणस्तु दात्युहे भ्रमरे च द्वयोः स्मृतः ।

तत्राप्यर्थसमासादि पूर्ववत् तर्कयेदथ ॥ १३५ ॥

पारावते कलरवो द्वे समासादि पूर्ववत् ।

कलहंसस्तु कादम्बभङ्गे विहगे द्वयोः ॥ १३६ ॥

राजहंसेऽप्यथो मृत्ति विज्ञेयः श्रेष्ठभूभुजि ।

कलेबरं तु क्ली काये शवे त्वन्ये स्त्रियां पुनः ॥ १३७ ॥

नवानां शम्भुशक्तीनामेकस्यां स्यात् कलेबरा ।

कर्णपूरस्तु पुष्पाद्यैः कृतकर्णविभूषणे ॥ १३८ ॥

अशोकवृक्षे च तथा तिलकारुयतरौ च ना ।

कर्णपूरा तु कर्णस्य पूर्तो स्त्रीपुंसयोर्भवेत् ॥ १३९ ॥

नपुंसकं तु विज्ञेयं स्यात् सौगन्धिक उत्पले ।

ना तु कङ्कमुखो ज्ञेयः सन्दंशे लोहकारिणाम् ॥ १४० ॥

अत्रापि पूर्ववद् विद्यात् समासार्थादि पण्डितः ।

कङ्कपत्रस्तु ना बाणभेदेऽत्रार्थादि पूर्ववत् ॥ १४१ ॥

कङ्कणीकस्तु ना घण्टाजाले प्रतिसरे पुनः ।

कङ्कणीका स्त्रियामेतदौणादिकनिरूपितम् ॥ १४२ ॥

कलविद्धस्तु चटके तद्धेदे पीतमुग्दके ।

द्वयोः स्यात् कर्मायस्तु चम्पकाख्यमहीरुहे ॥ १४३ ॥

नाथ कामयितव्ये त्रिः स्त्रियां तु स्यात् कपिप्रिया ।

तिन्त्रिणीकाख्यवृक्षे स्यात् प्रियायां च कपेस्तथा ॥ १४४ ॥

अर्थलिङ्गसमासास्तु विद्यादत्रापि पूर्ववत् ।

कर्पीतनस्तु ना ज्ञेयस्त्रिपु वृक्षेषु सूरिभिः ॥ १४५ ॥

गर्दभाण्डाङ्गयप्लक्षेऽप्याम्रातकशिरीषयोः ।

फलप्रसूनयोस्तेषां विद्यादेतन्नपुंसकम् ॥ १४६ ॥

करमर्दस्तु ना ज्ञेयो मर्दने करवस्तुनः ।

कृष्णपाकाख्यवृक्षे च करमर्दी तु सा स्त्रियाम् ॥ १४७ ॥

तस्य जात्यन्तरे स्वल्पे कलहाहः पुनर्नरि ।

मदनाख्यद्रुमे पद्मकन्देऽप्याह तु शाश्वतः ॥ १४८ ॥

पुष्पजातौ च लिङ्गं तु तत्र क्ली मदनस्य च ।

प्रसूनफलयोः पुंसे करवीरो महीरुहे ॥ १४९ ॥

अश्वमारकसंज्ञेऽस्य पुनः पुष्पे नपुंसकम् ।

मनःशिलायां तु भवेत् करवीरा स्त्रियामियम् ॥ १५० ॥

१. 'ङ्' ग. पाठः. २. 'लः' ग. पाठः. ३. 'ते' क. च. पाठः.

* 'करहाटः' इति स्यात् । 'करहाटः शिफावन्दे पद्मस्य मदनद्रुमे' इति मेदिनी ।

†[आढकीसंज्ञधान्ये चाप्यथो ना करपल्लवः ।
 बाहौ किसलयप्रख्यकरे त्वेष नृशण्डयोः ॥]
 करपाली स्त्रियामीलीसंज्ञे शस्त्रे पुमान् पुनः ।
 करपालो भवेत् खड्गे पालके तु करस्य सः ॥ १९१ ॥
 त्रि स्यात् पुनर्नवायां तु रक्तायां स्यात् कठिलकः ।
 कारवेले च (टस्तु ? नप्तु) स्यात् फलेऽस्याथो नपुंसकम् ॥ १९२ ॥
 कश्मीरजं कुङ्कुमे स्यात् त्रि तु कश्मीरसम्भवे ।
 क्रमेलको द्वे स्यादुष्टे मर्त्यजात्यन्तरे तथा ॥ १९३ ॥
 उग्र्यां निष्ट्यात् समुद्भूते स्यात् तु कर्पफला स्त्रियाम् ।
 आमलक्यां *पुनस्त्वेष विभीतकमहीरुहे ॥ १९४ ॥
 कुलत्थे स्त्री कफहरिः श्लेष्मघ्ने तु त्रिपु स्मृता ।
 कदम्बकं समूहे क्ली सर्पपे तु पुमान् यत् ॥ १९५ ॥
 कदूत्कटं तु क्ली व्योषेऽप्यार्द्रकेऽपि त्रिपु त्वदः ।
 उत्कटे कटुनाऽथो ना शालिभेदे कलापकः ॥ १९६ ॥
 कलमाख्ये नपि त्वेतज्जानीयाद् विश्वभेषजे ।
 स्याद् विट्टमलतायां तु कपोताङ्घ्रिः स्त्रियामियम् ॥ १९७ ॥
 कपोतस्य तु पादे ना दध्वास्तु स्यात् कमण्डलुः ।
 चतुष्पाज्जातिभेदे क्लीपुतोः कुण्ड्यां द्वयोः पुनः ॥ १९८ ॥
 स्यात् कालकण्ठो व्यत्यूहे समासार्थादि पूर्ववत् ।
 कालकुण्डस्तु ना विष्णौ यमे चापि द्वयोः पुनः ॥ १९९ ॥
 मनुष्यजातिभेदे स्यात् क्षत्रियायां निषादजे ।
 कालस्कन्धस्तमाले ना तिन्दुके चाथ कश्चन ॥ १९० ॥

१. 'तरौ त्वे' ग. पाठः, २. 'ध्वे' ड. पाठः, ३. 'त्रिऽस्त्रियां पुनः' ड. पाठः.

† इहास्य श्लोकस्य पाठो लेखकप्रमादाद्यात इति भाति । पञ्चाक्षरस्य करपल्लवपदस्य चतुरक्षरकाण्डपाठासङ्गतः । * 'पुमांस्त्वेषः' इति पाठः स्यात् ।

आह च श्यामखदिरे क्लीबं त्वेषां फले भवेत् ।

अत्रापि लिङ्गमर्थश्च समासश्चापि पूर्ववत् ॥ १६१ ॥

स्त्रियां तु कालमेपी स्यान्मसूरविदलाहये ।

लताजात्यन्तरे सोमराजिमञ्जिष्ठयोरपि ॥ १६२ ॥

द्राक्षायां च द्वयोस्तु स्यात् काले मेषे द्वयोः पुनः ।

कालपुच्छो हि चमरमृगे स्यात् कृष्णवालधौ ॥ १६३ ॥

पूर्वत्रेवात्र लिङ्गादि कालशेयं तु गोरसे ।

क्ली भेद्यवत् तु कलशिभवेऽथो काकतुण्ड्यसौ ॥ १६४ ॥

तापिञ्छे स्त्री पुमांस्त्वेषोऽगुर्वास्ये गन्धवस्तुनि ।

काकशीर्षस्तु ना पुष्पस्तम्भभेदे शिवाप्रिये ॥ १६५ ॥

वसुभट्ट इति ख्याते क्ली तु काकस्य मूर्धनि ।

काकोदरस्तु द्वे सर्पमात्रे सर्पान्तरे तथा ॥ १६६ ॥

पडुंशतेरन्यतमे दर्वाकरफणाभृताम् ।

ना तु कापटिकश्छात्रवेपधारे स्फशाप्तरे ॥ १६७ ॥

संस्थाचराणां पञ्चानामेकस्मिन्नि तु दाम्भिके ।

कामिकान्तं तु माध्वीकसंज्ञे मद्यान्तरे नपि ॥ १६८ ॥

पूर्ववच्चात्र लिङ्गादि तर्क्य कामध्वजस्तु ना ।

ज्ञेयो वादित्रनिर्घोषे तथा कामोत्सवेऽप्यथ ॥ १६९ ॥

ध्वजे कामस्य नृत्तपो कामरूपास्तु नीवृत्ति ।

प्राग्ज्योतिषाख्ये पुम्भूम्नि लिङ्गाद्यत्रापि पूर्ववत् ॥ १७० ॥

कारस्फुरो न स्त्रीत्येके वृक्षभेदे परे पुनः ।

क्ली नगर्यन्तरे प्राहुः काकपीलुस्त्वसौ स्त्रियाम् ॥ १७१ ॥

गुञ्जायां ना तु काकेजुसंज्ञे स्यात् त्रि खुरान्तरे ।

कामरूपी द्वयोर्नानावर्णे च कूकलासके ॥ १७२ ॥

१. 'जी' क. ग. च. पाठः. २. 'ल' क. च. पाठः.

† 'काकेन्दुसंज्ञे' इति स्यात्. 'काकेन्दौ काकपीलुः स्यात्' (पृ. ४१. श्लो. ५१) इति वैजयन्ती ।

विम्बाल्ये पूर्ववद् विद्यादत्राप्यर्थादिकं बुधः ।

अथ किम्पुरुषो द्वे स्यात् किन्नरे क्ली तु भारतात् ॥ १७३ ॥

उत्तरेऽनन्तरे वर्षे हेमकूटापराह्वये ।

किकिदीविस्तु ना वर्णे द्वे तु चापाह्वये खगे ॥ १७४ ॥

भीरशुक्ला विदार्या स्त्री ना तु शृङ्गाटकाह्वये ।

कन्दार्थजलजस्तम्बे लिङ्गाद्यत्रापि पूर्ववत् ॥ १७५ ॥

कुटन्नटस्तु ना गुण्डुसंज्ञवृक्षे नपि त्वदः ।

गोनर्दसंज्ञके मुस्ताभेदे कुरवकः पुनः ॥ १७६ ॥

पुमानरुणाञ्जिण्ड्यां स्यात् पीतञ्जिण्ड्यां तथैव च ।

शोणाम्लाने च केचित् तु प्राहुः कुरवकेऽपि तम् ॥ १७७ ॥

क्लीबं त्वेषां भवेत् पुष्पे स्त्रियां तु स्यात् कुलत्थिका ।

कुलाल्यादिपदैः ख्याते भेषजे नृस्त्रियाः पुनः ॥ १७८ ॥

कुलत्थधान्ये द्वे तु स्याद् दर्वाकम्पणाभृताम् ।

एकत्र भेदेऽथ स्त्री स्यात् कुम्भका(रस्वरीत्य)यं ध्वनिः ॥ १७९ ॥

कुलत्थिकारुण्ये भेषज्ये कुलाले तु द्वयोरथ ।

कुम्भीनसः सर्पमात्रे द्रव्यादर्वाकरान्तरं ॥ १८० ॥

कुशीलवस्तु द्वे मर्त्यजातिभेदे यथावदत् ।

वैदेहाज्जनितेऽम्बुप्रयो लङ्घनप्लवनादिना ॥ १८१ ॥

वर्तमाने नटान् च प्रसिद्धे चारणे तथा ।

कुशीसंज्ञायैविकारलवे तु स्यात् पुमानयम् ॥ १८२ ॥

अथोत्पदे कुवल्यं क्ली समासादि पूर्ववत् ।

कुशेशयं तु पद्मे क्ली वामुदेवे तु पुंस्ययम् ॥ १८३ ॥

कुचन्दनोऽस्त्रियां पीतचन्दने रक्तचन्दने ।

कुकुटाक्षः पुमानल्पतुम्ब्यामर्थादि पूर्ववत् ॥ १८४ ॥

कूलङ्कपा स्त्रियां गद्यां त्रि तु कूलस्य कापके ।
 कृतमालस्तु ना गन्धद्रव्ये तक्कोलसंज्ञके ॥ १८५ ॥
 धारग्वधे च द्वे तु स्यादुलूकाहयपक्षिणः ।
 विशेषे कृष्णवर्णे च मृगभेदे च पूर्ववत् ॥ १८६ ॥
 अर्थाद्यथो कृष्णफला सोमराज्याहयौषधौ ।
 स्त्री ना तु करमर्दाख्यतरावर्थादि पूर्ववत् ॥ १८७ ॥
 कृष्णवर्णस्तु ना धान्ये *चराख्येऽर्थादि पूर्ववत् ।
 कृष्णवृन्ता तु पाटल्यां मापपर्ण्याहयौषधौ ॥ १८८ ॥
 कार्पम्ये च स्त्रियां ना तु कुलत्थेऽर्थादि पूर्ववत् ।
 कृष्णसर्पस्तु कृष्णेऽहौ द्वयोर्दवाकरान्तरे ॥ १८९ ॥
 कृकवाकुः कुकुटे द्वे कृकलासे च केचन ।
 खञ्जरीटे क्षेपणीयः पुनर्ना भिण्डिपालके ॥ १९० ॥
 क्षेप्तव्ये त्रिः केशपाशी पुनश्चूडार्थके स्त्रियाम् ।
 ना तु केशकलापेऽथ पुमान् केलिकिलः स्मृतः ॥ १९१ ॥
 कूश्माण्डाख्ये भृत्यगणे हेरम्बस्य प्रियङ्करे ।
 स स्यात् केलिसहाये च क्रीडासीले तु स त्रिषु ॥ १९२ ॥
 स्त्री तु कोशफला राजकोशातक्याहये भवेत् ।
 कोशातकीविशेषे सा त्रिकोशातकीति च ॥ १९३ ॥
 प्रसिद्धे ना तु सामान्ये कोशातक्या नपि त्वदः ।
 तक्कोले स्याज्जातिफलंऽप्यथ स्यात् कोटिवर्षवाक् ॥ १९४ ॥
 देविकोट इति स्याते पुरभेदे नपुंसकम् ।
 स्त्री कोटिवर्षा स्पृक्कायामत्राप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ १९५ ॥

१. 'ध्म' क. ड. च. पाठः. २. 'पु' क. ड. च. पाठः.

* 'चणाख्ये' इति स्मात् । 'कृष्णवर्णः संवर्तो वातुलक्षणः' (पृ. १२६. श्लो. ४३) इति वक्ष्यन्ती ।

कौलेयकः शुनि द्वे स्यात् कुलीने त्रिद्वयोः पुनः ।
 कौलटेयः कौलटेरः पर्या(ये?यौ) बन्धकीसुते ॥ १९६ ॥
 कुलान्यटन्त्या भिक्षुक्याः सत्या एव च यः सुतः ।
 तास्मिन् कौलटिनेयाख्ये कुलटायाः सुतेऽप्यथ ॥ १९७ ॥
 कुलस्थे ना खलकुलः खलस्य तु कुले नपि ।
 खरच्छदः पुमानूर्ध्वमूलसंज्ञे तृणान्तरे ॥ १९८ ॥
 अत्रापि पूर्ववज्ज्ञेयमर्थलिङ्गाद्यथा नपि ।
 शृङ्गाद्ये खरमुखं लिङ्गाद्यत्रापि पूर्ववत् ॥ १९९ ॥
 स्त्रियां तु स्यात् खरकुटी शालायां वपनस्य हि ।
 अत्रापि पूर्ववज्ज्ञेयमर्थलिङ्गादि सूरिभिः ॥ २०० ॥
 स्त्री तु गन्धवाहा ध्राणे ना तु वायौ मृगे द्वयोः ।
 गन्धवाहस्तु ना वायावत्राप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ २०१ ॥
 गर्वाधुका तु स्त्री क्षुद्रधान्यभेदे पुरे तु नृ ।
 गवादिनी स्त्री गिरिकर्ण्यभिधानलत्वान्तर ॥ २०२ ॥
 अर्थादि पूर्ववत् स्त्री तु सलक्ष्यां स्यात् गजप्रिया ।
 श्यामाके तु पुमानत्राप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ २०३ ॥
 गजच्छाया स्त्रियां सूर्यग्रहणे कैश्चिर्दारिता ।
 सांवत्सरास्तु ब्रुवते गजच्छायां सलक्षणाम् ॥ २०४ ॥
 हस्तनक्षत्रगे सूर्ये कृष्णपक्षे त्रयोदशी ।
 मखाभिश्च समायुक्तत्वेपुमांस्तु गजस्य सा ॥ २०५ ॥
 छायायामत्र पूर्ववार्थाद्यथ गलस्तनी ।
 अजायामर्थादि पूर्वत्रेवात्र बुध्यताम् ॥ २०६ ॥
 गदयित्नुस्तु पर्जन्ये पुमांस्त्रिवावदूकके ।
 गार्हपत्यः पश्चिमाग्नौ पुमान् गृहपतेः पुनः ॥ २०७ ॥

भात्रे कर्मणि च क्लीवमथ स्त्री स्याद् गिरिप्रिया ।
 सन्धानीसंज्ञके क्षुद्रफलवातिङ्गनान्तरे ॥ २०८ ॥
 पूर्ववच्चात्र लिङ्गादि द्वयोस्तु स्याद् गुहाशयः ।
 ऋक्षाखुसिंहकूर्मेषु समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ २०९ ॥
 दीपे गृहमणिः पुंसि स्त्री गृहस्य मणावसौ ।
 पुमान् गृहपतिर्वहौ गार्हपत्याह्वये तथा ॥ २१० ॥
 कृषीवले छन्नवेपस्पशे स्यात् सन्नयाजिनाम् ।
 प्रधाने यजमाने च गृहस्य त्वधिपे त्रिषु ॥ २११ ॥
 गोवन्दनी फलिन्यां स्त्री गोस्तु गोवन्दना न स्यात् ।
 वन्दनेऽथ द्वयोर्गोलाङ्गलः कृष्णमुखे कपौ ॥ २१२ ॥
 नपुंसकैस्तु पुच्छे गोरथो घनरसो वृत्तम् ।
 जले पूर्ववदत्रापि समासादि स्त्रियां पुनः ॥ २१३ ॥
 घण्टारवा प्रसिद्धायां *चणपुष्पीति चापधौ ।
 पूर्ववत् स्यात् समासाद्यमथ क्ली वेपसंज्ञके ॥ २१४ ॥
 लोहे घण्टास्वनं लिङ्गसमासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 चराचरं क्ली भुवने जङ्गमे तु त्रिषु स्मृतम् ॥ २१५ ॥
 चरस्याप्य चरस्यापि समासाद्यत्र तर्क्यताम् ।
 चतुरन्ता िण्यां भूमौ समासादिकमूह्यताम् ॥ २१६ ॥
 अथो चतुर्दशान् त्रिः पूरणे स्याच्चतुर्दशः ।
 स्त्रियां तु वीणाभेदे स्याद् यस्य तन्त्र्यश्चतुर्दश ॥ २१७ ॥
 चतुर्दशी स तत्रासौ महेशस्य तिथावपि ।
 चतुष्पथं क्ली शृङ्गाटे ब्राह्मणे तु पुमानयम् ॥ २१८ ॥

१. 'ला' ग. पाठः. २. 'कं तु पु' ग. पाठः.

* 'अथो घण्टारवायां शणपुष्पिका' (पृ. ५३. श्लो. ९८), इति तु वैजयन्ती ।

चतुर्वर्गः पुमान् धर्मकामार्थादिचतुष्टये ।

समासादिकमुत्रेयं चक्रपादस्तु ना रथे ॥ २१९ ॥

गजे द्वे चक्रवालस्तु लोकालोकगिरौ पुमान् ।

क्ली तु दिङ्मण्डलेऽथ क्ली चतुःसमामिति ध्वनिः ॥ २२० ॥

चन्दनागरुकर्पूरकुङ्कुमैः कृतकर्दमे ।

अर्थलिङ्गसमासाश्च कल्प्यन्तामत्र पूर्ववत् ॥ २२१ ॥

चतुर्गतिर्द्वयोः कूर्मे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

चक्रवर्ती तु ना सार्वभौमे स्त्री चक्रवर्तिनी ॥ २२२ ॥

स्थावरे †जन्तुकृत्संज्ञे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

चन्द्रभागस्तु ना शैलविशेषेऽंशे च शीतगोः ॥ २२३ ॥

स्त्रियां तु देवताभेदे चन्द्रभागाथ केचन ।

चन्द्रभागा चन्द्रभागीत्येवं द्वैरूप्यमभ्यर्थुः ॥ २२४ ॥

अवृद्धप्रातिपदिकान्नदीभेदे च केचन ।

चान्द्रभागा चान्द्रभागीत्येवं द्वैरूप्यं द्विरूपताम् ॥ २२५ ॥

नदीभेदे विदुश्चान्द्रभागं तु त्रिषु भूभृतः ।

चन्द्रभागस्य सम्बन्धिन्यत्राप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ २२६ ॥

चाटुकारस्तु ना हारभेदे हेमगुडैः कृते ।

यष्टिमात्रे त्रिषु त्वेष वैशेष्यः स्यात् प्रियंवदे ॥ २२७ ॥

चारुनालं रक्तपत्रं क्ली समासादि पूर्ववत् ।

मत्स्यभेदे चित्तिचिमो द्वयोर्हैमवते तु ना ॥ २२८ ॥

वृक्षभेदे तस्य पुष्पफलयोः स्यान्नपुंसकम् ।

*चन्द्रे चित्ररथः पुंसि राजभेदे चिरन्तने ॥ २२९ ॥

१. 'विद्याद्' क. ग. च. पाठः. २. 'गस्तु त्रि' क. ग. च. पाठः.

‡ 'जतुकृत्संज्ञे' इति स्यात् । 'जनी जतूका रजनी जतुकृच्चक्रवर्तिनी' इत्यमरः, 'जन्या...
.....जतुकृच्चक्रवर्तिनी' (पृ. १३०. श्लो. ८९) इति वैजयन्ती च । * 'अथ चित्ररथः
सूर्यगन्धर्वान्तरयोः पुमान्' इति तु मेदिनी ।

पूर्ववत् स्यात् समासादि चित्रपर्णां पुनः स्त्रियाम् ।
 लताजात्यन्तरे पृश्निपर्ण्याख्येऽर्थादि पूर्ववत् ॥ २३० ॥
 चित्रपक्षः पक्षिभेदे द्वे कपिञ्जलसंज्ञके ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि चिरजीवी विरिञ्चने ॥ २३१ ॥
 पुंसि द्वयोस्तु काके स्यात् समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 चिरमेही गर्दभे द्वे समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ २३२ ॥
 चूडामणिः स्त्री गुञ्जायां पुंस्त्रियोस्तु शिरोमणौ ।
 उद्याने राजराजस्य क्लीबं चैत्ररथं विदुः ॥ २३३ ॥
 अहीनकतुभेदे तु द्विरात्रे मन्मथे च ना ।
 त्रि तु चित्ररथस्य स्यात् सम्बन्धिन्यथ ना भवत् ॥ २३४ ॥
 छायाकरश्छत्रधारे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 जलाशयमुशीरे क्लीं जलाधारे तु पुंस्त्रियम् ॥ २३५ ॥
 जडाभिप्रायके तु त्रिरथ द्वे स्याज्जतुप्रियः ।
 वराहेऽत्र समासादि पूर्ववत् स्यद्दत्त स्त्रियाम् ॥ २३६ ॥
 गवेषौ स्याज्जतुफला पुंसि गहनचरद्रुमे ।
 अथ जन्तुरथः क्षुद्रमृगभेदे द्वयोरपि ॥ २३७ ॥
 कोद्रङ्ग इति विख्याते समासादीह पूर्ववत् ।
 जघन्यजस्तु द्वे शूत्रे त्रि तु स्यादनुजे तथा ॥ २३८ ॥
 जाते जघन्यादथ जा ताते जनयिता तथा ।
 जनयित्री मातरि स्त्री त्रि तूत्पादकमात्रके ॥ २३९ ॥
 जातरूपं क्लीं रूप्ये चार्थादि पूर्ववत् ।
 जालपादा द्वयोर्हंसे राजहंसे तु दत्तकः ॥ २४० ॥

१. 'ला' क. ड. पाठः.

† 'कोद्रङ्गः स्याज्जन्तुधरो मार्जारी चमराकृतिः' (पृ. ६७. श्लो. ३४) इति तु वैजयन्ती ।

कुक्कुटे वैजयन्त्यां तु तं पठत्यम्बुकुक्कुटे ।

जालाकारस्तु पादोऽस्ति येषां त्रिस्तेषु पक्षिषु ॥ २४१ ॥

जारद्ववी तु स्त्री योगियानमार्गस्य दक्षिणा ।

या वीथिस्तत्र मार्गस्य पुनस्तस्यान्तरिक्षगे ॥ २४२ ॥

स्थाने जारद्ववं क्लीबं त्रिर्जरद्ववयोगिनि ।

जीवनीया तु जीवन्तीसंज्ञशाकलतान्तरे ॥ २४३ ॥

काकाङ्गीसंज्ञके च स्त्री जीवितव्ये जले च नप् ।

जीवितेशः प्रेतनाथे दयिते द्रविणागमे ॥ २४४ ॥

पुल्लिङ्गोऽत्राप्यर्थलिङ्गसमासाः पूर्ववत् स्मृताः ।

जुहुराणस्तु ना वद्वावध्वर्यावनडुह्यपि ॥ २४५ ॥

अध्वे द्वे कुटिले तु त्रिरथ जैवातृकः पुमान् ।

चन्द्रे च परिस्त्रायां च परिघेऽथ द्वयोः शुके ॥ २४६ ॥

धने तु क्ली त्रिरायुष्मत्कृषीवलक्षिपक्षु सः ।

तपनीयं सुवर्णे क्ली शालिभेदे तु पुंस्ययम् ॥ २४७ ॥

तप्तव्ये त्रिरथो तन्तुत्रायुः सत्ताकिमौ द्वयोः ।

कुविन्देऽप्यथ कामस्तु त्रिथौ स्त्री स्यात् त्रयोदशी ॥ २४८ ॥

स्यात् त्रयोदशतन्त्राके वीणाभेदेऽप्यथ त्रिषु ।

त्रयोदशानां वस्तुनां पूरणेऽथाह यादवः ॥ २४९ ॥

तरवारिः स्त्रियां यष्टिनामधेयायुधान्तरे ।

पुमांसं सायके प्राह शैपिकोऽथोष्णदीधितेः ॥ २५० ॥

त्रसरेणुः प्रभाख्यायां (पत्न्यां) स्त्री रजसि त्वयम् ।

जालसूर्यमरीचिस्थे त्रिरथो तालपर्ण्यसौ ॥ २५१ ॥

स्त्री मुरासंज्ञभैषज्ये समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

तालपत्री स्त्रियां वाद्यविशेषे तालसंज्ञके ॥ २५२ ॥

कर्णाभरणसंज्ञे तु नष्त्रियोः सादि पूर्ववत् ।

स्थावरे त्रायमाणा स्त्री त्रायन्तीसंज्ञके त्रिषु ॥ २९३ ॥

रक्षके ताम्रचूडस्तु द्वयोः कुक्कुटपक्षिणि ।

पूर्ववच्चात्र लिङ्गादि ताम्रवृन्तस्तु पुंस्ययम् ॥ २९४ ॥

कुलत्थेऽत्र समासादि पूर्ववच्चात्र(?)तर्कयेत् ।

†तिन्दिडीका स्त्रियां पुंसि चिञ्चासंज्ञकपादपे ॥ २९५ ॥

क्लीबे तु वैजयन्त्याह वृक्षे तस्मात् त्रिलिङ्गता ।

क्ली तु वृक्षाम्लसंज्ञेऽस्य फले स्याच्चांभुवेतसे ॥ २९६ ॥

त्रिसुगन्धं तु जानीयादेलात्वकपत्रकत्रये ।

नपुंसकं समासाद्यलिङ्गान्यत्रापि पूर्ववत् ॥ २९७ ॥

त्रिविक्रमस्तु ना विष्णोरवतारान्तरेऽत्र च ।

पूर्ववत् स्यात् समासादि पुल्लिङ्गस्तु विकण्टकः ॥ २९८ ॥

शृङ्गाटक इति ख्याते जलजस्थान्तरे ।

गोक्षुरेऽपि स्त्रियां स्नुह्यामत्रप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ २९९ ॥

त्रिवलीकं गुदे क्लीबमत्रप्यर्थार्थादि पूर्ववत् ।

तिर्यग्गामो तु ना मुक्तिप्रहेऽर्थाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ३०० ॥

तीक्ष्णगन्धस्तु वा शिग्रौ तथा श्वेतकठिञ्जरे ।

अत्रापि पूर्ववत् समादि तुलाकोटिस्तु नृपुरे ॥ ३०१ ॥

पुमानत्रापि लिङ्गादि पूर्ववत् स्यादथो पुमान् ।

वसुभट्ट इति ख्याते तूलपुष्पो ढुमान्तरे ॥ ३०२ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि तृणराजस्तु पुंस्ययम् ।

हिन्ताले तालवृक्षे च समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ३०३ ॥

† तिन्दिडीका तिन्त्रिडीका इति च दृश्यते । * 'समासार्थ' इति स्यात् ।

नृणशून्यं मल्लिकायां क्ली समासादि पूर्ववत् ।
 पुंसि त्वम्लगुणे दन्तशठो भव्यकपित्थयोः ॥ २६४ ॥
 जम्बीरे च स्त्रियां तु स्याच्चाङ्गेरीतिन्तिडीकयोः ।
 इयं †दन्तशरेऽमीषां वृक्षाणां स्यात् फले नपि ॥ २६५ ॥
 त्रिषु त्वम्लगुणोपेतद्रव्ये दधिमुखस्तु ना ।
 सुग्रीवानुचरे कापि कपिमात्रेऽपि स द्वयोः ॥ २६६ ॥
 स्त्रियां तु स्याद् दधिमुखी कालरात्र्यामथो नपि ।
 दण्डाहतं कालशये दण्डेन त्वाहते त्रिषु ॥ २६७ ॥
 दक्षिणस्थः सारथौ ना समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 दन्दशूको द्वयोः सर्पे दंशके तु त्रिषु स्मृतः ॥ २६८ ॥
 दर्वीकरो द्वयोः सर्पे सर्पजात्यन्तरेऽपि च ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दाक्षायणपदं पुनः ॥ २६९ ॥
 दक्षापत्ये द्वयोः स्त्री तु पार्वत्यामवनौ स्त्रियाम् ।
 दाक्षायणी स्यादश्विन्याद्युडौ च क्ली तु हाटके ॥ २७० ॥
 दाक्षिणात्यस्तु ना नालिकेरसंज्ञकहीरुहे ।
 दक्षिणापथजातादिष्वेर्ष त्रि स्यादथ स्त्रियाम् ॥ २७१ ॥
 द्राक्षायां स्याद् दारुफला समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 दिवाचरस्तु ना शुके सप्तसादि च पूर्ववत् ॥ २७२ ॥
 दिवाभीत उल्लके द्वे पुमांस्तु कुमुदाकरे ।
 त्रिस्तु चोरे व्यवहितेऽप्यथ दिव्येलको द्वयोः ॥ २७३ ॥
 त्रयोदशसु भेदेषु राजिलारुख्यफणाभृतः ।
 एकत्र भेदे सर्पस्य वैकरञ्जाह्वयस्य च ॥ २७४ ॥

१. 'तत् त्रि' ड. पाठः. २. 'न्त' क. ड. पाठः.

† 'दन्तशठ' इति स्यात् ।

नानार्थार्णवसंक्षेपे

एकत्र त्रिषु भेदेषु द्विजपोतः पुनर्द्वयोः ।
 शूद्रे पक्षिशिशौ चात्र समासार्थादि पूर्ववत् ॥ २७९ ॥
 चण्डाले नापिते चापि दिवाकीर्त्तिर्द्वयार्मतः ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दीर्घवृन्तस्तु पुंस्ययम् ॥ २७६ ॥
 टुण्डुसंज्ञद्वुमेऽत्रापि समासार्थादि पूर्ववत् ।
 अथो पुनर्नवाजातिभेदेऽल्पे दीर्घपत्रचसौ ॥ २७७ ॥
 कदल्यां च स्त्रियां ना तु दीर्घपत्रः पलण्डुके ।
 दशन्वेकत्र लिङ्गार्थसमासाश्चात्र पूर्ववत् ॥ २७८ ॥
 दीर्घनादो द्वयोः कङ्कसमाख्ये विहगांतरे ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दीर्घनादो द्वयोः शुनि ॥ २७९ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दीर्घनिद्रा मृतौ स्त्रियाम् ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दीर्घरोमा पुनर्द्वयोः ॥ २८० ॥
 ऋक्षाख्यश्वापदेऽत्रापि समासार्थादि पूर्ववत् ।
 दुरोदरस्तु नृनपोः पणे द्यूते नपुंसकम् ॥ २८१ ॥
 ना तु द्यूतकरेऽथामौ पुलिङ्गः स्याद् दुरासदः ।
 दुष्प्रापे त्रिरथो पुंसि शिशिरसौ दुर्मादनः ॥ २८२ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि दूरदर्शी पुनर्द्वयोः ।
 गृध्रसंज्ञखगे त्रिस्तु (दूर) विशमनीषिणोः ॥ २८३ ॥
 स्त्रियां दृढदला तालीपादपे बल्वजेषु च ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि देशरूपस्तु पुन्नपोः ॥ २८४ ॥
 न्यासे पूर्ववदत्रापि देवभिन्नस्त्वयं द्वयोः ।
 षड्विंशतौ स्याद् भेदेषु मण्डलाह्वयभोगिनः ॥ २८५ ॥
 एकत्र भेदे विद्यात् तु समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 देवदण्डस्तु नृनपोर्दण्डाकारायुधान्तरे ॥ २८६ ॥

अरलिमात्रे लिङ्गादि पूर्ववत् स्यादिहापि च ।
 ना तु देवमणिर्घोटागलदेशसद्भवे ॥ २८७ ॥
 रोमावर्ते समासादि पूर्ववत् स्यादथ स्त्रियाम् ।
 स्याद् देवासिन्धुर्गङ्गायां समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ २८८ ॥
 अष्टाङ्गुलप्रमाणे तु पुल्लिङ्गः स्याद् धनुर्ग्रहः ।
 चापस्य ग्रहणे चाथ त्रिर्ग्रहीतरि धन्वनः ॥ २८९ ॥
 चतुर्हस्तप्रमाणे तु धनुर्दण्डः पुमानयम् ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि धर्मपाल तु खङ्गके ॥ २९० ॥
 पुल्लिङ्गः स्यात् समासादि पूर्वत्रेयात्र कल्पयत् ।
 त्रिराढ्ये स्याद् धनयती राजराजे तु पुंन्ययम् ॥ २९१ ॥
 धार्तराष्ट्रो द्वयोश्चञ्चु करणैरसितैः मिते ।
 हंसभेदेऽप्यपत्ये च धृतराष्ट्रस्य ना पुन ॥ २९२ ॥
 नागराजे सुरे त्रिस्तु धृतराष्ट्रस्य योगिनि ।
 धामार्गवस्त्वपामार्गे कोशातक्यां च पुंन्ययम् ॥ २९३ ॥
 तत्प्रसूने तु शण्डः स्यात् पुंनि तु स्याद् धुरन्धरः ।
 धवसंज्ञद्रुमे त्रिस्तु धूर्वहे स्यादथा पुमान् ॥ २९४ ॥
 विन्यासभेदे वेश्मादेर्नन्द्यवर्षोऽपि नामभिः ।
 तगराद्यैः प्रसिद्धे च पुष्पगुल्मे नपि त्वयम् ॥ २९५ ॥
 तत्पुष्पे नन्दयन्तस्तु पुमान् राज्ञि स्त्रियां पुनः ।
 नन्दयन्ती मृडान्यां स्यात् सुवर्णेऽपि सुखेऽपि च ॥ २९६ ॥
 त्रि तु नन्दयितेषु क्लीबे तु स्यान्नदीभवम् ।
 लवणे सैन्धवाभिल्ये समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ २९७ ॥
 नवनीतं तु शण्डे स्याद् घृतप्रकृतिवस्तुनि ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि नमस्कारी पुनः स्त्रियाम् ॥ २९८ ॥

खदिरीसंज्ञके शाके नमस्कारस्तु ना नतौ ।
 नक्तञ्चर उलूके द्वे राक्षसे च त्रिषु त्वयम् ॥ २९९ ॥
 स्याद् रात्रिचरमात्रे च नकूवारस्तु देवरे ।
 पुमान् निराश्रये तु त्रिर्ना तु नारायणो हरौ ॥ ३०० ॥
 तस्यावतारभेदे च नरस्य सहचारिणि ।
 स्त्री तु नारायणी लक्ष्म्यां पार्वत्यां चाथ पठ्यते ॥ ३०१ ॥
 सुपार्श्वस्थानवासिन्यां पार्वत्यां च विशेषतः ।
 महेश्वरस्यायतनं सुपार्श्वस्थं प्रतीयताम् ॥ ३०२ ॥
 नारायणी शतावर्यामपि नागोदरी पुनः ।
 स्त्रियां भटानामुदरत्राणसन्नाह ईरिता ॥ ३०३ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि नागदन्तस्तु पुंस्त्ययम् ।
 निर्यूहसंज्ञके वेस्मभित्तिशङ्कौ तथै* ॥ ३०४ ॥
 नागस्य क्लीबलिङ्गं तु जानीयादासनान्तरे ।
 लक्षणं चोक्तमूर्ध्वज्ञोर्जानुस्थौ प्रसृतौ भुजौ ॥ ३०५ ॥
 इत्येवं नागदन्ती तु स्त्री निकुम्भान्दनामभिः ।
 प्रसिद्धे भेषजस्तम्बे द्वयोस्तु स्यान्निशाचरः ॥ ३०६ ॥
 सर्पे च राक्षसे चापि स्त्रियां तु स्यान्निशाचरी ।
 सृगालजातिभेदे च त्रिचारण्ये दुष्टयोपिति ॥ ३०७ ॥
 स्यान्निशाचारिमात्रे च स्त्रियां तु स्यान्निरञ्जना ।
 एकत्र शक्तौ शक्तानां नवानामपि शार्ङ्गिणः ॥ ३०८ ॥
 पौर्णमास्यां द्वयस्तु स्यात् कृष्णसाराह्वये मृगे ।
 त्रिर्निर्गताञ्जनादौ स्यादथ निर्भर्त्सनं नपि ॥ ३०९ ॥

१. 'पा' ग. पाठः. २. 'णे' ग. च. पाठः. ३. 'थो' क. ग. पाठः.

* 'रेदे' इति स्यात् ।

अलक्तकेऽथ सीत्कारे न ना निर्भर्त्सनाथ वै ।
 बहुव्याकरणज्ञेन शाश्वतेनेदमीरितम् ॥ ३१० ॥
 दर्शनेऽपि च मित्संज्ञामङ्गीकृत्य शमेर्यथा ।
 दर्शने श्रवणे चापि *मता निशमनेत्यथ ॥ ३११ ॥
 रज्जुत्रयप्रमाणे स्यात् क्लीबलिङ्गं निवर्तनम् ।
 उक्ताष्टहस्ता रज्जुश्च निवृत्तौ च निवर्तनम् ॥ ३१२ ॥
 निवर्तना तु न पुमान् निवर्तयतिकर्मणि ।
 नियामकस्तु ना पोतवाहे त्रि तु नियन्तरि ॥ ३१३ ॥
 निघातिका त्वयस्कारैर्यत्र निक्षिप्य हन्यते ।
 कूटेन लोहं तत्र स्त्री त्रिपु तु स्यान्निहन्तरि ॥ ३१४ ॥
 निदेशनस्तु पुंसि स्याद् दशहस्ते प्रमाणके ।
 स्त्री त्वाज्ञायां च दाने च न तु ना ण्यन्तकर्मणि ॥ ३१५ ॥
 निषद्वरस्तु ना पङ्के बहाविन्द्रे च मन्मथे ।
 निषद्वरी तु स्त्री दृश्या प्रभायां रजताद्यपि ॥ ३१६ ॥
 निरूपणा तु न पुमान् विचारे दर्शनेऽपि च ।
 निश्चारकस्तु पुल्लिङ्गः पुरीयात्सार्जिमारुते ॥ ३१७ ॥
 निर्गन्तरि तु स त्रि स्यादथ निर्वापणा न ना ।
 तापप्रशमनायां च वक्त्रे चाप्यपुमान् पुनः ॥ ३१८ ॥
 निर्वासना वधे चापि पुरादेश्च बहिष्कृतौ ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि निर्यातनपदं पुनः ॥ ३१९ ॥
 न्यासद्रव्यार्पणे दाने वैरशुद्धावथापरे ।
 आहुः प्रतीकारमात्रे नानार्थाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ३२० ॥
 स्त्री तु निर्व्यथनं रन्ध्रे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 त्रिर्निराकृतिराकृत्या हीने स्वाध्यायवर्जिते ॥ ३२१ ॥

स्त्री निराकरणे नित्यशङ्की तु स्याद् द्वयोर्मृगे ।
 नित्यं यः शङ्कते तत्र त्रिरथो नीलकण्ठवाक् ॥ ३२२ ॥
 पुमान् हरे मूलकाख्यशाके च द्वे तु बर्हिणे ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि नीलग्रीवस्तु ना हरे ॥ ३२३ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि नीलशीर्षः पुनर्द्वयोः ।
 गोलाङ्गुलाह्वयकपौ समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ३२४ ॥
 नीलकेशी स्त्रियां नील्यां समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 नीलवासास्तु पुंस्येव बलभद्र शनैश्चरे ॥ ३२५ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि स्त्रियां तु स्यान्नृपात्मजा ।
 कटुतुम्ब्यां पुमांस्तु स्यात् कूश्माण्डे द्वे तु भूपतेः ॥ ३२६ ॥
 पुत्रे प्रतिसरस्तु स्याद्धस्तसूत्रे नृशण्डयोः ।
 स्याच्चमूजघने चापि ना त्वारक्षे च मण्डने ॥ ३२७ ॥
 व्रणशुद्धौ च केचित् तु स्त्रियां प्रतिसरां विदुः ।
 असतीच्छद्मदूत्यामप्येकदेशे च वेदमनः ॥ ३२८ ॥
 भेद्यवत् तु नियोज्ये स्यात् त्रिषु तु स्यात् प्रतिष्कशः ।
 प्रतिगन्तरि प्रष्टे च सहाय्येऽप्यथ पुंस्ययम् ॥ ३२९ ॥
 वैजयन्ती समाम्नासीद् कृतं प्रतिभयं पुनः ।
 भये नपुंसकं विद्यात् त्रिषु तु स्याद् भयानके ॥ ३३० ॥
 प्रतिहारो द्वास्त्राले द्वारे प्रतिहृतावपि ।
 साम्नस्तृतीयसक्तौ च ना स्त्री तु प्रतिहार्यसौ ॥ ३३१ ॥
 तत्र या स्त्री महीपालं सम्भावयति सर्वदा ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि प्रत्याहारस्त्वणादिषु ॥ ३३२ ॥
 अप्यक्षरसमाम्नायै प्रत्यानयनकर्मणि ।
 वाद्यवादकसामग्रीविन्यासे नाद्यगोचरे ॥ ३३३ ॥

विषयेभ्यः समाहृत्यामिन्द्रियाणामधेह च ।

पूर्ववत् स्यात् समासादि प्रचलाकः पुनः पुमान् ॥ ३३४ ॥

मयूरस्य शिखण्डे स्यात् कृकलासान्तरे पुनः ।

नानावर्णकरे द्वे स्याद् विम्बारुये च प्रभञ्जनः ॥ ३३५ ॥

पुमान् समीरणेऽत्रापि समासार्थादि पूर्ववत् ।

उत्से प्रस्रवणं क्लीबं प्रसूतौ चाथ पर्वते ॥ ३३६ ॥

माल्यवानिति विख्याते समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

प्रतारिका तु स्त्री नाभौ वच्चके त्रिः प्रतारकः ॥ ३३७ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि पुमांस्तु स्यात् प्रजाकरः

§ खङ्गेऽत्रापि समासार्थलिङ्गान्यूह्यानि पूर्ववत् ॥ ३३८ ॥

प्रतापसो ना श्वेताके द्वयोस्तु स्यान्मृगान्तरं

* मृगशृङ्गे समासार्थलिङ्गाद्यत्रापि पूर्ववत् ॥ ३३९ ॥

प्रद्योतनस्तु ना सूर्ये दीप्तौ क्लृचार्थादि पूर्ववत् ।

न ना प्रसरणी ख्यात आसारे युद्धकारिणाम् ॥ ३४० ॥

क्लीबं विसरणेऽत्रापि समासार्थादि पूर्ववत् ।

प्रकीर्णकं चामरे क्ली द्वयोस्त्वश्च त्रिषु त्विदम् ॥ ३४१ ॥

सङ्कीर्णे पूर्ववत् सादिरत्रापि स्यात् प्रवासना ।

न ना विवासने चापि त्रिषुऽप्यर्थादि पूर्ववत् ॥ ३४२ ॥

प्रमापणा तु न पुमान् ज्ञापने (उ? च) वधेऽपि च ।

प्रबोधना तु न पुमान् ज्ञापनेऽप्यनुबोधने ॥ ३४३ ॥

आलेपविषये क्ली तु प्रबुद्धौ सादि पूर्ववत् ।

प्रसाधना तु न पुमानभ्यङ्गप्रतिकर्मणोः ॥ ३४४ ॥

१. 'णः' इ. गठः.

§ 'ऋष्टिः ऋङ्गः प्रचारोऽसिर्धर्मपालः प्रजागरः' (पृ. ११७ श्लो. १५८) इति तु वैज-
यन्ती । * 'मृदुशृङ्गे' इति स्यात् । 'मृदुशृङ्गः प्रतापसः' (पृ. ६६. श्लो. १४) इति वैजयन्ती ।

शुश्रूषायां च नृस्त्री तु कङ्कते स्यात् प्रसाधनी ।
 प्रसादनस्तु प्रासादे पुमान् स्यादोदने तु नप् ॥ ३४५ ॥
 नः ना प्रसन्नीकरणे स्त्री तु प्रसहनी भवेत् ।
 लतावृहत्यां क्लीबे तु भवेत् प्रसहनं तथा ॥ ३४६ ॥
 अभिभूतौ समासादि पूर्ववत् स्यादथो पुमान् ।
 प्रसर्पको दर्शनाय यज्ञस्थानमुपागते ॥ ३४७ ॥
 प्रसर्त्तरि पुनस्त्रि स्यादर्थलिङ्गादि पूर्ववत् ।
 प्रवङ्गमः कपौ भेके द्वे द्वे तु कपिभेकयोः ॥ ३४८ ॥
 प्लवङ्गमोऽथ स्त्री दण्डहीनसुचि परिप्लवा ।
 चञ्जले पुनरेष त्रिरथो परिणतः पुमान् ॥ ३४९ ॥
 तिर्यग्दन्तप्रहारे स्याद् गजे प्रौढे तु स त्रिपु ।
 †परिशुष्कं पुनर्मासे घृते सित्कोष्णकरिणि ॥ ३५० ॥
 पके मृदुनि युक्ते स्यात् कणादिभिरिदं नपि ।
 शुष्कमात्रे तु तत् त्रि स्यादथोपकरणे पुमान् ॥ ३५१ ॥
 परिच्छदो जातिभेदे शबरीविप्रजे द्वयोः ।
 पटच्चरं तु जीर्णे क्ली बर्षे नृप्ति तु पुंस्यदः ॥ ३५२ ॥
 मध्यदेशगते नीवृद्धिरेष स्युः पटच्चराः ।
 परम्परा तु वस्तूनां सन्ताने स्त्री द्वयोः पुनः ॥ ३५३ ॥
 पुत्रपौत्रादिमालायां स्याद् गृहस्थस्य पञ्चमे ।
 षष्ठे च मृगभेदे च गोकर्ण इति विश्रुते ॥ ३५४ ॥
 पलङ्कपा पुनः स्त्री स्याद् गोकुशुरे गुल्गुलौ तु ना ।
 पचम्पचा तु स्त्री दाव्यां ना तु चम्पकपादपे ॥ ३५५ ॥

१. 'दी' क. ग. च. पाठः.

† 'मांसं बहुघृतैर्भ्रष्टं सिक्कं चेदम्बुना मुहुः । जीरकाद्यैः संमायुक्तं परिशुष्कं तदुच्यते ॥'
 इति शब्दचान्द्रिका ।

पर्परीकस्तु ना वहौ भक्षे च द्वे तु कुकुरे ।
 कुररे पर्परीका तु पुंस्यऽनापाकरे(?) त्रि तु ॥ ३५६ ॥
 अप्रत्तौ(?) परजातस्तु द्वे दासे सादि पूर्ववत् ।
 परैधितस्तु द्वे दासे लिङ्गाद्यत्रापि पूर्ववत् ॥ ३५७ ॥
 पञ्चाङ्गुलस्तु पुंसि स्यादेरण्डाह्वयपादपे ।
 पञ्चाङ्गुलिप्रमाणे तु त्रिष्वथो वह्निवातयोः ॥ ३५८ ॥
 पवमानो विशेषाच्च गार्हपत्याख्यपावके ।
 यज्ञस्तोत्रविशेषेषु त्रिष्वप्येष पुमांस्त्रि तु ॥ ३५९ ॥
 कारके पवनाख्यस्य कर्मणोऽथ नपुंसकम् ।
 पर्याणे स्यात् पल्ययनं द्वे तु पुत्रस्य पञ्चमे ॥ ३६० ॥
 परम्पराख्ये सन्ताने पलगण्डस्तु लेपके ।
 भित्त्यादेः सुधया मर्त्यजातिभेदेऽपि च त्रयोः ॥ ३६१ ॥
 किरातात् करणीजाते पट्टबन्धः पुनर्द्वयोः ।
 पत्यौ जीवति जारेण जनितः क्षत्रियेष यः ॥ ३६२ ॥
 क्षत्रियायां भवेत् तस्मिन् नाम्ना क्षत्रियकुण्डके ।
 पूर्ववत् स्यात् समासाद्यमथो परकुलो द्वयोः ॥ ३६३ ॥
 †मन्त्राख्ये जलमार्जारे समासार्थादि पूर्ववत् ।
 पयोगर्भस्तु ना मेघे समासार्थादि पूर्ववत् ॥ ३६४ ॥
 पचेलिमस्तु ना वहौ माषे च द्वे तुरङ्गमे ।
 पद्मासनो विरिञ्च.ना क्ली तु स्यादासनान्तरे ॥ ३६५ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि *प्रत्यगृष्टिः पुनः स्त्रियाम् ।
 मीमांसने समासादि पूर्ववत् स्यादथो पुमान् ॥ ३६६ ॥

१. 'कास्तु' ड. पाठः.

§ 'पामाकरे' इति स्यात् । † 'उद्राख्ये' इति स्यात् । 'उद्रस्तु जलमार्जारः पारी परकुलो वशी' (पृ. १५२. श्लो. ५४) इति वैजयन्ती । * 'प्रत्यगृष्टिः' इति स्यात् । 'मीमांसा तु विजिज्ञासा प्रत्यगृष्टिर्विकुण्ठना ।' (पृ. ९७. श्लो. १७५) इति वैजयन्ती ।

यस्याकृतविवाहस्य कनीयान् दारसङ्घही ।
 परिवित्तिः स्मृतस्तस्मिन् स्त्रियां तु परिवेदने ॥ ३६७ ॥
 प्रतिहर्ता त्रिषु ज्ञेयः प्रतिनेतरि तस्करे ।
 साम्नस्तु प्रतिहाराख्यभक्तेर्नृत्विञ्चि गातरि ॥ ३६८ ॥
 अथो परशुभृद् विघ्नराजे ना त्रिः कुठारिणि ।
 परमेष्ठी विरिञ्चे ना स्युमायां परमेष्ठिनी ॥ ३६९ ॥
 त्रिरुत्तमेऽन्यः कश्चित् तु निर्युतेऽन्यो हरादिषु ।
 परिवादिध्वनिस्तु स्यात् परिवादवति त्रिषु ॥ ३७० ॥
 तथापवादशीले च स्त्रियां तु परिवादिनी ।
 वीणायामथ पुंसि स्यात् पारावत इति ध्वनिः ॥ ३७१ ॥
 अतस्यां व्रीहिभेदे च तरुभेदेन्द्रनीलयोः ।
 पारावते वर्णभेद ईपत्पाण्डावथ त्रिषु ॥ ३७२ ॥
 तद्युक्तार्थे च नीचे च क्लीं तु (वैमेषि?) शाखिनः ।
 अत्रोक्तस्य फले द्वे तु कपोते गृह्यतिनि ॥ ३७३ ॥
 द्वे तु पारशवो विप्रस्योदशूद्रास्तुतऽथ ना ।
 मौक्तिके नृनपोस्तु स्याल्लोहे कालायसाह्वये ॥ ३७४ ॥
 शस्त्र इत्यभिधेयोक्तिर्दृष्टा पारशवध्वनेः ।
 पूर्वशास्त्रेषु (शस्त्रे? शस्त्रे च) तत्रायोर्यो विवक्षितः ॥ ३७५ ॥
 अनालोच्यैव कश्चित् यादवैरिदमीदृशम् ।
 अयोर्यमुक्त्वा भूयोजपि ह्यर्थमस्त्रतया पृथक् ॥ ३७६ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि ना तु पाशुपतध्वनिः ।
 भूरुहे शिवमस्तीति प्रसिद्धे (ब)कसंज्ञके ॥ ३७७ ॥
 व्रतभेदे त्वदः क्लीबं तथा पशुपतेः पुनः ।
 सम्बन्धिनि त्रिर्ना त्वब्धौ पारावारो नपि त्विमे ॥ ३७८ ॥

पारावारे परार्वाचोः कूलयोरसमाहृतौ ।
 समाहारे त्वेकवचः प्राजापत्यं पुनर्नपि ॥ ३७९ ॥
 द्वादशाहकृते कृच्छ्रे गर्भाधानाल्यसंस्कृ(तेःतौ) ।
 प्रजापतित्वे पत्यन्ताद् यक्प्रत्ययविधानतः ॥ ३८० ॥
 केषुचित् सामभेदेषु कृतोद्वाहद्विजे तु ना ।
 विवाहभेदेष्वेष्टासु द्वितीये गौतमोदिते ॥ ३८१ ॥
 प्रजापतेस्त्वपत्ये द्वे तत्सम्बन्धिनि तु त्रिषु ।
 पत्युत्तरपदण्येन प्राणिद्यूतं तु पुत्रपोः ॥ ३८२ ॥
 युद्धे पश्वहिपक्ष्याद्यैर्युद्धमात्रेऽप्यथो पुमान् ।
 प्रावृषेण्यः कदम्बद्रौ त्रिषु प्रावृड्भवादिषु ॥ ३८३ ॥
 जातार्थादितरत्राथ प्राचेतस इति ध्वनिः ।
 ना वाल्मीकिमुनौ त्रिस्तु सम्बन्धे स्यात् प्राचेतसः ॥ ३८४ ॥
 पितामहो विरिञ्चे ना पितुश्च जनक तथा ।
 पितामही तु स्त्री तत्र जनयिष्यापथ द्वयोः ॥ ३८५ ॥
 प्रियापत्यः कङ्कसंज्ञे शकुनौ समादि पूर्ववत् ।
 प्रियंवदा पुष्पवल्ल्यां मारुतीनाम्नि सा स्त्रियाम् ॥ ३८६ ॥
 प्रियस्य वक्तरि त्रि स्यात्पिण्डफला स्त्रियाम् ।
 अलाबुवल्ल्यामत्रापि समासादिकमुन्नयेत् ॥ ३८७ ॥
 पिण्डारको ना पिण्डाकसंज्ञवृक्षे द्वयोः पुनः ।
 चित्राङ्ग इति विख्याते व्याघ्रभेदे द्वयोः पुनः ॥ ३८८ ॥
 पक्षिणि स्यात्पिपतिपत् पतितुं त्विच्छति त्रिषु ।
 पीनस्कन्धो वराहे द्वे समासादि तु पूर्ववत् ॥ ३८९ ॥
 पीतपुष्पस्तु ना कासमर्दे कूरमाण्डकेऽपि च ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि पीलुपर्णी पुनः स्त्रियाम् ॥ ३९० ॥

दूर्वायां तुण्डिकेर्यां च समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 पीतदारु पुनः क्लीवं देवदारुणि चन्दने ॥ ३९१ ॥
 ताम्रसारेऽथ लिङ्गादि पूर्ववत् कल्पयेदिह ।
 पुण्डरीकं सिते छत्रे कुष्ठव्याध्यन्तरे तथा ॥ ३९२ ॥
 पद्ममात्रे सिताम्भोजे वालुकाख्यविषान्तरे ।
 स्यादाम्रस्य फले गन्धद्रव्ये मदनकाह्वये ॥ ३९३ ॥
 क्लीवं ना त्वग्निदिग्भागगजे हस्तिज्वरान्तरे ।
 इक्षुजातिप्रभेदे च शालिजात्यन्तरेऽपि च ॥ ३९४ ॥
 इतिहासप्रसिद्धे च विष्णुभक्ते द्विजान्तरे ।
 द्वयोस्तु सर्पभेदाः स्यू राजिलाख्यास्त्रयोदश ॥ ३९५ ॥
 तेषामेकत्र भेदे च व्याघ्रे च कथितो तुष्टः ।
 अनूपमांसवर्गस्य मध्ये यः प्लवसंज्ञकः ॥ ३९६ ॥
 हंसादिर्गण उद्दिष्टस्तत्र चैकत्र पाक्षिणि ।
 पुष्पदन्तस्तु ना वायुदिग्गजे साङ्गधन्वनः ॥ ३९७ ॥
 चतुर्णामपि चाश्वानामेकस्मिन्श्चन्द्रसूर्ययोः ।
 सहोक्तौ पुष्पदन्तौ स्तः समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ३९८ ॥
 कपित्थे ना पुष्पफलः क्ली तु द्वन्द्वे समाहृतौ ।
 कूश्माण्डे तु पुमान् पुष्यफलो लिङ्गादि पूर्ववत् ॥ ३९९ ॥
 पुनर्वसुर्वरुणौ पुमान् नारायणे तथा ।
 अदितेस्त्वपि नक्षत्रे द्विवचोन्तः पुनर्वसू ॥ ४०० ॥
 तद्युक्ते कालमात्रे च तत्र जाते त्रिषु स्मृतः ।
 तस्मिन्नर्थे यथायोगं सर्वाणि वचनान्यपि ॥ ४०१ ॥
 पुरोगामी शुनि द्वे स्यात् त्रिषु तु स्यात् पुरस्सरे ।
 पूर्णपात्रस्तु नृनपोरुत्सवेपु सुहृज्जनैः ॥ ४०२ ॥

गृह्यते वस्त्रमाल्यादि बलादाकृष्य तत्र यत् ।

यस्य प्रमाणमुष्टीनां षट्पञ्चाशच्छतद्वयम् ॥ ४०३ ॥

तत्रापि तण्डुलाद्येऽथ पूर्णे पात्रे जलादिना ।

लिङ्गत्रयं स्यादत्रार्थे पूर्णानकपदं पुनः ॥ ४०४ ॥

उत्सवेषु सुहृद्भिर्यद् बलादाकृष्य गृह्यते ।

वस्त्रमाल्यादि तत्र क्ली न तु स्त्री पूर्ण आनके ॥ ४०५ ॥

पूर्णकोशा प्रशस्तायां क्वचित् स्यादोषधौ स्त्रियाम् ।

अपूपे तु पुमानत्र समासादीनि पूर्ववत् ॥ ४०६ ॥

पूर्णकूटो द्वयोः कूटपूरिसंज्ञे विहङ्गमे ।

चापसंज्ञे च लिङ्गार्थसमासाः पूर्ववत् स्मृतः ॥ ४०७ ॥

पूतिपुष्पी मातुलुङ्ग्यां स्त्री समासादि पूर्ववत् ।

स्त्री तु पूतिफली सोमराजीति प्रभिरौषधौ ॥ ४०८ ॥

पूर्वत्रेवात्र लिङ्गादि पुल्लिङ्गस्तु पृथातकः ।

साज्ये दधि क्ली तु दुग्धे विषकघृतके भवेत् ॥ ४०९ ॥

पृथुच्छदस्तु ना शाकसंज्ञश्लेऽथ पूर्ववत् ।

समासादिकमत्रापि पृथुस्तस्तु हस्तिनः ॥ ४१० ॥

ऊर्ध्वं कृत्वाङ्गुलेः सप्त भागान् भागे च सप्तमे ।

पूर्ववत् स्यात् समासादि पृथुचित्रः पुनर्नरि ॥ ४११ ॥

कुण्डप्रमितकान्यस्य गृहस्थे सङ्गहीतरि ।

सादि पूर्ववदत्रापि पृथुरोमा पुनर्ज्ञप्ते ॥ ४१२ ॥

पूर्ववत् स्यात् समासादि ना तु प्रेतालयो द्वुमे ।

शाकोटारख्ये समासादि पूर्ववन्ना पुनर्नडे ॥ ४१३ ॥

काशे च स्यात् पोडगलो वैकरञ्जाख्यभोगिनाम् ।

भवेत् त्रयाणामेकत्र द्वे अथो पोषयित्नुवाक् ॥ ४१४ ॥

ना मेघे कोकिले तु द्वे पौरुषेयं पुनस्त्रिषु ।
पुरुषेण कृते तस्य विकारे च वधेऽथ नप् ॥ ४१५ ॥

वृन्दे पौरोहितं तु त्रि सम्बन्धिनि पुरोधसः ।
अथर्ववेदे तु क्लीवं द्वयोस्तु स्यात् फलाशनः ॥ ४१६ ॥

शुके पूर्ववदत्रापि पाटल्यां तु फलेरुहा ।
स्त्री ना तु तालवृक्षे स्याद् बन्धुजीवः पुनर्नरि ॥ ४१७ ॥

बन्धूके तस्य पुष्पे क्ली समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
शतावर्या बहुसुता स्त्री समासादि पूर्ववत् ॥ ४१८ ॥

बहुरूपो महादेवे पुंस्यराल इति श्रुते ।
स्यान्निर्यासविशेषे च समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४१९ ॥

बहुप्रजो द्वे वराहे समासादि च पूर्ववत् ।
बलिपुष्टो द्वयोः काके समासादीनि पूर्ववत् ॥ ४२० ॥

ब्रह्मघोषस्तु गरलविशेषे पुनपुंसकम् ।
वेदघोषे तु पुल्लिङ्गः समासादीनि पूर्ववत् ॥ ४२१ ॥

ब्रह्मदण्डः पुनः पुंसि भृशुभेदे स्त्रियां पुनः ।
भार्ग्वसंज्ञौषधे ब्रह्मदण्डो स्यादोषधौ कञित् ॥ ४२२ ॥

सादि पूर्ववदत्रापि ब्रह्मपुत्रस्तु ना विषे ।
ब्रह्मवालुकसंज्ञे स्याद् रुद्रे केतुग्रहेऽपि च ॥ ४२३ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि ब्रह्मचारी पुनर्नरि ।
उपनीते तथा स्कन्दे स्त्रियां तु ब्रह्मचारिणी ॥ ४२४ ॥

दुर्गायां त्रिषु तु ज्ञेयः स्यादमैथुनकारिणि ।
बाहुलेयस्तु ना स्कन्दे द्वयोस्तु बहुलसुते ॥ ४२५ ॥

बालवत्सो द्वयोरुक्तः कपोताख्यविहङ्गमे ।
पारावताख्यादन्यस्मिन् समासादीनि पूर्ववत् ॥ ४२६ ॥

‡ विलखण्डं रक्तपद्मे क्ली समासादि पूर्ववत् ।
 विलेशयो द्वे नकुले मूपिके भुजगेऽपि च ॥ ४२७ ॥
 विलेशया तु गोधायां स्त्री स्याद् बृन्दारकः पुनः ।
 द्वे देवे त्रि तु मुख्येऽपि सुन्दरेऽथ बृहच्छदः ॥ ४२८ ॥
 ना शोथशत्रुसंज्ञे स्यात् स्तम्भे सादीनि पूर्ववत् ।
 बोधनीया स्त्रियां वृद्धिसंज्ञके भेषजान्तरे ॥ ४२९ ॥
 त्रि तु बोधयित्तये च बोद्धव्ये चाप्यथ द्वयोः ।
 भयानको दराहेऽपि व्याघ्रे स्यान्मूपिकान्तरे ॥ ४३० ॥
 भट्टारको ना नाट्योक्तौ राज्ञि पूज्ये च पूरुषे ।
 स्त्री तु भट्टारिका ज्ञेया नाट्योक्तावेव मातरि ॥ ४३१ ॥
 भ्रमरेष्टु पुंस्याग्ने नीपे जम्बूटपादपे ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि भारद्वाजः पुनर्द्वयोः ॥ ४३२ ॥
 व्याघ्राटाख्ये पक्षिभेद ऋषिभेदे तु पुंस्ययम् ।
 स्त्रियां तु वन्यकार्पास्यां भारद्वाजी द्वयोः पुनः ॥ ४३३ ॥
 भरद्वाजस्य वंशयेषु सम्बन्धिनि पुनस्त्रिषु ।
 भागधेयं तु भाग्ये क्ली त्रायादे तु पुमानयम् ॥ ४३४ ॥
 राजदेयकरे न क्ली भाग्येयी द्वयोः पुनः ।
 जाते भागवतो ब्राह्मणो वैश्या क्षत्रियपूर्विका ॥ ४३५ ॥
 या तस्यां त्रिस्तु भावत्सम्बन्धिनि पुमान् पुनः ।
 भारस्य वहने भारवाहः क्लीबं तु वाजिनः ॥ ४३६ ॥
 रेचिताख्येऽपि त्रिस्तु तद्वति स्याच्च वोढरि ।
 भारस्य भासयन्तस्तु भास्करे पुंस्यथ त्रिषु ॥ ४३७ ॥

१. 'ये' ग. पाठः.

‡ 'विसखण्डम्' इति स्यात् । 'रक्ते तु पद्मे कण्ठारं विसखण्डम्' (पृ. १५७. श्लो. ३९)
 इति वैजयन्ती ।

विद्येयो भासयितरि स्व्यर्थे तत्रापि ङीप्यथ ।

भासयन्ती भिन्नकुम्भः पुनस्त्रिदास्यमोचिते ॥ ४३८ ॥

पूर्ववत् स्यात् समासादि भीरुचेताः पुनर्द्वयोः ।

मृगे पूर्ववदत्रापि भूतकेशी पुनः स्त्रियाम् ॥ ४३९ ॥

(शिते!) शेफालिकायां स्याद् गोलोम्यां तु पुमानयम् ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि ज्ञेयं भूरिफला पुनः ॥ ४४० ॥

अन्यास्मिन् पुष्पवलेः स्त्री स्थावरे सप्तलाह्वये ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि भृङ्गराजः पुनः पुमान् ॥ ४४१ ॥

वास्तुदेवविशेषे स्याद् यो दक्षिणपदावलेः ।

वास्तुनः सप्तमपदे प्राक्त आरभ्य वर्तते ॥ ४४२ ॥

स्थावरे ऽमर्कैराल्ये च द्वे तु धूम्याटभृङ्गयोः ।

द्वयोस्तु भृज्जकण्ठः स्यान्मर्त्यजात्यन्तरे द्विजात् ॥ ४४३ ॥

वैश्यायां जनिते जाते व्रात्याच्च द्विजयोषिति ।

भोजनीयं तु सामुद्रलवणे क्ली विपु त्वदः ॥ ४४४ ॥

भोक्तव्यादौ महादेवः पुनर्मा परमेश्वरे ।

पार्वत्यां तु महादेवी स्त्रियां राज्ञश्च योषिति ॥ ४४५ ॥

ज्ञेया कृताभिषेकायां समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

महानटस्तु ना भर्षे समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४४६ ॥

महाव्रतस्तु भृङ्गो ना क्ली त्वेकाहमखान्तरे ।

व्रते तु महत् क्लीवे पुंसि चार्थादि पूर्ववत् ॥ ४४७ ॥

महेश्वरस्तु ना मृत्युञ्जये स्याद् गुल्गुलावपि ।

महेश्वरी तु स्त्री ब्रह्मरीतिसंज्ञकलोहके ॥ ४४८ ॥

महावीरो महादेवे पावके गरुडे च ना ।

सोमवंशसमुद्भूते बृहद्रथसुते नृपे ॥ ४४९ ॥

प्रवार्यपात्रे सुभटे धीरे वज्रेऽप्यथ त्रिषु ।

प्रवरे द्वे तु हंसे च श्वेतार्थे व स्रगेऽपि च ॥ ४९० ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि महासेनस्तु ना गुहे ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि * महापुत्रः पुनर्द्वयोः ॥ ४९१ ॥

समृद्धे कथितः सद्भिर्हस्त्यारोहाधिपे तु ना ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि महासर्पः पुनर्द्वयोः ॥ ४९२ ॥

पट्टिशतिप्रभेदानां दर्शिकरफणाभृताम् ।

एकभेदे नपि त्वेतत् संसर्पान्त्येयु सामनु ॥ ४९३ ॥

दशस्वपि समासादि पूर्वत्रेवात्र तर्कयेत् ।

महापञ्चो द्वयोर्दर्शिकरसंज्ञकणाभृताम् ॥ ४९४ ॥

एकभेदेऽथ ना ज्ञाटे शोधशत्रुरिति श्रुते ।

कीर्त्तं तु रक्तस्य स्यात् समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४९५ ॥

महाकायो गजे द्वे स्यात् समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

महाग्रीवो द्वयोर्हृष्टे समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४९६ ॥

महामुखो द्वयोर्नके समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

महाशल्को द्वयोर्मत्स्यभेदे पत्थालसंज्ञके ॥ ४९७ ॥

स्त्रियां तु स्यान्महाशल्को देविकासंज्ञके भवेत् ।

मातुलुङ्गप्रभेदे च समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४९८ ॥

महावेगः कर्पो द्वे स्यात् समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

महानादो द्वयोः सिंहे गजे चानापि पूर्ववत् ॥ ४९९ ॥

महादंष्ट्रो द्वयोर्व्याघ्रभेदे चित्राङ्गसंज्ञके ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि महापक्षः पुनर्द्वयोः ॥ ४९० ॥

१. 'श्वेतस्य' क. च. पाठः. २. 'भेदे क' क. ग. च. पाठः.

* 'महामात्रः' इति स्यात् । 'महामात्रः समृद्धे चामाले हस्तिपक्षाभिधे' इति मेदिनी ।

कारण्डवास्यविहगे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।

महारसा तु स्त्री द्रोणपुष्पीसंज्ञौपधौ तथा ॥ ४६१ ॥

नीलीनाम्नि च ना त्विक्षौ खजूरास्ये च पादपे ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि मापपण्या महासहा ॥ ४६२ ॥

अम्लानसंज्ञज्ञाटे च स्त्री समासादि पूर्ववत् ।

महाफला स्त्री कूश्माण्डे महाजम्बवां च पूर्ववत् ॥ ४६३ ॥

महाश्वेता स्त्रियां क्षीरविदार्या या तु वह्निका ।

गिरिकर्णाति विख्याता नीलायां तत्र किं च सा ॥ ४६४ ॥

कण्टकिन्नततीभेदेऽप्यत्राप्यर्थादि पूर्ववत् ।

महाबुसस्तु ना धान्ये हायनास्ये यंवे च ना ॥ ४६५ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि महाकन्दं पुनर्नमः ।

शुण्ड्यां पुंशण्डयोस्तु स्याल्लशुनेऽर्थादि पूर्ववत् ॥ ४६६ ॥

महाजानी स्त्रियां पीते घोषसंज्ञे कर्मांतरे ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि महापत्रः पुनः पुमान् ॥ ४६७ ॥

तालसंज्ञद्रुमेऽत्रापि समासादिकमुच्येत् ।

महोदरी तु स्त्री मुस्तभेदे जोषेयिकाहये ॥ ४६८ ॥

रावणस्य त्वमात्ये ना स्त्री नूदररुजान्तरे ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि कथे तु स्यान्महोपधम् ॥ ४६९ ॥

शुण्ड्यामतिविषायां च लशुने चाथ पुत्रपोः ।

औषधे महति स्यात् तु दशत्वपि पलण्डुषु ॥ ४७० ॥

अन्यस्मिन्नेव शशुनादेकत्राय महाधनम् ।

युद्धे क्ली पूर्ववत् सादि पुमांस्तु स्यान्महालयः ॥ ४७१ ॥

ईश्वरस्थानभेदे च विहारे परमात्मनि ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि न तु * ना स्यान्महोदर्या ॥ ४७२ ॥

१. 'जपे च' ड. पाठः. २. 'नृ' ग. पाठः. ३. 'यः' क. ग. च. पाठः.

* 'नृ' इति स्यात् । 'महोदयः कान्यकुब्जे' इति मेदिनी ।

कन्याकुब्जाख्यनगरे कन्यायां तु स्त्रियामियम् ।
 प्रौढायां किञ्चिदत्रापि समासादिकमुन्नयेत् ॥ ४७३ ॥
 महत्तरी तु स्त्री राज्ञो या वृद्धा परिचारिका ।
 आर्शाःस्वस्त्ययनाभिज्ञा तस्यां त्रिस्तु वृहत्तरे ॥ ४७४ ॥
 पुमान् * मधुरिकः प्रोक्तो जीवकाहयभेषजे ।
 शालेयाख्ये शीतशिवे स्त्रियां मधुरिका मता ॥ ४७५ ॥
 मधूलकस्तु गिरिजे मधूकाख्यतरौ पुमान् ।
 मधूकपुष्पविहितमुरायां तु मधूलिका ॥ ४७६ ॥
 स्त्री मूर्वायां च कश्चित् तु तां याष्टिमधुकेऽभ्यसन् ।
 मधुच्छदस्तु ना वृक्षे विकङ्कत इति श्रुते ॥ ४७७ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि स्त्रियां तु स्यान्मधुप्रता ।
 इत्याहुः श्वेतगुञ्जायां ना फलाध्यक्षपादिक ॥ ४७८ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि पुल्लिङ्गस्तु मधुरिकः ।
 फणिर्जकविशेषे स्यात् सुगन्धै यस्य चापरम् ॥ ४७९ ॥
 मञ्जीरक इति प्राहुर्नामधेये विचक्षणाः ।
 अपामार्गं च नप् तु स्यात् तुस्थान्नमिति श्रुते ॥ ४८० ॥
 अञ्जने मदमत्तस्तु धूम्रैः स्त्री पुरे पुमान् ।
 मदेन मत्ते त्रि स्त्री तु मदयन्ती प्रकीर्तिता ॥ ४८१ ॥
 मल्लिकायां त्रिषु स्वप मदयन्तः प्रयोजके ।
 § मर्त्रीत्यां (?) मण्डयन्तस्तु पुमानादर्श ओदने ॥ ४८२ ॥
 त्रिस्तु प्रसाधिकं वित्तपालेऽप्यर्थमयंऽत्र च ।
 स्व्यर्थे स्यान्मण्डयन्तीति मण्डलाग्रः पुनर्नरि ॥ ४८३ ॥

१. 'शाले स्त्रि' क. ड. च. पाठः. २. 'दू' ग. पाठः. ३. 'अशान्' क. ग. च. पाठः.
 ४. 'ने' क. ग. च. पाठः.

* 'मधुरिकः शृङ्गहस्ताङ्ग जीवकाः' इति 'स्वमरः' । § 'मायते' इति स्यात् ।

खड्गे खड्गविशेषे तु यादवो(रः ऽन्व)र्थनामतः ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि मस्तुलुङ्गस्तु पुत्रपोः ॥ ४८४ ॥
 निरःखेहे नपि त्वेतद् दधिमण्डैऽथ पुंसि सः ।
 मर्षरीकोऽनले शूरं द्वे तु श्येनेऽथ सा खियाम् ॥ ४८५ ॥
 मनोजवाभिजिहासु सप्तस्येकत्र * तत् पुनः ।
 पित्रधर्मणि पुत्रे द्वे समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४८६ ॥
 मनोहरा तु पिप्पल्यां स्त्री मनोहारिणि त्रिषु ।
 मदोत्कटस्तु द्वे पारावतसंज्ञविहङ्गमे ॥ ४८७ ॥
 मदोत्कटा तु पार्वत्यां स्त्री चैत्ररथनामनि ।
 महेश्वरालये या स्याद् वास्तव्या तत्र तत् पुनः ॥ ४८८ ॥
 मदोद्धते त्रिषु मदकलस्तु द्विरदे पुमान् ।
 मद्योत्कटे समामादि पूर्ववत् स्याद् द्वयोः पुनः ॥ ४८९ ॥
 मल्लिकाक्षः सितैर्नैत्रैर्युक्तं ज्ञेयस्तु नाम ।
 मंसे च चञ्चुचरणैर्मल्लिकैरुपलक्षितां ॥ ४९० ॥
 मलिम्लुचस्तु पुंभ्युक्तोऽधिक्योसे मर्नापिभिः ।
 मूहस्येऽपञ्चयज्ञे च तस्यात् तु त्रिषु स्मृतः ॥ ४९१ ॥
 मशके शाबके च द्वे चातके रजकेऽपि च ।
 मञ्जुघोषाप्सरोर्ये समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ४९२ ॥
 मन्दसानस्तु नौकेऽग्नौ चन्द्रे जीवेऽप्यथ द्वयोः ।
 मंसे महीपतिस्तु स्यान्नुपे भव्याख्यपादपे ॥ ४९३ ॥
 मात्रापि पूर्ववत् सादि महानर्मा पुनर्द्वयोः ।
 मर्त्यजात्यन्तरे चार्याक्षत्रजे सादि पूर्ववत् ॥ ४९४ ॥

१. 'पूर्ववत् स्यात् समासादि' ग. पाठः. २. 'लि' ग. पाठः. ३. 'न्धे' ग. पाठः.

* 'सि' इति स्यात्. † 'मलिनैरुपलक्षिते' इति स्यात्.

महापक्षी पुनर्द्वे स्यादुलूके सादि पूर्ववत् ।
 मातामहस्तु ना मातुस्ताते मातुस्तु भृशे च ॥ ४९९ ॥
 पूर्वजातेषु वंश्येषु स्यात् तु मातामही स्त्रियाम् !
 मातुर्जनन्यामथ ना हारे षोडशयष्टिके ॥ ४९६ ॥
 भवेन्माणवको द्वे तु बाले तत्र यदा स्त्रियाम् ।
 तदा माणविका गर्ह्यपुरुषेऽथ नृलिङ्गकः ॥ ४९७ ॥
 मार्जालीयो भेदेऽङ्गशोधने धातिदेशके ।
 ओतौ तु द्वे चारुणि त्रिमार्गशीर्षी पुनः स्त्रियाम् ॥ ४९८ ॥
 मृगशीर्षभयुक्तायां पौर्णमास्यां पुमान् पुनः ।
 तद्युक्तमासे ना तु स्यान्मातुलुङ्गः सुविश्रुते ॥ ४९९ ॥
 रुचकादिपदैर्गुल्मे फलार्थं स्त्री त्वमुप्यत्र ।
 भेदेऽव्यम्बलफले मातुलुङ्गी क्ली तु फले तयोः ॥ ५०० ॥
 मित्रविन्दा स्त्रियामिष्टविशेषे यः सुविश्रुते ।
 कृष्णप्रधानपत्नीनां सप्तानामेक्यापिति ॥ ५०१ ॥
 पुल्लिङ्गस्त्वपिभेदेऽसौ क्रोहयत्यु मुनेः सुते ।
 मुमुचानस्तु ना मेघे वि तु मोक्तारि केचन ॥ ५०२ ॥
 मुमुक्षितरि तु स्मान्के पुल्लिङ्गस्तु मुनिप्रियः ।
 श्यामाके पूर्ववत् सादि मुचुकुन्दस्तु कुत्रचित् ॥ ५०३ ॥
 पूर्वस्मिन् क्षत्रिये पुष्पवृक्षभेदेऽपि नप् पुनः ।
 तस्य प्रसूनयोरत्र लिङ्गाद्यं पूर्ववत् स्मरेत् ॥ ५०४ ॥
 मृगशीर्षी पुनः क्लीवं नक्षत्रे सोमदेवते ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि द्वयोस्तु स्यान्मृगादनः ॥ ५०५ ॥
 तरक्षौ पूर्ववत् सादि मृगाजीवः पुनर्द्वयोः ।
 तरक्षौ पूर्ववत् सादि मृदुरोमा शशे द्वयोः ॥ ५०६ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि क्लीबे मृगशिरो भवेत् ।
 मृगशीर्षाख्यनक्षत्रे तत्र जाते त्रिषु स्मृतम् ॥ ९०७ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि मेघशृङ्गस्तु पुत्रयोः ।
 विषभेदे स्त्री तु मेघशृङ्गी वृक्षान्तरे स्मृता ॥ ९०८ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि म्लेच्छभोज्यः पुनः पुमान् ।
 गोधूमधान्ये लिङ्गं च समासोऽर्थश्च पूर्ववत् ॥ ९०९ ॥
 मेघनादस्तु पुल्लिङ्ग इन्द्रजित्तण्डुलीययोः ।
 मेघघोषेऽप्ययं तु स्यादाखुजात्यन्तरे द्वयोः ॥ ९१० ॥
 द्वे तु मैथुनिकः स्याले स्यात् पाणिग्रहणे पुनः ।
 स्त्रीलिङ्गा स्यान्मैथुनिका त्रि तु मैथुनवत्यसौ ॥ ९११ ॥
 अथो यवफलो वेणो कुटजाख्यदुमे च नो ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि पुमांस्तु स्याद् पय्यासुखः ॥ ९१२ ॥
 चन्द्रेऽत्र पूर्ववत् सादि यवनेष्टस्तु संख्ययम् ।
 पलाण्डुभेदेषु दशस्वेकभेदेऽत्र पूर्ववत् ॥ ९१३ ॥
 युयुधानस्तु कस्मिंश्चिद् राज्ञि पुंसि त्रिषु त्वयम् ।
 ज्ञेयः साहसिकं योद्धर्यन्येऽप्य तु युयुत्सके ॥ ९१४ ॥
 युगन्धरस्तु नृनपोर्ज्ञेयः स्यन्दनकृवरे ।
 पुम्भून्नि तु कचित् स्यात्स्त्रियां पुनः ॥ ९१५ ॥
 रक्तदन्तीति पापल्या समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 रक्तपुष्पस्तु ना काविदारेऽप्यसनपादपे ॥ ९१६ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् साद्यमथ रक्तफला स्त्रियाम् ।
 त्रिन्धीसंज्ञलताजातौ समासाद्यत्र पूर्ववत् ॥ ९१७ ॥
 रक्तशीर्षस्तु निर्यासे श्रीपिष्टाख्ये पुमानथ ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि रक्तपुष्पी पुनः स्त्रियाम् ॥ ९१८ ॥

ब्राह्मणीसंज्ञके कीटभेदे साद्यत्र पूर्ववत् ।
 वर्धकौ रथकारस्त्रिर्मर्त्यजात्यन्तरे द्वयोः ॥ ११९ ॥
 जाते करण्यां माहिष्यात् समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 रङ्गार्जीवश्चित्रक्रे त्रिः समासादि पूर्ववत् ॥ १२० ॥
 रत्नगर्भा तु भूमौ स्त्री ना तु वैश्रवणे मतः ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि द्वयोस्तु स्याद् रजस्वलः ॥ १२१ ॥
 महिषे स्यादुद्वयायां स्त्रियामेव रजस्वला ।
 रजस्वति तु तत् त्रि स्याद् रजःपूता तु सा स्त्रियाम् ॥ १२२ ॥
 †सुरस्यां पूर्ववत् सादि रक्तदृष्टिः पुनर्द्वयोः ।
 पारावते समासादि पूर्ववन्वृत्तयोः पुनः ॥ १२३ ॥
 राजादनः फलाध्यक्षसंज्ञके पादपान्तरे ।
 ना पलाशद्रुमे क्ली तु प्रियालाहयसामे ॥ १२४ ॥
 पूर्ववत् साद्यथो राजपुत्री स्त्री मुक्तिन्तरे ।
 चुच्लुन्दरीति विख्याते मालत्यसामि केचन ॥ १२५ ॥
 तिकालाब्वां च लिङ्गादि पूर्ववद्वे तु राक्षसे ।
 भवेद् रात्रिचरस्त्रिस्तु रात्रिस्त्रिगि तत्र च ॥ १२६ ॥
 स्यथं रात्रिचरीति स्याद् रूक्षणीयस्तु शीथुनि ।
 ना स्त्री गर्वीथुकायां स्यात् त्रिस्तु रूक्षयितव्यके ॥ १२७ ॥
 स्याद् रूक्षणहिते जाय ज्ञेयो रूक्षस्वरो द्वयोः ।
 गर्दभे पूर्ववत् स्यादि राहिणेयस्तु ना बुधे ॥ १२८ ॥
 बलभद्रे च माहिष्यात्त्वपत्ये स्याद् द्वयोरयम् ।
 लक्ष्मीपुत्रो द्वयोरश्वे लक्ष्म्याः पुत्रे च स त्रि तु ॥ १२९ ॥

१. 'ला' ड. पाठः. २. 'के' ड. पाठः. ३. 'तु' क. ग. च. पाठः.

† 'सुरभ्याम्' इति स्यात् ।

आढ्येऽथ लब्धवर्णस्त्रिः पण्डिते सादि पूर्ववत् ।
 लम्बोदरस्तु ना विघ्नराजे लिङ्गादि पूर्ववत् ॥ ९३० ॥
 लम्बकर्णो द्वयोश्छागे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 लेलिहानो द्वयोः सर्पे यस्तु लेढा मुहुर्भुशम् ॥ ९३१ ॥
 तत्र त्रिष्वथ शण्डे स्यात् पद्मरागाह्वये मणौ ।
 ज्ञेयं लोहितकं त्रिस्तु रक्तेऽर्थे कोपनादिभिः ॥ ९३२ ॥
 तत्राप्यर्थो यदा स्त्री स्यात् तदा रूपद्वयं विदुः ।
 लोहितिका लोहिनिकेत्यथ द्वे लोहिताक्षवाक् ॥ ९३३ ॥
 त्रयोदशानामेकस्मिन् राजिलाह्वयभोगिनाम् ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि वर्धमानस्तु पुत्रपोषा ॥ ९३४ ॥
 शरावे स्यात् तु पुल्लिङ्ग परण्डे नृपवेश्मनाम् ।
 विच्छन्दकप्रभेदे चाप्येधमाने पुनश्चिदु ॥ ९३५ ॥
 अथ वह्निमुखं क्लीवं कुसुम्भे सादि पूर्ववत् ।
 वरारोहा स्त्रियामुक्ता पण्डितैरुत्तमस्त्रियाम् ॥ ९३६ ॥
 मल्लिकाया विशेषे च देवमस्त्रीति विश्रुते ।
 महोदरीसमारुये च मुस्ताभेदेऽत्र पूर्ववत् ॥ ९३७ ॥
 वराङ्गना तु स्त्री तालीसमारुये स्यात् तृणद्रुमे ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि पुमांस्तु स्याद् वराणकः ॥ ९३८ ॥
 वात्स्यायने द्वयोस्तु स्यात् तीवरीडोम्बयोः सुते ।
 मर्त्यजात्यन्तरेऽथ स्यादगस्त्यस्य घरमदा ॥ ९३९ ॥
 लोपामुद्रालयभार्यायां स्त्रियां ना तु विरिञ्चने ।
 वलीमुखः कर्पो द्वे स्याद् दधिभेदे तु नप्यदः ॥ ९४० ॥
 गाढास्यारुये वराहे तु वक्रदंष्ट्रो द्वयोर्मतः ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि द्वयोस्तु स्याद् वनप्रियः ॥ ९४१ ॥

कौकिले पूर्ववत् सादि वंशवर्णः पुनः पुमान् ।
 चणकाह्वयधान्देऽत्र समासादीनि पूर्ववत् ॥ १४२ ॥
 वंशपत्रं पुनः क्लीवं हरितालेऽत्र पूर्ववत् ।
 वलाहकस्तु ना मेघे गिरौ वायौ च शार्ङ्गिणः ॥ १४३ ॥
 चतुर्णामपि चाश्वानामेकस्मिन् स्याद् द्वयोः पुनः ।
 दर्बीकराख्यसर्पाणां भेदे षड्विंशतेः क्वचित् ॥ १४४ ॥
 कृष्णसर्प इति ख्याते निर्विषंद्वादशस्वपि ।
 एकभेदे स्त्रियां तु स्यादायुधीयजनश्रुते ॥ १४५ ॥
 अन्तर्लोहेन बद्धान्ते फलके स्याद् वलाहका ।
 * वर्बरीका सरस्वत्यां स्त्री द्वयोस्तु पतत्रिणि ॥ १४६ ॥
 उरणे केशसंस्थानभेदे क्ली त्रि तु कश्चि च ।
 ब्रूते वचनकारेऽथ पुमान् वरयित्ता धवे ॥ १४७ ॥
 त्रिः स्याद् वरयतेः कर्तर्यथ विर्धनवस्तरि ।
 वनवासी पुमांस्त्वेष वानप्रस्थेऽथ वै त्रिषु ॥ १४८ ॥
 वशवर्तनशीले स्याद् वशवर्ती स्त्रियां पुनः ।
 कस्मिंश्चिदोपधीभेदे त्रिषु वशवर्तिनी ॥ १४९ ॥
 वासतेयी तु रात्र्यो स्त्री साधौ तु वसतौ त्रिषु ।
 वासुदेवस्तु ना विष्णौ द्वयोस्तु स्यात् तुरङ्गमे ॥ १५० ॥
 वारवाणस्तु पुनपोः कञ्चुके कथचेऽपि च ।
 बालवागः पुमाञ्छैलविशेषे भेद्यवत् पुनः ॥ १५१ ॥
 बालैः कर्तृस्य वस्त्रस्य यः कर्ता तत्र कीर्तितः ।
 वाडवेयस्तु वृषभे पुमान् स्यादश्विनोरपि ॥ १५२ ॥

१. 'तौ' ग. च. पाठः. २. 'षं' क. ग. च. पाठः.

* 'वर्बरीकः केशविन्यासकर्मणि । शाकभेदे महाकाले' इति तु हेमचन्द्रः ।

द्वे तु विप्रेऽथ ना वानप्रस्थो वैखानसे तथा ।

मधुकवृक्षे वृक्षे च पलाशाख्ये तयोस्तु नप ॥ ५५३ ॥

प्रसूने वार्ध्राणसस्तु द्वयोः खड्गमृगे तथा ।

कुष्णश्रीवे रक्तशर्पे श्वेतपक्षे विहङ्गमे ॥ ५५४ ॥

त्रि वि + त्विन्द्रियक्षीणे श्वेते चाज्ञापतौ पुमान् (?) ।

व्याघ्रनखं तु क्लीवं स्याद् व्यालायुधमिति श्रुते ॥ ५५५ ॥

भेषजे नृनपोऽतु स्याद् व्याघ्रस्य नखरेऽथ ना ।

एरण्डे व्याघ्रपुच्छः स्यात् पुच्छे व्याघ्रस्य पुत्रपा ॥ ५५६ ॥

व्यापादना तु न पुमान् वधे द्रोहस्य चिन्तने

वासनीयं तु शण्डे स्यात् कुड्कुमे भेषवत् पुनः ॥ ५५७ ॥

ज्ञेयो वासथितथ्यादौ वेश्याचार्यं पुनः पुमान् ।

ज्ञेयो वातसुतोऽत्रापि समासादीनि पूर्ववत् ॥ ५५८ ॥

वारिपिण्डस्तु मण्डूके द्वयोः पापाणमर्भजे ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि द्वे तु वातप्रमीर्हये ॥ ५५९ ॥

स्याच्च वातमृगे स्त्री तु वास्यायामथ पक्षिणि ।

वातगामी द्वयोर्ज्ञेयो वाचयायिनि तु त्रिपु ॥ ५६० ॥

विश्वम्भरा पृथिव्या स्त्री ना तु विष्णौ हुताशने ।

विश्वरूपो महादेवो वासुदेवे बृहस्पतौ ॥ ५६१ ॥

अथे त्वाग्नौ चापि ना स्त्री तु सुरभाविष्यम् ।

विधरुः स्त्री भूम्नि गावत्रैह्वयसामनि ॥ ५६२ ॥

त्रिरभ्यासेन गीते (च) * न्यु जे वाचंशतेतृचि (?) ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि ज्ञेयं विष्णुपदं पुनः ॥ ५६३ ॥

१. 'तः' क. च. पाठः. २. 'व्य.' ग. पाठः.

* 'न्युषु वाचं प्रमेत्युचि' इति स्यात् ।

पुण्यस्थानविशेषे चाप्याकाशे च स्त्रियां पुनः ।
 गङ्गायां स्याद् विष्णुपदी रविसङ्क्रमणेपु तु ॥ ९६४ ॥
 वृषवृश्चिककुम्भेषु सिंहे च स्त्रीनपुंसकम् ।
 सादि पूर्ववदत्रापि विष्णुक्रान्ता पुनः स्त्रियाम् ॥ ९६५ ॥
 गिरिकर्ण्यां तृणस्तम्बे सुमुखीति च विश्रुते ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि विष्णुगुप्तस्तु पुंस्ययम् ॥ ९६६ ॥
 कौटल्याख्यमहाप्राज्ञे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 विष्वक्सेना फलिन्यां स्त्री ना तु नारायणेऽत्र च ॥ ९६७ ॥
 पूर्ववत् स्यात् समासादि विजिज्ञासा पुनः स्त्रियाम् ।
 मीमांसने समासादि पूर्ववत् संशये पुनः ॥ ९६८ ॥
 विचिकित्सा समासादि पूर्ववत् स्त्री विचक्षणम् ।
 कृष्णशिम्वौ पण्डिते तु त्रिर्ना तु नान्यद्वारणम् ॥ ९६९ ॥
 भेदे विडम्बने चाथ स्त्रियामुक्ता विभागिनी ॥
 सप्तलासंज्ञके पुष्पवलिभेदेऽथ चो पुमान् ॥ ९७० ॥
 विभावना सधनायामुपस्थां च पूर्ववत् ।
 विभाजनस्तु पुल्लिङ्गो देवमारिपसंज्ञके ॥ ९७१ ॥
 शाकजातिविशेषस्य भेदे मारिपसंज्ञिनः ।
 विभागहेतुव्यापारे पुनर्ना न विभाजना ॥ ९७२ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् आद्यमथो विशसनः पुमान् ।
 खङ्गे क्लीबं तु हिंसायां नृनपोस्तु विशेषकम् ॥ ९७३ ॥
 पुण्ड्रे विशेषयितरि पुनस्त्रिश्च विशेषरि ।
 विजृम्भितं विकसिते त्रिः सजृम्भे च नप् पुनः ॥ ९७४ ॥
 जृम्भणेऽथ द्वयोः सर्पे विपन्धर इति ध्वनिः ।
 ना तु मेघे विकसुकंः परिस्रोतोरये पुमान् ॥ ९७५ ॥

१. 'त' ग. पाठः.

॥ 'विभावनी' इति स्यात् । 'सप्तलायां विभावनी' (पृ. ६०. श्लो. १८५) इति वैजयन्ती ।

गुणवादिनि तु त्रि स्यात् पुमांस्तु स्याद् विकर्तनः ।
 र्धौ ना कर्तने तु क्ली तत्प्रयुक्तौ तु नो पुमान् ॥ १७६ ॥
 विटकान्ता हरिद्रायां स्त्री समासादि पूर्ववत् ।
 भ्रिवृत्ताक्षः पुनर्द्वे स्यात् कुक्कुटे सादि पूर्ववत् ॥ १७७ ॥
 विभावसुस्तु ना सूर्ये चन्द्रे वहौ द्वयोः पुनः ।
 शतपत्रेऽथ गन्धर्धभेदे विश्वावसुः पुमान् ॥ १७८ ॥
 शर्दर्या तु स्त्रियामुक्ता विपघाती पुनर्द्वयोः ।
 आखुजातिविशेषे स्यात् समासादीनि पूर्ववत् ॥ १७९ ॥
 वृश्चिकाली स्त्रियामुद्भूम* इत्यादिभिः पदैः ।
 प्रसिद्ध ओषधीभेदे वृश्चिकालं पुनर्नपि ॥ १८० ॥
 वृश्चिकस्य भवेत् पुच्छकण्ठके स्त्री तु वेदशतैः ।
 द्वारस्याधःस्यर्काष्ठस्य वृकवाला च पार्श्वके ॥ १८१ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि वृथाजातस्तु ना द्विजे ।
 यज्ञत्यागिनि तत्र त्रिर्निष्फलं जन्म यस्य वै ॥ १८२ ॥
 वृषलण्डी पुनः स्त्री स्यात् पिपलस्यं नृनपोः पुनः ।
 वृषलण्डो वृषस्य स्याद् गूढे राजियुते दृढे ॥ १८३ ॥
 वृषाकपिस्तु पुंसि स्यादस्य सूर्ये हरे हरौ ।
 सूक्तस्य विहिसोतोरियस्य द्रष्टरि चाप्यृषौ १८४ ॥
 स चेन्द्रपुत्ररतेनापि दृष्टं सूक्तेऽत्र मन्वते ।
 द्वयोस्तु वृषदंशे श्रीगौरीस्वाहासु तु स्त्रियाम् ॥ १८५ ॥
 वृषाकपायी श्रीलिङ्गा पुनः कस्तूरिकाह्वये ।
 गन्धद्रव्ये वैधमुख्या ना तु कर्चूरकेऽत्र च ॥ १८६ ॥

१. 'को' ड. पाठः. २. 'वा' क. ग. ड. पाठः.

* 'वृश्चिकाल्यामुद्भूमपुच्छिका' (पृ. ५५. श्लो. १२६) इति तु वैजयन्ती । † 'गूढे' इति स्यात् ।

पूर्ववत् स्यात् समासादि वैजयन्ती पुनः स्त्रियाम् ।
 पताकायां च तर्करीसंज्ञद्रौ केशवस्रजि ॥ १८७ ॥
 वैजयन्तः पुनः पुंसि प्रासादे स्याच्छचीपतेः ।
 तस्य ध्वजे च देवे च देवदेवसुते गुहे ॥ १८८ ॥
 इमं पठन्ति द्वे तु स्याद् वैश्यायां शूद्रसम्भवे ।
 वैदेहको मर्त्यजातिभेदे वणिजि चाप्यथ ॥ १८९ ॥
 स्त्रियां वैपयिकी या स्त्री गता वैश्यात्वमात्मनः ।
 भोगाय तत्र विषयभवादौ तु त्रिषु स्मृता ॥ १९० ॥
 वैहायसं तु धानुष्कस्थितिभेदे नपुंसकम् ।
 प्रत्यालीढाह्वये त्रिस्तु सम्बन्धिनि विहायसः ॥ १९१ ॥
 वैखानसस्तु ना वानप्रस्थेऽप्युपिषु केषुचित् ।
 सामभेदे पुनः क्ली स्याच्छतमानं तु पृथगाः ॥ १९२ ॥
 शतोन्मिते तण्डुलानां व्रीहेः कर्षद्वये परे ।
 आढके त्वाह कश्चिद् वै शतपत्रं तु पङ्कजे ॥ १९३ ॥
 क्ली दार्वाघाटशकुनौ पुनर्द्वे अजयः पुनः ।
 मयूरे सारसेऽप्याह समासाच्च पूर्ववत् ॥ १९४ ॥
 शतवीर्या स्त्रियां श्वेतद्वीपायां सादि पूर्ववत् ।
 शतहृदा तडिद्वेदे तस्यप्यत्र पूर्ववत् ॥ १९५ ॥
 शतानन्दस्तु ना विष्णौ विरिञ्चे गोमये† तथा ।
 अत्रापि पूर्ववत् तस्यै समासार्थौ सलिङ्गकौ ॥ १९६ ॥
 शतावर्ता तु तडिति स्त्रियां विष्णौ तु पुंस्ययम् ।
 अत्रापि पूर्ववत् सादि ज्ञेया शतमुखी स्त्रियाम् ॥ १९७ ॥

१. 'क' क. ग. घ. पाठः. २. 'ता' ड. पाठः.

† 'गौतमे' इति स्यात् ।

पार्वत्यां पूर्ववत् सादि नके शङ्कुमुखो द्वयोः ।
 अर्थलिङ्गसमासास्तु ज्ञेयाः पूर्ववदत्र च ॥ ५९८ ॥
 शङ्कुकर्णस्तु पुंसि स्यात् पुराणप्रथिते मुनौ ।
 विज्ञेयस्तु द्वयोरुष्ट्रे गर्दभेऽपि स्त्रियां पुनः ॥ ५९९ ॥
 शङ्कुकर्णां प्रतोल्यां स्यात् परिधे लोहकीलिनि ।
 शङ्खपालः पुनर्द्रे स्याद् दर्वाकरफणाभृताम् ॥ ६०० ॥
 षड्विंशतरेकभेदे समासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 शङ्खशरीकस्तु पुष्पाख्ये द्वयोर्लावाख्यपक्षिणि ॥ ६०१ ॥
 क्रिमौ च भेद्यलिङ्गस्तु विकलेन्द्रियजन्तुषु ।
 शरीरजो ना मदने द्वे पुत्रे सादि पूर्ववत् ॥ ६०२ ॥
 शयानकस्तु ना शैले द्वयोस्त्वजगरं तथा ।
 कृकलासे शतधृतिः पुनः पुंसि विरिञ्चने ॥ ६०३ ॥
 पूर्ववत् स्यात् समासाद्यमथो शतपिपक् पुमान् ।
 (गुदे?) दैवतनक्षत्रे तद्युक्ते काल एव च ॥ ६०४ ॥
 जाते तु तत्र त्रिलिङ्गसमासाद्यत्र पूर्ववत् ।
 शतपर्वा तु ना वेणौ स्त्रीर्दूर्वावचयोरपि ॥ ६०५ ॥
 कलम्ब्यां च त्रिसे तु स्त्री स्थाणेयाख्ये च भेपजे ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि शतमूर्धा पुनः पुमान् ॥ ६०६ ॥
 वल्मीके पूर्ववत् सादि पुमांस्तु स्याच्छिवाप्रियः ।
 वसुभट्ट इति स्थाते स्थावरे सादि पूर्ववत् ॥ ६०७ ॥
 शिशुप्रियं तु कल्हारे सौगन्धिकमिति श्रुते ।
 स्त्री पूर्ववत् समासादि ना तु खड्गे शिवङ्करः ॥ ६०८ ॥
 शिवकारिणि तु त्रि स्याच्छिपिविष्टः पुनः पुमान् ।
 ईश्वरे खलतौ तु त्रिर्दुश्चर्मणि च निर्धने ॥ ६०९ ॥

रश्मिभिर्वेष्टिते चाथ पुल्लिङ्गः स्याच्छिलीमुखः ।
 शरे मधुकरे तु द्वे शिशुमारः पुनः पुमान् ॥ ६१० ॥
 तारामयाच्युते द्वे तु जलजन्तवन्तरेऽथ सः ।
 शिशुमारो जलकपौ द्वे समासादि पूर्ववत् ॥ ६११ ॥
 शिश्विदानः पुनर्द्वे स्यात् कृकलासे त्रिपु त्वयम् ।
 कृष्णकर्मणि विज्ञेयः शिल्पाचार्या पुनः त्रियाम् ॥ ६१२ ॥
 ज्ञेया वपनशालायां समासादीनि पूर्ववत् ।
 शिरोरुहा तु स्त्री काकनासासंज्ञलतान्तरे ॥ ६१३ ॥
 केशे तु ना सुवर्णे तु क्लीवलिङ्गं शिलोद्भवम् ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि श्रीवत्साङ्कः पुनः पुमान् ॥ ६१४ ॥
 वासुदेवे वृके तु द्वे समासादीनि पूर्ववत् ।
 सैन्धवे क्ली शीतशिवं ना तु शालेयसंज्ञक ॥ ६१५ ॥
 भेषजे शीतकुम्भस्तु करवीरे नृकिल्लकः ।
 क्ली तु तत्प्रसवेऽत्रापि समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६१६ ॥
 शीतपङ्कस्तु ना शीथौ समासादीनि पूर्ववत् ।
 शुकपत्रस्तु ना कुन्दे तथा कुरवकेऽपि च ॥ ६१७ ॥
 पूर्ववत् स्यात् समासादि शुकपत्रः † पुनर्द्वयोः ।
 एकस्मिन् निर्विपाका स्याद् द्वादशानां फणाभृताम् ॥ ६१८ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् सादि शुकपुष्पः पुनः पुमान् ।
 (कुन्दे कुरवके चापि समासाद्यत्र पूर्ववत्) * ॥ ६१९ ॥
 शुकपादौ मयूरे द्वे समासादीनि पूर्ववत् ।
 शुकनासस्तु ना दुण्डुवृक्षेऽगस्त्याख्यपादपे ॥ ६२० ॥

१. 'शि' ड. पाठः. २. 'क' क. पाठः.

† 'अजगरः शुकपोत्रो बलाहकः' (पृ. १४९. श्लो. १७) इति तु वैजयन्ती । * 'कुन्दे
 माप्यः शुकपुष्पः' (पृ. ६०. श्लो. १९१) इति, 'शुकपुष्पः कुरवकः' (पृ. ५०. श्लो. ६१) इति
 च वैजयन्ती ।

अत्रापि पूर्ववत् सादि श्रुतकर्मा शनैश्चरे ।
 पुमानर्थसमासादि पूर्ववत् तर्कयेदिह ॥ ६२१ ॥
 शूर्पकर्णस्तु मातङ्गे द्वे समासादि पूर्ववत् ।
 श्रोत्रकान्ता पुनः स्त्री स्याद् वृद्धिसंज्ञकभेषजे ॥ ६२२ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् साद्यमथो षोडशिका न ना ।
 पलमाने द्वये त्वस्य पुत्रपुंसकयोर्भवेत् ॥ ६२३ ॥
 समाहारस्तु संक्षेपेऽप्येकत्र करणे च ना ।
 समानाहारकादौ तु लिङ्गाद्यं पूर्ववत् स्मरेत् ॥ ६२४ ॥
 समाघातस्तु ना युद्धे वधेऽप्यर्थादि पूर्ववत् ।
 समाह्वयस्तु ना प्राणियूते नाम्नि च यास्तु ॥ ६२५ ॥
 युद्धेऽप्याह समासादि पूर्ववत् सनातनः ।
 विष्णौ विरिञ्चे च त्रिस्तु ज्ञातव्येऽपि सनातने ॥ ६२६ ॥
 समापना तु न पुमान् वधे चाप्यवसायने ।
 क्लीबलिङ्गं समाप्तौ स्यादथ पुंसि समीरणः ॥ ६२७ ॥
 वार्यौ फणिर्जकारुष्ये च स्तस्येऽप्याहरणे त्वना ।
 सरीसृपस्तु द्वे सर्पे त्वेवादरसर्पिषु ॥ ६२८ ॥
 संवर्तकस्तु वडवानले ना क्ली तु सीरिणः ।
 सीरे संवर्तिका तु स्त्री पद्मिन्या नवपल्लवे ॥ ६२९ ॥
 वेष्टितेऽथ द्वादशहश्राद्धे सम्प्रेषणी स्त्रियाम् ।
 सम्यक् तु संपणे क्लीबं तत्प्रयुक्तौ पुनर्न ना ॥ ६३० ॥
 सम्प्रेषणा पितृर्के तु न ना सम्भावना तथा ।
 उत्पादने च सम्माने पात्रस्यान्तश्च मापने(?) ॥ ६३१ ॥
 तत्प्रयुक्तौ च विज्ञेयः पुनः सङ्कसुकः पुमान् ।
 श्रद्धामौ(?) त्रि तु सङ्कीर्णे व्यक्ताव्यक्तेऽपि चास्थिरे ॥ ६३२ ॥

१. 'कन्दा पु' ग. पाठः. २. 'के' क. ग. च. पाठः. ३. 'हु' क. ग. च. पाठः.

४. 'नौ' क. च. पाठः.

तथापवादशीले^१व स्यात् तु सञ्चारिका स्त्रियाम् ।
 या स्त्री नियुक्ता भूपस्य कथायां द्रविणादिषु ॥ ६३३ ॥
 महाकार्ये च तस्यां स्याद् दूत्यां च त्रिषु तु स्मृतः ।
 सञ्चारकः सञ्चारितर्यथ सञ्चारितो द्वयोः ॥ ६३४ ॥
 दासे सङ्गमिते तु त्रिरथ सङ्घातिका स्त्रियाम् ।
 अरणौ सङ्घातकस्तु सङ्घातयितरि त्रिषु ॥ ६३५ ॥
 संहन्तरि च भूपाले पुनः संयद्वरः पुमान् ।
 नपुंसकं तु सङ्घामे त्रि तु स्यादभयप्रदे ॥ ६३६ ॥
 कश्चित् त्वनूप इत्याह स्यात् तु संवासनं नपुंसकम् ।
 इत्याहुः कर्मशालायामना तु सहवासने ॥ ६३७ ॥
 त्रियां तु मुखशालायां विद्यात् संवेशनपदम् ।
 संवेशनं तु शयने क्लीबं संवेशना नपुंसकम् ॥ ६३८ ॥
 सम्मार्जनी स्त्री शोधन्यां स्त्रियां सम्मार्जना पुनः ।
 संशोधनायां सम्मृष्टौ तथा सङ्कचितः पुनः ॥ ६३९ ॥
 हंसे द्वयोरल्पीभूते पुनस्त्रिस्थे पावके ।
 संस्पर्शनो ना चित्ते क्ली क्ली तु सन्निहितं रवेः ॥ ६४० ॥
 ग्रहणे त्रिः समीपस्थे च तु पुंसि समर्थना ।
 स्यात् सम्प्रधारणायो च समर्थीकरणेऽपि च ॥ ६४१ ॥
 आक्षिप्तस्य पुनश्चापि स्थापनायामथो नपि ।
 एलालवङ्गत्वकपत्रनागकेसरसिलहकाः ॥ ६४२ ॥
 तकोलागरुकपूराः सर्वगन्धमिहाष्टके ।
 पूर्वत्रेव समासादि सर्वभक्षा पुनः स्त्रियाम् ॥ ६४३ ॥
 अजायामर्थलिङ्गादि पूर्ववत् स्त्री स्वयंवरा ।
 पतिवरायां ना तु स्यात् स्वयंवरणकर्मणि ॥ ६४४ ॥

अथानीहादिधानुष्कस्थितिभेदेषु पञ्चसु ।

एकस्मिन् स्यात् समपदं समासादीनि पूर्ववत् ॥ १४९ ॥

सहदेवा स्त्रियां स(त्त्व?च्चे) दण्डोत्पल इति श्रुते ।

धर्मपुत्रकनिष्ठे तु ना समासादि पूर्ववत् ॥ १४६ ॥

समूहनं तु क्लीबं स्यात् संहतीकरणे तथा ।

शरस्य योजने मौढ्या स्त्रियां तु स्यात् समूहनी ॥ १४७ ॥

सम्मार्जन्यामना ष्यन्तसमूह्यर्थे समूहना ।

स्त्रीपुंसयोः सहचरी पीतझिण्ड्याख्यझाटके ॥ १४८ ॥

सहचारिणि तु त्रिः स्यात् सहसानः पुनर्द्वयोः ।

मयूरे यजमाने तु त्रिद्वेष्ट्य सकृत्प्रजाः ॥ १४९ ॥

द्वे सिंहकाकयोर्न्याये पुनः क्लीबं समञ्जसम् ।

अजयस्तु त्रिरभ्यस्तेऽप्युचितेऽप्याह ना पुनः ॥ १५० ॥

स्वप्ने निशात्ययोद्भूते सद्यःपाकोऽत्र पूर्ववत् ।

सर्पदंष्ट्री पुनः स्त्रीत्वे वृश्चिकालीति विश्रुते ॥ १५१ ॥

जानीयादोपधीभेदे समासादीनि पूर्ववत् ।

सर्पराजः पुनः पुंस्त्वे वासुकौ द्वे तु भोगिनाम् ॥ १५२ ॥

त्रयोदशानां गीर्णलनाम्नामन्यतमेऽथ ना ।

उदुम्बरद्वये मालिकेरे च स्यात् सदाफलः ॥ १५३ ॥

अत्रापि पूर्ववत् सादि पुमांस्तु स्यात् सदागतिः ।

वायौ सूर्ये च सादीनि पूर्ववद् भ्रुवते पुनः ॥ १५४ ॥

सहसानुर्मयूरे च सपे चेत्यपरे द्वयोः ।

स्तब्धरोमा पुनर्द्वे स्याद् वराहे सादि पूर्ववत् ॥ १५५ ॥

सङ्घचारी द्वयोर्मत्स्ये समासादीनि पूर्ववत् ।

समवर्ती तु ना वैवस्वते सादीनि पूर्ववत् ॥ १५६ ॥

सहरक्षा दवामौ ना दैत्यानामपि पावके ।
 सरक्षसि पुनस्त्रिः स्यात् सार्वभौमः पुनः पुमान् ॥ ६९७ ॥
 चक्रवर्तिनि कौबेरदिग्गजे विदिते पुनः ।
 वाच्यलिङ्गाः सार्वभौमा अथ सालावृको द्वयोः ॥ ६९८ ॥
 श्ववृकक्रोष्टुषु ज्ञेयः सारमेयः पुनर्द्वयोः ।
 शुनके मूषिकायां च समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६९९ ॥
 सारस्वतः पुनः पुंसि बैल्वे दण्डे नपि त्वदः ।
 सत्रयागविशेषेषु सम्बन्धिनि पुनस्त्रिषु ॥ ६६० ॥
 स्यात् सरस्वत्सरस्वत्योरथ सांयात्रिकं नपि ।
 प्रभाते पोतवणिजि ना (तु ! थ) साव्वत्सरस्त्रिषु ॥ ६६१ ॥
 संवत्सरभवादौ स्याद् विज्ञेयः फलपर्वण्यैः ।
 विद्याज्ज्यौतिषिके चैनं कृष्णशालौ पुनः पुमान् ॥ ६६२ ॥
 स्त्री तु साव्वत्सरी श्राद्धे कर्तव्ये नत्सरात्यये ।
 स्त्री तु स्वादुरसा द्राक्षाकाकौलीमांदिरासु च ॥ ६६३ ॥
 स्वादौ तु स्याद् रसे पुंसि बहुप्रसौ तु भेद्यवत् ।
 साधारणं तु सामान्ये त्रिस्तत्रापि यदा स्त्रियाम् ॥ ६६४ ॥
 साधारणा साधारणी चेति रूपद्वयं भवेत् ।
 कवाटबन्धमोक्षार्थकविकायां पुनः स्त्रियाम् ॥ ६६५ ॥
 साधारणी स्वादुग्रन्था पुनः स्त्री मधुशिमुके ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि स्थालीविल्यस्तु तण्डुले ॥ ६६६ ॥
 पुमान् स्थालीविलार्हे त्रिः सितापाङ्गः पुनर्द्वयोः ।
 मयूरे पूर्ववत् साद्यमथो पुंसि सितासितः ॥ ६६७ ॥
 बलभद्रे पुमान् सादि पूर्ववत् स्यात् सितच्छदः ।
 द्वे हंसे पूर्ववत् सादि द्वयोस्तु स्यात् सितायुधः ॥ ६६८ ॥

एत्थालास्ये मत्स्यभेदे समासादीनि पूर्ववत् ।
 स्थिरजिह्वस्तु मत्स्ये द्वे समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६६९ ॥
 स्थिरदंष्ट्रस्तु ना विष्णौ वराहाकृतिधारिणि ।
 भुजङ्गमे तु द्वे अत्र समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६७० ॥
 सिंहपुच्छी पुनः स्त्रीत्वे पृथिवर्णाति विश्रुते ।
 ज्ञेया स्यादोपार्धभेदे माषपर्ण्या तु यादवः ॥ ६७१ ॥
 अत्रापि पूर्ववत् साद्यथो सिंहमलं नपि ।
 नीलिकासंज्ञलोहे स्यात् समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६७२ ॥
 अथ सिद्धरसः पुंसि पारदे भेद्यवत् पुनः ।
 रससिद्धे समासार्थलिङ्गा-यत्रापि पूर्ववत् ॥ ६७३ ॥
 अथ सिन्धुद्भयं स्त्रीत्वे सैन्धवे सादि पूर्ववत् ।
 सुब्रह्मण्यस्तु ना स्कन्द ऋत्विग्भेदे तु नृत्त्रियोः ॥ ६७४ ॥
 निगदालययजुर्वेदविशेषे तु द्विवर्णियम् ।
 सुब्रह्मण्यात्र सादीनि पूर्ववत् स्यात् सुदर्शनः ॥ ६७५ ॥
 पुनः पुंसिदवा त्वंशप्रभवे क्षत्रियान्तरे ।
 शङ्खगस्य सुते विष्णुचक्रे चान्यस्तु तत्रपि ॥ ६७६ ॥
 तदप्रमाणमाप्तानां क्वचिर्भिर्हि विरुध्यते ।
 स्त्रीवमेवामरावत्यां स्त्रियां तु स्यात् सुदर्शना ॥ ६७७ ॥
 दध्यालीसंज्ञके यज्ञीजातिभेदे द्वयोः पुनः ।
 गृध्राहये पक्षिभ्यं समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६७८ ॥
 सुचरित्रा पुनः स्त्रीत्वे कुस्तुभुर्यामिहापि च ।
 पूर्ववत् स्यात् समासादि सुप्रतीकः पुनः पुमान् ॥ ६७९ ॥
 ईशानदिग्गजेऽत्रापि पूर्ववत् साद्यथो नपि ।
 सुविदत्रं कुटुम्बे च धनलाङ्गलयोरपि ॥ ६८० ॥

† 'नीलिकायां तु सरटी निपुरं दासकण्टकम् । गुरुज्येष्ठं सिंहमलं पञ्चलोहाम्यलोहके'
 (पृ. ४३. श्लो. २७. २८) इति तु वैजयन्ती ।

शुद्धज्ञाने सुविधे त्रिः सुनिषण्णं पुनर्नपि ।
 स्वस्तिकादिपदैः ख्याते शाकभेदेऽत्र पूर्ववत् ॥ ६८१ ॥
 सुखोदयस्तु ना मद्यभेदे माध्वीकसंज्ञके ।
 अपकेक्षुरसैः सिद्धे समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६८२ ॥
 सुरापूजा पुनः स्त्रीत्व आढकीसंज्ञभेपजे ।
 सौराप्टमृद्विशेषस्तत् समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६८३ ॥
 स्त्रियां तु स्यात् सुलवणा गवीथुरिति विश्रुते ।
 क्षुद्रधान्यान्तरेऽत्रापि समासादीनि पूर्ववत् ॥ ६८४ ॥
 स्थूलनासः पुनर्द्वे स्याद् वराहे सादि पूर्ववत् ।
 क्लीबं त्वासनभेदे स्यात् सूचीमुखमिति ध्वनिः ॥ ६८५ ॥
 ऊर्ध्वज्ञोर्जानुनोर्वाहू प्रसार्य करयोस्तलौ ।
 संहत्य च स्थितिः स स्यात् समासात् पूर्ववत् ॥ ६८६ ॥
 स्पृहायां (?) पुनः क्लीबे स्यादहस्तु तृणेषु च ।
 नर्मदायां पुनः सोमभवा स्त्री सादि पूर्ववत् ॥ ६८७ ॥
 सोमयोनिर्द्वयोर्विप्रे सुरे चाथीन्द्रि पूर्ववत् ।
 सौगन्धिकं तु क्ली पञ्चे बल्लहारे ध्यामसंज्ञके ॥ ६८८ ॥
 गन्धद्रव्ये गन्धकाख्ये घातौ तु स्यात् पुमानसौ ।
 सौरभेयस्तु वृषभे ना स्त्री तु सुरभावियम् ॥ ६८९ ॥
 सौरभे(यं?यी) प्रसिद्धे तु धातुभेदे नपुंसकम् ।
 हरितालं स्त्रियां तु स्याद् दूर्वायां हरिताल्यसौ ॥ ६९० ॥
 हलिप्रियम् सुरायां स्त्री कदम्बाख्ये तु पादपे ।
 ना पूर्ववत् समासादि हस्तिचारः पुनः पुमान् ॥ ६९१ ॥
 शरभाभे गजत्रासहेतौ यन्त्रेऽत्र पूर्ववत् ।
 हस्तिकर्णस्तु ना शस्त्राणार्थफलकान्तरे ॥ ६९२ ॥

ज्ञेयः कम्बलभेदे च रोचकाख्येऽत्र पूर्ववत् ।
 ना तु हस्तिनखः पुर्या द्वारकूटेऽत्र पूर्ववत् ॥ ६९३ ॥
 हर्षयित्नुः पुना रङ्गोपजीविन्यनुवर्तके ।
 प्रियंवदे च त्रिः क्ली तु हिरण्येऽथ हिरण्मयम् ॥ ६९४ ॥
 पर्वतादुत्तरे वर्षे (त्रेऽश्वे)ताख्या(त्) क्ली त्रिषु त्वदः ।
 सौवर्णे हृद्यगन्धस्तु पुमान् स्यात् सूक्ष्मजीरके ॥ ६९५ ॥
 हृद्यस्येव तु यस्य स्याद् गन्धस्तस्मिन्निषु स्मृतः ।
 हेमपुष्पः पुनः पुंसि चम्पकद्रौ खियां पुनः ॥ ६९६ ॥
 पीतायां यूथिकायां स्याद्धेमपुष्प्यत्र पूर्ववत् ।
 हेमकुड्यं पुनः क्लीवे द्वीपभेदेऽम्बुधीकृते ॥ ६९७ ॥
 खाते भारतवर्षस्य प्रदेशे सगरैः स्थिते ।
 अत्रापि पूर्ववत् साद्यमथो हैमवती खियाम् ॥ ६९८ ॥
 पार्वत्यामपि गङ्गायां हरीतक्यां वचनत्तरे ।
 शुक्ले स्यादोषधीभेदे स्वर्णक्षीरीति चिश्रुते ॥ ६९९ ॥
 क्ली तु हैमवतं वर्षे भारते भेद्यत् पुनः ।
 हिमवद्भिरिसम्बन्धिमात्रे काण्डमपूर्यत ॥ ७०० ॥

इति चतुरक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

चतुरक्षरकाण्डः समाप्तः ।

अथ पञ्चाक्षरकाण्डः ।

स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरे स्त्रीणामध्यायो वर्ण्यतेऽधुना ।
अङ्गारवल्ली भाङ्गीति प्रसिद्धे भेषजान्तरे ॥ १ ॥
करञ्जानां च भेदेषु कचिद् भेदेऽर्धजाह्नवी ।
कावेर्यामर्धगङ्गायामथ स्यादुपकुञ्चिका ॥ २ ॥
सूक्ष्मैलायां च कृष्णे च जीरकेऽथोपजिह्विका ।
जिह्वारोगान्तरे वम्रचामप्यथो काचमालिका ॥ ३ ॥
मद्ये च काचशब्दार्थमालिकायां च वर्ण्यते ।
गोरक्षजम्बूगोधूमधान्ये गोरक्षतण्डुले ॥ ४ ॥
गोरक्षतण्डुलो नागवलासंज्ञं हि भेषजम् ।
चिलीमलिका त(डन! डिति) * खद्योते कण्ठभूषणे ॥ ५ ॥
अथ नक्षत्रमाला स्याद्धस्तिगस्तकभूषणे ।
स्थासकारुख्ये तथा सप्तविंशत्या मौक्तिकैः कृते ॥ ६ ॥
एकयष्टौ हारभेदे नक्षत्राणां तथावलौ ।
अथ स्यान्मालिकायां च नवायां नवमालिका ॥ ७ ॥
पुष्पवल्लीविशेषे च सप्तलानाम्यथो भुवि ।
नरेन्द्रपत्नी पत्न्यां च राज्ञोऽथ प्रावृषायणी ॥ ८ ॥
शोफैर्घ्न्यामात्मगुप्तायां शोफैर्घ्नी स्यात् पुनर्नवा ।
अत्र स्यात् पुरुषगतिः सेतुषानाम्नि सामनि ॥ ९ ॥

१. 'ण' ग. पाठः. २. 'धन्वामा' ग. पाठः. ३. 'धनी स्या' ग. पाठः. ४. 'म' क.
ग. च. पाठः.

* 'चिलमीलिका तु कण्ठीभेदे खद्योतविद्युतोः' इति तु मेदिनी । 'चिलमीलिकातसी स्यात्
खद्योते कण्ठभूषणे चापि' (पृ. २७२. श्लो. १२) इति वैजयन्ती च ।

अहमस्मीत्यृगुत्पन्ने पुरुषस्य गतावपि ।

अथ योजनगन्धा स्याज्जानक्यां व्यासमातरि ॥ १० ॥

कस्तूर्यां चाथ कथिता कविभिर्वरवर्णिनी ।

वरस्त्रियां हरिद्रायामथ स्याच्छकुलादनी ॥ ११ ॥

रोहिण्यां तोयपिप्पल्यां रोहिणी कटुरोहिणी ।

इति प्रसिद्धं भैषज्यं स्याच्छ्रेतसुरसा त्वियम् ॥ १२ ॥

(भवेत् सु)गन्धौ तुलसीसंज्ञके च कठिञ्जरे ।

सितशेफालिकायामप्यथो दूत्यां शिरःस्रजि ॥ १३ ॥

भवेत् सुरततालीति शब्दोऽध्यायोऽप्यर्पणम् ॥ १३३ ॥

इति पञ्चाक्षरकाण्डे खालिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरनरा अभिनिष्ठान इत्यमुम् ।

विद्याद् विसर्जनीणि च वर्णमात्रेऽप्यथोभयोः ॥ १ ॥

उत्साहेऽध्ययसम्यः *स्या+++++रः ।

सर्व्वत्सर इति श्लोके तद्भेद इति चापरे ॥ २ ॥

अस्थिसङ्घात इत्येष समूहेऽस्त्रां लतान्तरे ।

अस्थिमनिति विख्यातेऽप्यथ स्यादाशुशुक्षणिः ॥ ३ ॥

पावके भास्करे च स्यादथोपवसथध्वनिः ।

ग्रामोपवासयोः कव्यवाहनस्त्वग्निमात्रके ॥ ४ ॥

* 'स्याभिश्चयेऽथानुत्तरः' इति पाठः स्यात् ।

पितृणामपि बहौ स्यादथ स्यात् करपल्लवः ।
 बाहौ किसलयाकारपाणौ चाथ महेश्वरे ॥ ९ ॥
 खण्डे च परशौ खण्डपरशुः स्यात् तु केतके ।
 आम्रे चामरपुष्पः स्यात् काशे च ज्योतिषांपतिः ॥ ६ ॥
 अर्के चन्द्रेऽप्यथ तुलापुरुषः स्याद् व्रतान्तरे ।
 पिण्याकाचामतक्राम्बुसक्तूनां भोजनात् क्रमात् ॥ ७ ॥
 एकैकस्य त्र्यहं यत् स्यात् तुलायाः पुरुषे तथा ।
 दशनोच्छिष्ट उच्छ्राम्बुसे चुम्बने दशनच्छदे ॥ ८ ॥
 भ्रातृमृतस्य जायायां संसक्ते दिधिपूपतिः ।
 पुनर्भ्यश्च धवेऽथ स्याद् वरुणस्य फले तथा ॥ ९ ॥
 धूलीकदम्बोऽपि तरुविशेषे नीपसंज्ञके ।
 स्यान्नागवारिकस्त्वेष गणस्थे हस्तिपालके ॥ १० ॥
 परिवत्सरशब्दस्तु कैश्चित् सर्व्वस्य मतः ।
 अन्यैस्तु तद्विशेषेऽथ तत्रेऽपि परमे रसे ॥ ११ ॥
 विज्ञेयः परमरसः स्यात् तु पर्यनुयोगवाक् ।
 अनुयोगेऽप्युपालम्भेऽप्यथ बहौ पुरन्दरे ॥ १२ ॥
 प्राचीनवर्हिः शम्भौ तु शके स्यान्मेघवाहनः ।
 यक्षकर्दम इत्येष यथाणामपि कर्दमे ॥ १३ ॥
 कर्पूरागरुकस्तूरीतकैलैः साधितेऽपि च ।
 गन्धयुक्तिविशेषेऽन्ये कुङ्कुमं चात्र युञ्जते ॥ १४ ॥
 उत्कण्ठे रत्नरङ्गको वियोगे त्वाह सज्जनः ।
 मदनेऽमरदत्तोऽमुमाचष्टे शब्दवित्तमः ॥ १५ ॥
 शीतचम्पकशब्दोऽयं दीपदर्पणयोर्मतः ।
 अथ स्यात् सर्वसन्नाहः सन्नद्धौ सर्ववर्मिणाम् ॥ १६ ॥

सर्वात्मन्यप्यथ स्वादुकण्टकः स्याद् विकृक्ते ।
 कौल्यां च गोक्षुरे चापि स्यादथो हव्यवाहनः ॥ १७ ॥
 भवेदाहवनीयामौ देवाम्नावमिमात्रके ।
 हिङ्गुनिर्यासशब्दोऽयं निम्बे हिङ्गुरसेऽपि च ॥ १८ ॥
 हिरण्यवाहुः शोणाख्यनदे विषमलोचने ॥ १८३ ॥

इति पञ्चाक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरनपामध्यायो रचयिष्यते ।
 अनुनार्थनशब्दोऽयं याच्नादिषु ननुर्वपि ॥ १ ॥
 अथातिसर्जनं दाने (वधे)* चाथापवर्जनम् ।
 परित्यागे च दाने चाप्यथापवर्जनध्वनिः ॥ २ ॥
 मुसले चावघाते चाप्यथापवर्जनध्वनिः ।
 अवतीर्णौ च भूतादिषु निवसनाञ्चले ॥ ३ ॥
 अभिसन्धानशब्दोऽयं शरब्धेऽप्यभिसन्धिके ।
 उपसर्जनमित्येतद् यत् स्यात् प्रथमयोदितम् ॥ ४ ॥
 समासशास्त्रे तत्र स्यादप्रधानेऽपि तत् तथा ।
 उपसृष्टौ तत्राह्याह निदाने षोडशस्तवे ॥ ५ ॥
 स्यादुपस्पर्शनं स्पर्शे स्नानाचमनयोरपि ।
 उपवर्तनमित्येतदध्वानां लुठने क्षितौ ॥ ६ ॥

१. 'वर्णयि' ग. पाठः. २. 'थितश' ग. पाठः.

* 'अथातिसर्जनं दाने वधेऽपि च नपुंसकम्' इति मेदिनी ।

राष्ट्रप्यथोपयमनं विवाहे स्वीकृतावपि ।
 कालानुसार्यं शैलेये जावकाख्ये विलेपने ॥ ७ ॥
 केशवायुधमित्येतत् केशवस्यायुधे तथा ।
 रथचक्रेऽप्यथ ज्ञेयं ग्रामणीकुलमित्यदः ॥ ८ ॥
 क्षुद्रद्वीपा हि बहवः सगरैः सागरीकृते ।
 भागे भारतवर्षस्य तेषामन्यतमे तथा ॥ ९ ॥
 ग्रामण्यां च कुलेऽथ स्याद् गुणसामान्यमित्यदः ।
 साङ्ख्यतत्त्वे प्रधानाख्ये गुणशब्दार्थवस्तुनः ॥ १० ॥
 समानत्वेऽप्यथो पत्रे तमालाख्यमहीरुहः ।
 तमालपत्रं भस्मादिरचिते च विशेषके ॥ ११ ॥
 दुग्धाम्रे दुग्धतालीयं स्यात् फेनेऽपि च दुग्धजे ।
 धनधारणमित्येतत् स्वापतेयस्य धारणे ॥ १२ ॥
 व्यवहारप्रवृत्तानां लेख्यभेदेऽप्यथो भवेत् ।
 नगभूषणमित्येतन्नगानां भूषणऽपि च ॥ १३ ॥
 हरितालेऽप्यथ ज्ञेयं निषम परिभाषणम् ।
 निन्दात्मकेऽप्युपालम्भे स्यादालापेऽप्यथो भवेत् ॥ १४ ॥
 परिवेषणशब्दोऽप्य भोजनायां च वेष्टने ।
 पादबन्धनशब्दस्तु बन्धने पादवस्तुनः ॥ १५ ॥
 स्याच्च जाविधनाभिख्ये गोमहिष्यादिवस्तुनि ।
 मणिसोपानशब्दोऽयं सोपाने मणिनिर्मिते ॥ १६ ॥
 चाटुकार इति ख्यातेऽप्येकवल्ल्या समे कृते ।
 सौवर्णैर्गुडकैर्विद्यादलङ्कारान्तरेऽ(थःपि) तत् ॥ १७ ॥

मुखभूषणमित्येतत् स्याल्लोहे वङ्गसंज्ञके ।

मुखस्य भूषणे चाथ रसकेसरमित्यदः ॥ १८ ॥

वेधके वकुले नागपुष्पेऽथ वरचन्दनम् ।

देवदारुणि कालेयेऽप्यथो (या)तिभयप्रदा ॥ १९ ॥

+++++ स्याद् वीराशंसनमित्यदः ।

आशंसने च धीरस्य समुद्धरणवाक् पुनः ॥ २० ॥

वान्तात्रेऽप्युन्नये चेत्यमध्यायो गतवानयम् ॥ २१ ॥

इति पञ्चाक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरकाण्डे वृत्तिलिङ्गाध्यायः ।

अथाभिधयलिङ्गा ये शब्दाः पञ्चाक्षराः स्मृताः ।

तेषां समेषामध्यायः स्पष्टं प्रस्तूयतेऽधुना ॥ १ ॥

अनेलमूकः स्यादन्धे वक्त्रे प्रातुमशिक्षिते ।

श्रुतिवर्जित इत्येके शब्दे चाथौदनादिषु ॥ २ ॥

सुसंस्कृतेषु पर्याप्ते प्रमितप्राप्तयोरपि ।

उपसम्पन्नशब्देऽप्य तथाथोदयनीयवाक् ॥ ३ ॥

यागान्तकर्मभेदेऽपि तद्योगादहरादिषु ।

कथाप्रसङ्गेषु विषवैद्ये वाताधिकेऽपि च ॥ ४ ॥

अथ प्रवक्तव्यं स्यात् प्रवक्तव्ये प्रवक्तरि ।

स्यात् पर्यवसितं लब्धे विरतिं प्राप्तवत्यपि ॥ ५ ॥

१. 'द' क. ग. पाठः. २. 'त' ग. पाठः.

न 'तस्यामाजेः पृथिव्याम्' इति स्यात् । 'वीराशंसनमाजेर्भुः' (ट्ट. १२१. श्लो. २०६)
इति वृजयन्ती ।

बहुलीकृतमित्येतन्नीते बहुलतामपि ।

पूतधान्येऽप्यथो शौन्याद(सि?नि)कस्तस्करे तथा ॥ ६ ॥

औत्थिताशनिके चायमित्यध्यायः समाप्तवान् ॥ ६३ ॥

इति पञ्चाक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथ पञ्चाक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः।

अथ पञ्चाक्षराः शब्दा नानालिङ्गाश्च ये मताः।

तेषां समेषामध्यायः स्फुटः प्रस्तूयतेऽधुना ॥ १ ॥

अथापराजितः पुंसि हरे विष्णौ स्त्रियां पत्रः ।

ब्रह्मणो ब्रह्मलोकस्थपुरे छान्दोग्यकीर्ति ॥ २ ॥

विद्यादसनपण्याख्यक्षुद्रवृक्षे लतान्तरे ।

गिरिकर्णासमाख्ये स्यादीशानक्षि च त्रि तु ॥ ३ ॥

अजिते राजितं यस्मादपेतं तत्र यस्य च ।

गर्हितं राजितं तत्र राजिते गर्हितेऽथ नप् ॥ ४ ॥

गर्हिते राजने स्यादित्यथ स्यादमृतोद्भवम् ।

लशुने क्ली त्रिषु त्र्येनित् सर्वास्मिन् स्यात् सुधोद्भवे ॥ ५ ॥

अष्टमङ्गलशब्दो दे घोटभेदेऽस्य लक्षणम् ।

†पुच्छोरःखुरकोशास्यैः सितैः स्यादष्टमङ्गलः ॥ ६ ॥

इति तक्षणमख्याते पूर्णकुम्भादिके नपुम् ।

द्विगौ तु प्राप्तलिङ्गं स्यात् समासेऽथावरोहकः ॥ ७ ॥

१. 'भ्यांसदितस्त' ग. पाठः. २. 'विथ' क. पाठः.

† 'पुच्छोरःखुरकोशास्यैः सितैः स्यादष्टमङ्गलः' (पृ. १११. श्लो. ९३) इति तु वैजयन्ती ।

कृष्णशाली पुमांस्त्रिस्तु यत्रक्वाप्यवरोदरि ।
 अथाप्रतिरथो ज्ञेय ऋषिभेदे नृलिङ्गकः ॥ ८ ॥
 'आशुशिशान'इत्यादिसूक्ते तु स्यान्नपुंसकम् ।
 यस्य प्रतिरथो नास्ति तत्र त्रिष्वेष कीर्तितः ॥ ९ ॥
 स्त्री त्ववक्षेपणी घोट(रुः कु)*शायां भर्त्सने पुनः ।
 क्लीबेऽवक्षेपणं क्लीबं त्ववदारणमित्यदः ॥ १० ॥
 खनित्रे भेदने तु स्यात् स्त्री च नप् चावदारणा ।
 अथाधिकरणं द्रव्य आधारेऽधिकृतौ च नप् ॥ ११ ॥
 अधिके तु रणे न स्त्री बहुव्रीहौ तु भेद्यवत् ।
 अधिरोहणमारोहे क्ली स्त्रियां त्वधिरोहणाय ॥ १२ ॥
 निःश्रेण्यामथ पाठाख्यलताजात्यन्तरे स्त्रियाम् ।
 अविद्धकर्षी त्रिषु तु यस्य विद्वौ न कर्णकौ ॥ १३ ॥
 अपेतो वारणो यस्मात् तस्मिन्निषेववारणः ।
 न नापवारणान्तर्धी स्त्रीलिङ्गे त्वभिसारिका ॥ १४ ॥
 कान्तार्थिनी स्त्री या याति सङ्गतं तत्र सा त्रिषु ।
 अभिगन्तरि पुल्लिङ्गे त्वङ्गनाप्रिय इत्ययम् ॥ १५ ॥
 आम्रवृक्षेऽङ्गनानां तु प्रिय त्रिर्यस्य वाङ्गनाः ।
 प्रियास्तत्राब्धिमायुकी पुनः स्त्री शुक्तिसंज्ञके ॥ १६ ॥
 सामुद्रजन्तौ सामुद्रदर्दुरे तु द्वयोरसौ ।
 स्त्री त्वधिभयणी चुल्ल्यां चुल्ल्यामारोपणे पुनः ॥ १७ ॥
 क्लीबेऽधिभयणं पक्तुं स्थाल्यादेरथ नो पुमान् ।
 संस्कारे गन्धमाल्याद्यैः पटादेरधिवासना ॥ १८ ॥
 निवासनेऽप्यथारिष्टनेभिर्विष्णौ पुमांस्त्रि तु ।
 अरिष्टा यस्य नेमिः स्यात् तत्राग्नेदिधिषूः पुनः ॥ १९ ॥

* 'वल्गावक्षेपणी कुशा' (पृ. ११३. श्लो. ११४) इति वृजयम्ती ।

या ज्येष्ठायामनृढायामूढा तस्यां स्त्रियां स्त्रियाम् ।
 ना तु भ्रातुः प्रमीतस्य जायया रमतेऽनुजः ॥ २० ॥
 यस्तस्मिन्नमुमेवास्मिन्नर्थे ह्रस्वान्तमप्यवक् ।
 अग्नेदिधिपुरित्येप पठितोऽर्थान्तरे परैः ॥ २१ ॥
 यथा पुनर्मूर्द्ध्विर्व्यूढा सैव यस्य कुटुम्बिनी ।
 स स्याद् द्विजोऽग्नेदिधिपुरित्यथान्तावसायिवाक् ॥ २२ ॥
 द्वयोर्निषाद्यां चण्डालाज्जाते जात्यन्तरे नृणाम् ।
 सिंहस्तु नापिते प्राह चण्डाले प्राह शाश्वतः ॥ २३ ॥
 अथासुतीवलः पुंसि विज्ञेयः सोमयाजिनि ।
 भेद्यलिङ्गस्तु विज्ञेयः कल्यांपाले मनीषिभिः ॥ २४ ॥
 अथाशितो येन भवेत् करणेनौदनादिना ।
 स्यादाशितम्भवं तत्र त्रिर्भावे त्वाशितस्य हि ॥ २५ ॥
 अबाधितानां भावोक्तकृत + + + + + (!) ।
 इदं चोदाहरच्छण्डं स्वशास्त्रे शाकटायनः ॥ २६ ॥
 वैजयन्त्यां तु पुंस्युक्तं तन्मूलं चिन्त्यतां बुधैः ।
 स्यादाग्रहायणी स्त्रीत्वे मृगशीर्षारुयतारके ॥ २७ ॥
 तद्युक्ते कालमात्रे च प्रौढमास्यामपि क्वचित् ।
 मार्गशीर्षीति यस्य स्यात् समाख्या भेद्यवत् पुनः ॥ २८ ॥
 कालयेरेतयोर्जाते भवे चा* + + + + + ।
 (आप)न्नसत्त्वं तु स्त्रीत्वे गर्भिण्यामथ स त्रिषु ॥ २९ ॥
 प्राप्तसत्त्वे चिन्नं च सत्त्वं यस्यास्ति तत्र च ।
 पुंस्याग्निमारुतोऽगस्त्यमुनौ त्रिषु तु देवता ॥ ३० ॥

१. 'न्या' ग. पाठः.

* 'चार्यादि पूर्ववत्' इति स्यात् ।

यस्यामामरुतौ तत्र द्वे तु स्याद्दीश्वरप्रियः ।
 तिचिर्याख्ये पक्षिभेदे त्रिषु त्वीश्वरवल्लभे ॥ ३१ ॥
 अधोपकारिका स्त्रीत्वे राजावासेऽथ सा त्रिषु ।
 उपकारक इत्येष उपकर्तर्यथ द्रुमे ॥ ३२ ॥
 उल्लेखनीयं कतकसंज्ञेऽथो भेद्यलिङ्गम् ।
 उल्लेखितव्येऽथ ब्रह्मचारिभेदे नृलिङ्गकः ॥ ३३ ॥
 उपकुर्वाण इत्येष त्रि तु स्यादुपकर्तरि ।
 स्यात् पुनर्हरिमन्थाख्यमुद्रजात्यन्तरे पुमान् ॥ ३४ ॥
 ऊर्ध्वरूपक इत्येष यस्योर्ध्वं रूपमस्ति हि ।
 तत्र त्रिः परवल्लिङ्गं षष्ठीतत्पुरुषादिषु ॥ ३५ ॥
 बलभद्रे कुबेरे चाप्येककुण्डल इत्ययम् ।
 पुंसि त्रिषु तु यस्यैकं कुण्डलं तत्र नरपुनः ॥ ३६ ॥
 औपरिष्टकमित्येतत् कामशास्त्रेषु विश्रुते ।
 क्रियाभेदे त्रिषु त्वेतदूर्ध्वजे प्राह सज्जनः ॥ ३७ ॥
 कमलच्छदशब्दोऽयं कमलस्त्वच्छदे पुमान् ।
 द्वे कङ्काख्यखगेऽथो ना नास्ति कलहप्रियः ॥ ३८ ॥
 त्रिलिङ्गस्तु प्रियो यस्य कलहस्तत्र वस्तुनि ।
 स्यात् कण्टकिफलं पुंसि पनसे गोक्षुरेऽपि च ॥ ३९ ॥
 त्रि तु स्यात् तत्र यस्यापि फलं कण्टकवद् भवेत् ।
 कलशौदक इत्येष पुमान्म्लानसंज्ञिनः ॥ ४० ॥
 स्तम्बस्य भेदे स्याच्छोणपुष्पे ज्ञाटाकृतावथ ।
 कलशस्यजले क्लीबमथ ना कर्णपूरणः ॥ ४१ ॥
 मुस्तके क्ली तु कर्णस्य पूर्तौ पूरयतेः पुनः ।
 अर्थे न ना भवेत् कर्णपूरणाथो नृलिङ्गकः ॥ ४२ ॥

कृतवेधनशब्दोऽयं कोशातक्याहयस्य हि ।
 लताजातिप्रभेदस्य भेदे पृथुफले तथा ॥ ४३ ॥
 अन्यस्मिन्नपि च स्वल्पफलभेदे त्रिषु त्वयम् ।
 कृतो यस्य व्यधस्तत्र येन वात्राप्यथ स्त्रियाम् ॥ ४४ ॥
 स्यात् केशवानुजा दुर्गादेव्यां त्रिषु तु केशवः ।
 यस्यानुजस्तत्र ये तु कनिष्ठाः केशवस्य हि ॥ ४५ ॥
 तत्र द्वयोरथ पुमान् केशवप्रिय इत्ययम् ।
 वेङ्कटाख्यगिरौ त्रिस्तु केशवो यस्य बल्लभः ॥ ४६ ॥
 बल्लभे केशवस्यापि स्यात् तु द्वे गद्गदस्वरः ।
 महिषे त्रि तु यस्यास्ति तत्र स्याद् गद्गदः स्वरः ॥ ४७ ॥
 गन्धमादनशब्दस्तु नृनपोः पर्वतान्तरे ।
 रामायणप्रसिद्धे च क्वचित् स्यात् कण्ठिन्तरे ॥ ४८ ॥
 द्वयोस्तु गात्रसङ्कोची जाह्नकाख्ये पुंजन्तुषु ।
 गात्रं सङ्कोचयेद् यश्च तच्छीलस्तत्र स त्रिषु ॥ ४९ ॥
 द्वयोस्तु गृहवलिभुग् वायसे अटकेऽपि च ।
 चन्द्रिकाप्रिय इत्येष चक्रोत्सख्यखगे द्वयोः ॥ ५० ॥
 यस्येष्टा चन्द्रिका तत्र धिरथो चतुरङ्गुलः ।
 पुमानारग्वधे मानविशेषे शरसंज्ञके ॥ ५१ ॥
 त्रिस्तु तद्वत्यथ स्त्री स्यात् पादपे जघनेफला ।
 काकोदुम्बरिकासङ्गे पनसे तु पुमानथ ॥ ५२ ॥
 पुनर्नवायां स्त्री जीवबोधनी नपुंस्रियोः पुनः ।
 जीवस्य ज्ञापने जीवबोधनावगतौ पुनः ॥ ५३ ॥
 क्लीबे यवनिकायां तु स्यात् तिरस्कारिणी स्त्रियाम् ।
 क्ली छादनेऽथ ना दन्तधावनः खदिरद्रुमे ॥ ५४ ॥

१. 'र' ग. पाठः.

† 'सम' इति स्यात् । तथा च वैजयन्ती । 'अङ्गुलोऽर्धा यवा अर्था समस्तु चतुरङ्गुलः'
 (पृ. ३९. श्लो. ५२) इति ।

अरिमेदे करञ्जे च क्ली तु दन्तस्य शोधने ।
 दन्तकाष्ठेऽप्यथो हस्तिवातिङ्गिन इति श्रुते ॥ ९९ ॥
 वातिङ्गिनप्रभेदे स्यात् क्षीलिङ्गा दद्रुनाशनी ।
 दद्र्वास्तु नाशने दद्रुनाशना स्त्रीनपोरथ ॥ १०० ॥
 ना देहमर्दनो व्याधौ क्ली तु देहस्य मर्दने ।
 देवदुन्दुभिः शब्दोऽयं पुल्लिङ्गः स्यात् पुरन्दरे ॥ १०१ ॥
 स्त्री तु तीक्ष्णार्जके कृष्णवचायां चाथ ना हरे ।
 नन्दिवर्धनशब्दोऽयं सोमवंशसमुद्भवे ॥ १०२ ॥
 नृपभेदे पञ्चदश्यां (त्रि) तु हर्षस्य वर्धके ।
 वृद्धौ नन्देः क्ली (पुमांस्तु) मयूरे नर्तनप्रिये ॥ १०३ ॥
 त्रिस्तु नृत्तप्रियेऽथ द्वे वर्ण्यते नखरासुधे ।
 मार्जारे भेद्यवत् तु स्याद् यस्य स्यात्प्रवमायुधम् ॥ १०४ ॥
 नक्षत्रनेमिस्तु स्त्री स्याद् रेवत्यां नन्दुशार्ङ्गिणोः ।
 स्त्रीनपुंसकयोर्दाने ज्ञापने प्रतिपादना ॥ १०५ ॥
 वधे विकीर्णाकरणे स्त्रीनपोः प्रविसारणा ।
 स्त्रीनपुंसकयोर्भेदे युद्धे क्ली प्रविदारणा ॥ १०६ ॥
 अथ पञ्चसुगन्धं क्ली समाहारद्विगौ कृते ।
 पूगकर्पूरतकोलजातफललवङ्गके ॥ १०७ ॥
 यस्य पञ्च सुगन्धाः स्युस्तत्र स्याद् वाच्यलिङ्गकम् ।
 परिचारकशब्दोऽयं दासे द्वे भेद्यवत् पुनः ॥ १०८ ॥
 शुश्रूषकजनेऽथ स्त्री नियुक्तायां नृपस्त्रियाम् ।
 स्रग्भूषणादिष्वर्थेषु विज्ञेया परिचारिका ॥ १०९ ॥
 परित्यागे वधे च स्त्रीनपोः स्यात् परिवर्जना ।
 शत्रौ ना प्रत्यवस्थानः परिस्पर्धिजने त्रिषु ॥ ११० ॥

(उपान)हि स्त्रियां पादरक्षणी क्ल्यङ्घ्रिक्षणे ।

स्त्री तु मङ्गलवाद्यस्य निर्घोषे प्रियवादिता ॥ ६७ ॥

प्रियस्य वक्तरि त्रि स्यादथ स्त्री पीततण्डुला ।

कङ्गुधान्ये त्रिषु पुनः पीतो यस्यास्ति तण्डुलः ॥ ६८ ॥

पुष्टिवर्धनशब्दोऽयं चापाख्यविहगे द्वयोः ।

त्रि तु (वर्धन)के पुष्टेरन्यचेदृशमूढताम् ॥ ६९ ॥

पुरुषव्याघ्रशब्दोऽयं गृध्राख्यविहगे द्वयोः ।

पुमांस्तु पुरुषश्रेष्ठे पुमांस्तु पृथिवीपतिः ॥ ७० ॥

यमे भौमे त्रि तु क्षमापे तालीसंज्ञे तु पादपे ।

स्त्रियां स्यात् फलपाकान्ता त्रि तु व्रीहियवादिषु ॥ ७१ ॥

मुद्गमापतिलाद्येषु फलपाकविनाशिषु ।

अथ चापप्रभेदे स्यान्नञ्जलिङ्गं त्रिभिन्निवारकम् ॥ ७२ ॥

बाणभेदे तु विज्ञेयो ना द्वापञ्चाक्षरकङ्गुले ।

नाट्योक्तौ युवराजे स्यात् पुष्टिज्ञो भर्तृदारकः ॥ ७३ ॥

राजपुत्र्यां तु नाट्योक्तौ स्त्रीलिङ्गा भर्तृदारिका ।

टुण्डवृक्षे तु मण्डूकपर्णाः पुंसि स्त्रियां पुनः ॥ ७४ ॥

मण्डूकपर्णां भण्डीरीसंज्ञवृक्षां द्वयोः पुनः ।

महाशकुन उल्लेके महत्यपि विहङ्गमे ॥ ७५ ॥

*अजोपचारकुशले पुंसि स्यान्मलहारकः ।

मलस्य हर्तृत्वे त्रि स्यादथ ना मधुरस्वनः ॥ ७६ ॥

शङ्खे त्रिषु तु यस्यास्ति तत्रार्थे मधुरः स्वनः ।

निर्यूहेऽपाश्रये च क्ली मत्तवारणमित्यदः ॥ ७७ ॥

ना तु मत्तगजे ना तु चतुष्कीसंज्ञके कृते ।

वाससा विद्धि मशकहरीं मशककुन्धये ॥ ७८ ॥

* 'अजोपचारकुशलो बाहिको मलहारकः' (पृ. १११. श्लो. ८७) इति तु वैजयन्ती ।

मशकं क्षिपतेऽन्यो यस्तत्र त्रि स्यादथ त्रिषु ।
 तत्र मन्दविसर्पी स्याद् यः शनैन्मृत्तिसीलकः ॥ ७९ ॥
 †(शिरः)किमौ तु यूकाख्ये स्त्रियां मन्दविसर्पिणी ।
 स्त्रियां तु मलवद्वासा उदकधायां त्रिषु त्वसौ ॥ ८० ॥
 मलिनं यस्य वस्त्रं स्यात् तत्र तत्पुरुषे तु नप् ।
 ना तु मातुलपुत्रः स्याद् धुर्धूरस्य फले तथा ॥ ८१ ॥
 मातुलस्य त्वपत्ये द्वे ना तु स्यान्मुनितेवितः ।
 नीवारे यस्तु मुनिभिः सेवितस्तत्र स त्रिषु ॥ ८२ ॥
 मुखमण्डनशब्दोऽयं तिलकाख्यतरौ पुमान् ।
 मुखस्य भूषणे क्लीवं वर्णयते येन वस्तुना ॥ ८३ ॥
 मुखं तत्र त्रिषु स्त्री तु विज्ञेया मुक्तयन्त्रिणा ।
 मालिकायां बहुव्रीहौ त्वेतत् स्याद् क्लीबलिङ्गकम् ॥ ८४ ॥
 मूर्धाभिषिक्तो ना गार्जि क्षत्रिये तु द्वयोस्त्रि तु ।
 प्रधाने वैजयन्त्यां तु प्रभाविनि समीरितम् ॥ ८५ ॥
 मूर्धावसिक्तो द्वे विप्रात् क्षत्रियाजे त्रिषु त्वयम् ।
 योऽवसिक्तो भवेन्मूर्ध्नि तत्राथ मृदुकण्ठकः ॥ ८६ ॥
 मत्स्ये पाठीनसंज्ञे द्वे च तु यस्यास्ति कण्ठकः ।
 मृदुस्तत्राथ रुद्रस्य नात्रे ना भूमिकां गते ॥ ८७ ॥
 रङ्गावतारी त्रिषु तु नटेऽथो रात्रिजागरः ।
 शुनि द्वे त्रि तु जागर्ति रात्रौ योऽत्राथ न स्त्रियाम् ॥ ८८ ॥
 अर्वत्या वदने क्लीबलिङ्गं तु स्याद् रसातले ।
 वडवामुखशब्दोऽयं पुल्लिङ्गस्त्वौर्वपावके ॥ ८९ ॥
 वरचन्दनमस्त्री स्याद् देवदारुमहीरुहे ।
 कालेये चन्दने चापि वरेऽथो वामलोचना ॥ ९० ॥

† 'यूकस्तु शिरसि किमिः' (पृ. १५१. श्लो. ३८) इति वैजयन्ती ।

स्त्री स्त्रीभेदे त्रि तु बहुव्रीहौ क्ली कर्मधारये ।
विलेपनीया स्त्रीलिङ्गा चारुभूषणयोपिति ॥ ९१ ॥
क्ली तु (दाःधा)तावथो वृद्धदारकः पुंसि भेषजे ।
छगलान्त्रीसमाख्ये त्रिः पुनर्वृद्धस्य भेदके ॥ ९२ ॥
जीर्णभार्येऽप्यथो वृद्धावस्कन्दी ना पुरन्दरे ।
यस्तु वृद्धानवस्कन्देत् तच्छीलस्तत्र स त्रिषु ॥ ९३ ॥
गन्धद्रव्ये तु कस्तूर्यामस्त्री स्याच्छित्तिचन्दनम् ।
शितौ च चन्दने शूलनाशकं तु नपुंसकम् ॥ ९४ ॥
सौवर्चलाख्यलवणे त्रि तु शूलस्य नाशके ।
पष्टिहायनशब्दोऽयं गजे स्याद् द्वे स्त्रियां पुनः ॥ ९५ ॥
समाहारद्विगौ पष्टिहायनी भेषवत् पुनः ।
बहुव्रीहौ हि तत्रापि स्त्रियां डीप् पष्टिहायनी ॥ ९६ ॥
वयस्येवात्र डीबुक्तः शालादौ पष्टिहायना ।
स्त्री सर्वमङ्गला शैलतनयायां त्रिषु त्वियम् ॥ ९७ ॥
बहुव्रीहौ तत्पुरुषे परवल्लिङ्गता स्मृता ।
अथ ना सर्वतोभद्रो गर्हविच्छन्दकान्तरे ॥ ९८ ॥
निम्बवृक्षे च विषमकाय्यलङ्कारभेदके ।
स्त्रियां तु सर्वतोभद्रा काश्मर्याभिख्यपादपे ॥ ९९ ॥
यत् तु सर्वप्रकारे स्याद् भद्रं तत्र त्रिषु स्मृतम् ।
सर्वतोमुखशब्दस्तु क्रतुभेदे विरिञ्चने ॥ १०० ॥
ना नीरे क्ली त्रिषु पुनर्यस्य स्यात् सर्वतो मुखम् ।
अथो सहस्रवीर्या स्त्री दूर्वायामपरः पुनः ॥ १०१ ॥
आचष्टे श्वेतदूर्वायां स वै नाम भिषग्धरः ।
आहोर्ध्वकण्टका* + + + + + त्रिषु ॥ १०२ ॥

१. 'एवैनां भि' च. पाठः.

* 'काभिद्यलताभेदेऽथ स त्रि' इति स्यात् । ऊर्ध्वकण्टकासहस्रवीर्यापदे शतावरीपर्याये दृश्येते ।

बहुव्रीहावथान्यत्र समासे पूर्ववत् स्मरेत् ।
 रास्त्रासंज्ञे तु भैषज्ये स्त्रियां स्यात् सर्पलोचना ॥ १०३ ॥
 यथासमासमन्यत्र लिङ्गार्थावधारयेत् ।
 सहस्रपत्रं कमले क्ली समासान्तरेषु तु ॥ १०४ ॥
 प्रतीयात् पूर्ववल्लिङ्गमथ पुंस्यम्लवेतसे ।
 सहस्रवेधी क्लीवं तु हिङ्गुनि क्ली तु संयुगे ॥ १०५ ॥
 + + + + + पुलिङ्गस्तु रथे त्रिपुः ।
 सिंहविक्रम इत्येष द्वे विज्ञेयस्तुरङ्गमे ॥ १०६ ॥
 समासभेदेष्वन्येषु लिङ्गाद्यर्थोऽत्र पूर्ववत् ।
 सिंहकेसरशब्दोऽयं वकुले नाथ पुत्रपोः ॥ १०७ ॥
 सटे सिंहस्य पुल्लिङ्गः पुनः स्यात् सितकञ्जरः ।
 शक्रे समासभेदेषु त्वर्थो लिङ्गं च पूर्ववत् ॥ १०८ ॥
 सुरवल्लभ इत्येष पुत्रागाख्यद्रुमे पुमान् ।
 त्रि तु देवप्रियेऽथो ना सुरभिच्छद इत्ययम् ॥ १०९ ॥
 कपित्थे राजजम्बवाख्यजम्बूभेदे च स स्मृतः ।
 वाच्यलिङ्गं तु तत्र स्याद् यस्यास्ति सुरभिच्छदः ॥ ११० ॥
 हरिचन्दनमस्त्री स्याद् देवानां पादपान्तरे ।
 चन्दने ताम्रसारे च पीतचन्दनसंज्ञके ॥ १११ ॥
 हरिगन्धज इत्येष ना धान्ये चणकाह्वये ।
 पठितोऽमरसिंहेन वैजयन्त्यां त्वपाठि सः ॥ ११२ ॥
 कृष्णमुद्रे त्रिपु त्वेष हरिमन्थसमुद्भवे ।
 हरिलोचन इत्येष उल्लेके स्याद् द्वयोरथ ॥ ११३ ॥
 सम्भवत्सु समासेषु लिङ्गमर्थश्च पूर्ववत् ।
 चाधित्वा परवल्लिङ्गं गङ्गायां हरशेखरा ॥ ११४ ॥

१. 'म्बु' ग. च. पाठः.

* साम्प्रदायिकमित्येतत्' इति पाठः स्यात् । † इतः परं किञ्चिद्विवापेक्षितं भाति ।

द्वियां हरस्य त्वस्त्री स्याच्छेखरेऽथ स्त्रियामियम् ।

हिरण्यवर्णा नद्यां स्याद् बहुव्रीहौ तु भेद्यवत् ॥ ११५ ॥

लिङ्गं समासेऽप्यन्यत्र लिङ्गार्थो पूर्ववत् स्मरेत् ॥ ११५३ ॥

इति पञ्चाक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ॥

पञ्चाक्षरकाण्डः समाप्तः ।

DR. RUPNATHJI (DR. RUPAK NATH)

अथ षडक्षरकाण्डः ।

स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथैक एव शब्दः स्त्री दृष्टोऽस्माभिः षडक्षरे ।

सा ख्यातेऽञ्जनकेशीति स्त्रियां हृद्विलासिनी ॥ १ ॥

भैषज्यभेदे हृद्वस्थविलासिन्यां च सा स्मृता ॥ १३ ॥

इति षडक्षरकाण्डे स्त्रीलिङ्गाध्यायः ।

अथ षडक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ षट्स्वरपुल्लिङ्गशब्दाध्यायः प्रदर्शयते ।

देवानां कवचे शैलभेदेऽप्यमरककूटः ॥ १ ॥

ऋष्यन्तरे कृतोद्वाहद्विजे चोदुम्बरायणः ॥ १३ ॥

इति षडक्षरकाण्डे पुल्लिङ्गाध्यायः ।

अथ षडक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथो षडक्षरनपुंसकध्यायः कथ्यतेऽधुना ।

उपसंग्रहणं पादग्रहणेनाभिवादाने ॥ १ ॥

उपेत्य संग्रहे चाथ भवेत्लक्ष्मीनिकेतनम् ।

सुगन्धामलकैः स्नाने लक्ष्म्याश्चायतने भवेत् ॥ २ ॥

विशुद्धलवणं तु स्यात् सैन्धवे लवणे शुचौ ॥ २३ ॥

इति षडक्षरकाण्डे नपुंसकलिङ्गाध्यायः ।

अथ षडक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथो षडक्षराः शब्दा वाच्यलिङ्गाश्च ये स्मृताः ।

तेषामयमिहाध्यायो यथादृष्टं प्रणेप्यते ॥ १ ॥

एकायनगतस्तु स्यादेकाग्रेऽप्येकमार्गको ॥ १३ ॥

इति षडक्षरकाण्डे वाच्यलिङ्गाध्यायः ।

अथ षडक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

अथो षडक्षराः शब्दा नानालिङ्गाश्च ये स्मृताः ।

तेषामयमिहाध्यायः सम्प्रति प्रतिपाद्यते ॥ १ ॥

* + + + + + अञ्जलिकारिका ।

क्षुद्रजन्तुविशेषे च गजायुर्वेदभाषिते ॥ २ ॥

नमस्कारीसमाख्ये च क्षुद्रवल्ल्यन्तरे त्रि तु ।

अञ्जलेः कारके(स्वा?ऽथा)स्थिसङ्घात इति विश्रुते ॥ ३ ॥

अस्थिसन्नहनः पुंसि वल्लिजात्यन्तरेऽथ नप ।

अस्थनां सन्नहनेऽथ स्यादाग्रहायणिकः पुमान् ॥ ४ ॥

मार्गशीर्षाह्वये मासे यत् तु देयं + + + + ।

+ + + + + हाण्यां तत्र विधानपुंसकम् ॥ ५ ॥

अत्र त्वाम्नायते सद्भिः पुमानानकदुन्दुभिः ।

वसुदेवेऽथ तत् क्लीबमानकस्य च दुन्दुभेः ॥ ६ ॥

१. 'म' ग. पाठः. २. 'म' ग. पाठः.

+ 'मार्गमे' इति स्यात् । * 'लेप्यमग्र्यां स्त्रियां प्रोक्ता स्त्रियाम्' इति पाठ्यं स्यात् । तथा च वैजयन्ती 'या तु लेप्यमयी नारी सा स्यादञ्जलिकारिका' (पृ. ५३७. श्लो. १३) इति । † 'यमृणं भवेत् । मासे चाप्याग्र' इति पाठ्यं भाति । 'संवत्सराग्रहायणीभ्यां ठञ्' (४. ३. ५०) इति देयार्थे ठञ्विधानात् ।

समाहारे (च !ऽथ) शण्डे च स्त्रियां चोपनिमन्त्रणा ।

श्यैतनौथसयोः साम्नोर्यद् गानं यज्ञकर्मणि ॥ ७ ॥

तत्र स्यादर्धलिङ्गादि तर्कणीयं विचक्षणैः ।

§ + + + + + त्वे काहलायामथ स्मरेत् ॥ ८ ॥

सम्भवत्सु समासेषु लिङ्गान्यर्थाश्च पूर्ववत् ।

तोयप्रसादनः पुंसि कतकाख्यमहीरुहे ॥ ९ ॥

यथासमासमन्यत्र लिङ्गार्थावधारयेत् ।

दक्षिणाशारतोऽगस्त्यमुनौ पुंसि त्रिषु त्वयम् ॥ १० ॥

सक्तो यो दक्षिणाशायां तत्रान्यत्र तु पूर्ववत् ।

पारावतपदी * + + + + + पुनः ॥ ११ ॥

पारावतस्य पादे स्यात् पारावतपदं नपि ।

पानीयसम्भवं तु क्ली (रू ? कू)प्याभ्युत्पन्नान्तरे ॥ १२ ॥

त्रि तु यत् किञ्चिदन्यत् स्यात् तत्र नारसमुद्भवम् ।

पुष्पाभिकीर्णकस्तु द्वे स्याद् पूर्वकारसंज्ञिनाम् ॥ १३ ॥

भुजङ्गमानां भेदे च वैकरञ्जाल्यभोगिनाम् ।

भेदे च यस्तु पुष्पैः स्यादभिकीर्णलि तत्र हि ॥ १४ ॥

+ + + + + + + + + + + र्थश्च पूर्ववत् ।

‡ + + + कीर्णं दीर्घं पुनः सामान्तरे नपि ॥ १५ ॥

त्रिषु तु स्याद् दिवाकीर्त्ये महतीत्यवधारयेत् ।

अथ स्यात् करुणाभिख्ये मल्लिकाकुसुमः पुमान् ॥ १६ ॥

फलवृक्षे च जानीयालिङ्गमर्थं च पूर्ववत् ।

सम्भवत्सु समासेषु मृत्युसंयमनः पुनः ॥ १७ ॥

१. 'कहला' क. पाठः.

§ 'चण्डकोलाहला क्ली' इति पूरणीयं स्यात् । 'काहला तु कहाला स्याच्चण्डकोलाहलेति च' (पृ. १४६. श्लो. १२६) इति वैजयन्ती । * 'क्ली स्याज्जीवन्तीसंज्ञ' इति पाठः स्यात् । 'पारावतपदी पिप्या जीवन्ती' (पृ. ५६. श्लो. १४०) इति वैजयन्ती । ‡ 'महादिवाकीर्त्यशब्दः पु' इति पाठः स्यात् ।

पुंस्यासनप्रभेदे स्यात् तस्य लक्षणमुच्यते ।

मुजवेष्टितजङ्घोरो(श्चूलिकाश्लेषितावनेः) ॥ १८ ॥

पृष्ठतो भुजपाशश्चेन्मृत्युसंयमनो हि सः ।

इत्येवमथ लिङ्गार्थसमासान् पूर्ववत् स्मरेत् ॥ १९ ॥

कुङ्कुमे तु विजानीयात् क्लीवे लोहितचन्दनम् ।

अस्त्री तु लोहिते विद्याच्चन्दनेऽथ स्त्रियां भवेत् ॥ २० ॥

ऋद्धिसंज्ञकभैषज्यभेदे सर्वजनप्रिया ।

सम्भवत्सु समासेषु लिङ्गार्थावपि पूर्ववत् ॥ २१ ॥

अथो नपुंसकं क्षीरे ज्ञेयं सोमरसोद्भवम् ।

यत् त्वन्यत् सोमरसजं तत्र स्याद् भेद्यलिङ्गकम् ॥ २२ ॥

हिरण्यकाशिपुः पुंसि प्रहादपितरि स्मृतः ।

हिरण्यचित्रितकुथे पुनः स्यात् पुन्नपुंसकम् ॥ २३ ॥

हिरण्मयं तु यत् किञ्चित् काशिप्वर्धसया स्मृतम् ।

तत्राप्यपूरि चाध्यायः काण्डं चापि ह्यपूर्यत ॥ २४ ॥

इति षडक्षरकाण्डे नानालिङ्गाध्यायः ।

इति द्रमिडवात्स्यायनभट्टकृष्णपुरदेवसूनोर्भवस्कन्दशिष्यस्य

केशवस्वामिनः कृतौ नानार्थार्णवसंक्षेपे

राजराजीयसंज्ञे

षडक्षरकाण्डः समाप्तः ।

समाप्तश्चायं ग्रन्थः ।

शुभं भूयात् ।